

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198515

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶ್ರೀ ಶೇಷಾಚಲ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಆನಂದವನ

ಅವಿವಾಹಿತರ ಸಮಸ್ಯೆ

(ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಬಂಧ)

ಲೇಖಕ:

ರಾಜರತ್ನ ನಾ. ವಿ. ಜೋಶಿ,

ಬಿ ಎ, ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ.

ಹಾಯ್‌ಕೋರ್ಟ್ ಪ್ಲೀಡರ್, ಬಡೋದೆ

ಅನುವಾದಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕ:

ಬಿ. ಪ. ಕಾಳೆ,

ಶ್ರೀ ಶೇಷಾಚಲ ಪ್ರೆಸ್,

ಆನಂದವನ-ಆಗಡಿ

---:0:---

(ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ ಕಾದಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.)

ಜುಲೈ, 1941

೧ ರೂ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಎರಡು ಕ್ರಮಗಳು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜರತ್ನ ವಾ. ವಿ. ಜೋಶಿ, ಕಾರ್ಯ ಕೋರ್ಡ್ ವಕೀಲ, ಬಡೋಲೆ, ಇವರು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿ ಕೆಲ-ನೇ ದಿನಗಳಾದವು. ಇದರೊಳಗಿನ ವಿಷಯಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತ ಹಾಗೂ ಅನುಕರಣೀಯಗಳಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರ ಬಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು, ಕನ್ನಡಿಸಿ, ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ವಾಚಕರ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು 'ಅವಿವಾಹಿತರ ಸಮಸ್ಯೆ' ಎಂದಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿಯ ವಿಷಯಗಳು ಅವಿವಾಹಿತ ಹಾಗೂ ವಿವಾಹಿತ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರೂ ಓದಿ ಮನನ ಮಾಡಬಹುದಾಗವೆ.

ಕಾಗದದ ಮಹರ್ಘಟೆ ಮತ್ತು ತುಟಾಗ್ರತೆಯ ಮೂಲಕ ಈ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಲ್ಪ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಕಾರಣ ವಾಚಕರು ಇದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ತ್ವರಿಮಾಡಬೇಕು; ಹಿಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರೆಯುವ ಪ್ರಸಂಗವುಂಟಾದೀತು.

ಆನಂದನನ
 ತಾ|| ೨೧-೨-೪೨ }

— ಪ್ರಕಾಶಕ

Checked 1969

— ಪರಿವಿಡಿ —

ಪ್ರಕರಣ	ಪುಟ
೧ ಅವಿವಾಹಿತರ ಶಾಖ	.
೨ ಸ್ತ್ರೀರಾಚಾರಗಳ ವಿವೇಚನ	೧೩
೩ ಸುತ್ತಿಕ್ಷಿತಿ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆ	೩೦
೪ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೆ	೪೧
೫ ಉಪೇಕ್ಷಿತವಾದ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆ	೪೬
೬ ಹಸಗಟ್ಟು ಆಟ!	೫೨
೭ ಪ್ರೀತಿನಿವಾಹ	೬೪
೮ ನಂದನವನದೊಳಗಿನ ತಗ್ಗು ದಿನ್ನುಗಳು	೭೬
೯ ಯಾವ ವರನನ್ನು ವರಿಸಬೇಕು?	೮೪
೧೦ ಯಾವ ವಧುವನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕು?	೯೨
೧೧ ಕೂಡಿನಡೆಯುವ ಸ್ವಭಾವ	೧೦೧
೧೨ ಕಲಿತ ಸವತಿ	೧೦೨
೧೩ ಗಂಡನನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವಳಾಯ? ಮನೆಯವಳೋ- ಹೊರಗಿನವಳೋ?	೧೨೦-೧೨೯

ಅವಿವಾಹಿತರ ಸಮಸ್ಯೆ

ಅವಿವಾಹಿತರ ಶಾಸ

:: ೧

ಯಾವುದೊಂದು ಆವಶ್ಯಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮುಂದೂಡುವ ಚಾಳಿ ಹತ್ತಿತೆಂದರೆ, ಬರಬರುತ್ತ ಆದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿಯು ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜಸುಧಾರಣೆಗೆ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿಯೆಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತ ಬಂದವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಲಗ್ನವಾಗುವದು ಅತ್ಯಂತ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಪಠಪರೆಯೂ ಸಾಂಸಾರಿಕ ತೊಡರುಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದಿನೆ ವಿಸಯ ಸುಖವ ಲಾಲಸೆಯು ಸ್ವಂತದ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಕೇವಲ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಡೆಗೆ ಚಾತಕದ ಆತುರತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳೂ ಸೇರಿ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರವೆಂಬುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವು ಅನಂತ ಆವಶ್ಯಕಗಳನ್ನು ಮುಂಗಡ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಅತ್ಯವಸರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೀರ ಬಾಲ್ಯಕಾಲದಲ್ಲೂ ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಗ್ಗ ಸಮಾಜವು ಯಾವ ಮುಂಕುತನವನ್ನು ತೋರಿಸಿತೋ, ಆದರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು ಪ್ರೌಢ, ಅತಿ ಪ್ರೌಢ ವಿವಾಹಗಳ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನೇರುತ್ತ, ಲಗ್ನವೇ ಬೇಡ' ಎಂಬೀ ಕೊನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತ ನಡೆದಿದೆ.

ಬಾಲವಿವಾಹದ ಜೊತೆಗೆ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ರಾಜಮಾನ್ಯ ರೂಢಿಯೂ ಘಟಿಸ್ಸೋಟದ ನಿರಾತಂಕ ರಿಯಾಯತಿಯೂ ಪ್ರಚಲಿತಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಬಾಲವಿವಾಹದ ವಿರುದ್ಧ ಇಷ್ಟು ಲೋಕಮತವು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ದೃಢವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ಸದೃಢ ಸಶಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ

ಪೀಳಿಗೆಯು ಬಾಲವಿವಾಹದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜಾಕ್ರಾಸದ ಆರೋಪವಿರುವುದನ್ನು ಸಟಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಆದರೂ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ತರುಣ ಪೀಳಿಗೆಯು ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ಅನಿವಾಹಿತವಾಗಿರತೊಡಗಿತು; ಮತ್ತು ಲಗ್ನವೇ ಬೇಡ ಎಂದೆನ್ನುವ ನಿರ್ಧರಕ್ಕೆ ತಲುಪುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ದಿನಮೇಕರೀತಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಹೇಗೆ? ಮತ್ತು ಅಸುಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟವೋ-ಅನಿಷ್ಟವೋ? ಎಂಬದರ ವಿವೇಚನನನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತೇವೆ.

ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಯು ನಮ್ಮಗಳ ಯಾವ ಸಾತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾ ವಶ್ಯಕ ಅನಂದವನ್ನು ತುಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆಯೋ, ಅವುಗಳಲ್ಲೇ ಕುಟುಂಬ ಸೌಖ್ಯವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಪ್ರೌಢ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಏಕೆ, ಲಗ್ನಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳದ ನಿರ್ಧರಕ್ಕೂ ದುಡ್ಡಿನ ಅಡಚಣೆಯೇ ವಿಶೇಷ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಸಹವಾಸ ಸುಖದ, ವಿಷಯ ಸುಖದ, ಮೈತ್ರಿಯ, ಸಹಾಯದ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಆತುರತೆಯೂ ಅನಿಸುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲೆಂತಿಲ್ಲ ಜೀವನಕಲಹದ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ತರುಣನು ಅತ್ಯಂತ ಗಾಸಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವದರಿಂದ, ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಲಾಲಸೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹತ್ತೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅದಾರಿಗೂ ಕಾಟವುಂಟಾಗಬಾರದೆಂದು ಆತನು ಹೊಸ ಆಪ್ತೇಷ್ಟ ಸಂಬಂಧಿಕರ ನೆವದಿಂದ ತನ್ನೊಡನೆ ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಆ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುವದಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳ ಜೀವದ ಮೇಲೆ ಬದುಕುವ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿ ಹುಡುಗನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅವರಿಂದಾಗುವ ಕಾಟವೇ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಕಲಿತ ಹುಡುಗರಿಗೆ 'ಸ್ವಂತ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಹೊರತು ಲಗ್ನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.' ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಯದ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಬಡಕೊಳ್ಳಹಚ್ಚಿತು. ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಪೂರೈಸುವಾಗ ಹಿರಿಯರು ಅತ್ಯಂತ ತಾಪಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಂತದ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡ ಕೇರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಒರಹತ್ತಿತು. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ನದ ನೆವದಿಂದ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರುವ ಹೊಸ ಸೊಸೆಯ ಪ್ರೋವಣದ ಖರ್ಚು ಅವರಿಗೆ ನೀಗದಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೂ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿಗೂ ಒಮ್ಮೆಲೆ ತಡೆಯುಂಟಾಯಿತು.

ಹುಡುಗೆಯರಿಗುಂಟಾಗುವ ವೈಧವ್ಯ, ತದನಂತರ ಅವರಿಗಾಗುವ ಅನಾನ್ಯ ದೆಸೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯೆಂದು ಉಪಜೀವಿಕೆಯ ಸಾಧನ ದೊರಕಿಸಲು ಶಕ್ಯವಾಗುವಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗೆಯ ತಂದೆಯು ಹೆಣಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಂತ ಮಗನೇ ಇಂದಿಗೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಬೇಕಾರನಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಹಾಗೂ ಬಹು ಜನ ಸಮಾಜದ ತಿರಸ್ಕಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ತನ್ನೊಬ್ಬನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಹೊರಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಎರಡು ಹೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಅರೆಹೊಟ್ಟೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಆತನು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧನಾದಾನು? ಹುಡುಗರು ಲಗ್ನವಾಗುವದಿಲ್ಲೆಂದ ಬಳಿಕ ಹುಡುಗೆಯರೂ ಅವಿವಾಹಿತ ರಾಗುಳಿಯುವವರೇ. ಯಾವ ಹುಡುಗೆಯರು ಉಪಜೀವಿಕೆಯ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರೋ ಅಂಥ ಹುಡುಗೆಯರು ತಾವಾಗಿ ಲಗ್ನದ ನೆವದಿಂದ ಸ್ವಂತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವ ದಿಲ್ಲ. ಗಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಕುಮಾರಿಕೆಯ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳೂ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರೂ ಅವಳಿಂದಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿರಹತ್ತವರು. ಅವಳ ಸಾಲಕರು ಆಕೆಯ ಲಗ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಬರಿಯ ಉದಾಸೀನವೇ ಏಕೆ, ವಿರುದ್ಧವೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ! ಅವಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೇಂದು ವ್ಯಯಗೊಳಿಸಿದ ಹಣದ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಅವಳಿಂದ ತಮಗೆ ಆಜನ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಯುವಕನಿಗೆ ನೌಕರಿ-ಚಾಕರಿ ಸಿಗುವುದೋ, ಉದ್ಯೋಗ-ಧಂದೆಗಳು ದೊರಕುವವೋ ಅವನ ಆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದರೂ ಆತನ ಖರ್ಚಿನ ಮಾನದಿಂದ ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಲಗ್ನವಾಗುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಆತನು ಮನಸ್ಸು ಧೈರ್ಯ ಪಡುವದಿಲ್ಲ. ಬಾಲವಿವಾಹದಿಂದ ಸೌಧವಿವಾಹಕ್ಕೂ ಸೌಧವಿವಾಹದಿಂದ ಆಜನ್ಮ ಕೌಮಾರ್ಯದ ವರೆಗೂ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸಮಾಜವು ಒಂದೇಸವನೆ ಜಾರುತ್ತ ನಡೆದಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆರ್ಥಿಕಹೀನ ವೆಸೆಯೊಂದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಭೋಧನೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಉಚ್ಚಾಟನದೊಡನೆ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಅಧಿಷ್ಠಾನವೂ ಮಹತ್ವವೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಷೋಡಶ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಪ್ರತಿ

ಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಮಾತ್ರರ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇಬೇಕೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಹಳೇ ಜನರು ಕುಂಟರು, ಮೂಕರು, ಕುರುಡರು, ರೋಗಿಷ್ಠರು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣ-ಲಗ್ನ-ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾವಿರ ಸುಳ್ಳುಹೇಳಿಯಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯು ಲೋಪವಾದುದರಿಂದ, ಸಂಸ್ಕಾರ ವೆಂದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವ ಲಗ್ನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರರ ಚಹ-ಕಾಫಿಗಳ, ಊಟ ಪಾಟಗಳ ಹಾಗೂ ನಿವಾಸದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಉಪಾಹಾರದ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಬಿಟ್ಟು ಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಹತ್ತಿದಾಗಿನಿಂದ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಹತ್ವವೂ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಲೋಪವಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಆ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೆಂದರೆ ಲಗ್ನವಾಗೋಣ ಎಂಬ ಯಾವುದೊಂದು ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಘಟನೆಯು ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿದ್ದಿತೋ ಅದೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ತಿನ್ನುಣ್ಣುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವದಕ್ಕಂದೇ ಲಗ್ನವಾಗುವ ಅತ್ಯವಶ್ಯವದ ಉದಾಹರಣಗಳೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಹತ್ತಿದವು.

ಆರ್ಥಿಕ ಕೊರತೆಯ ಮೂಲಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಫಟ್ ಫಟ್ಟೆಂದು ಒಡೆದು ವಿಭಕ್ತವಾಗಹತ್ತಿದವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಚಿಂತೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಗೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಾಗಿತ್ತು ಆ ಕೂಡಲೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ತೀವ್ರವೇ ಏಕೆ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸುಖೀ ಜೀವನದ ಗುರ್ತು ಕೂಡ ಜನರಿಗಾಗದಾಯಿತು. ಕುಟುಂಬ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಲಗ್ನದ ಮಹತ್ವವು ಅನಿಸದಾಯಿತು. ಓದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ನೌಕರಿ-ಚಾಕರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗರಾಗಿರುವವರು ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗರಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಮನಮೆಚ್ಚಿದವರಾದಂಥ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂಜಹತ್ತತ್ತಾರೆ ಅತಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕವೆಯವರೆಗೆ ಅವಿವಾಹಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವೈವಾಹಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೂ ಅಲ್ಪವಧಿಯಲ್ಲೇ ಕುಂದಿಬಿಡುತ್ತವೆ; ಹಾಗೂ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಗಟ್ಟಿಮನಸ್ಸಿನವರು ಅಥವಾ ನೀತಿವಂತರು ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಲಗ್ನದ ಮಹತ್ವವೇನೆನಿಸಬೇಕು? ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ವೈವಾಹಿಕ ಸವಿತ್ರ ಸುಖದ ಕಲ್ಪನೆಯಾದರೂ ಎಂಥದಿರಬೇಕು?

ಅವಿವಾಹಿತರಾಗಿರುವ ಜನರು ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳೇ ಸರಿ! ಹೆಚ್ಚಾದ ಜನರು ಕೇವಲ ತನ್ನೊಬ್ಬರ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಗೆ ಕೊರತೆಯುಂಟಾದೀತೆಂಬ ನೆವದಿಂದ ಲಗ್ನವಾಗುವ ವಿಚಾರ ವನ್ನೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಸ್ಸರೆಯರನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿರುವ ಯುವಕರೂ, ಆಯ್. ಸಿ ಎಸ್. ರ ಸಲುವಾಗಿ ಧಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ತರುಣಿಯರೂ ಕಾಲಾಂತರ ದಲ್ಲಿ ಲಗ್ನದ ಸಂತೆಯೊಳಗೆ ನಿಶ್ಚಯುತ್ತರೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಜೀನಸುಗಳಂತಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ; ಮತ್ತು ಮುಂಜೆ ಮುಂಜೆ ಅವರನ್ನು ವರಿ ಸಲು ಅದರ ಬಾರದಾಗುವರು. ಆಗರು ತಮ್ಮ ತುದಿ-ನೊದಲಿಲ್ಲದ ಮಹತ್ವಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊರೆದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಅದಾರೂ ಹೊರಳಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪದವಿಧಾರಿ ಹಾಗೂ ಗಳ ಸುವ ಕುಮಾರಿಕೆಯರನ್ನು ಲಗ್ನದ ಸಂತೆಯೊಳಗಿಂದ ನಿರಂತರ ಹೊರದೂಡಿರು ವರೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಅದಾರೂ ನೋಡದಾಗು ತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲಿನ ಜನರ ಆಧಾರ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಹಾರಹತ್ತಿವೆ. ಲಗ್ನ ಕೂಡಿ ಬರುವದು, ಲಗ್ನವಾಗುವದು ಹಾಗೂ ಮುಂದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವೆ ಮಾಡುವದು ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ತೀರ ತೊಂದರೆಯ ಹಾಗೂ ಅಯಶಸ್ವೀ ಸೀನಾ ನುದವಾಗಹತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದರಿಂದ ಲಗ್ನದ ಕಡೆಗೆ ದೂರನಿಂದ ನೋಡುವವರಿಗೂ ಬೆದರಿಕೆ ಎನಿಸಹತ್ತಿದೆ.

ಈ ಒಗೆಯಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗದಿರುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಹತ್ತಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಲಗ್ನದ ಹೊರತು ಇರುವದು ಸ್ವತಃ ವ್ಯಕ್ತಿನಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸಮಾಜ ಕ್ಯಾ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದೀತೆಂಬದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರೀ-ಪುರುಷ ಆಕರ್ಷಣವು ತೀರ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣದ ನಿಯಮದಷ್ಟು ನಿಸರ್ಗಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದು, ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ ತೀರ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಸಮ ವಯಸ್ಸು ವಿಜಾತೀಯರದೇ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಳೆತವಿರುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ಪರರ ಸ್ನೇಹ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮನಾದ ಉತ್ಸುಕತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಜಾತೀಯರೊಳಗಿನ ಆಕರ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಯು ವಯೋಮಾನ ದಂತೆ ಒಂದೇಸವನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶರೀರ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ

ಬಿತ್ತಿಟ್ಟ ವೈಷಯಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಬೀಜವು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಬೇರುಗಟ್ಟುವದೋ, ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರರ ಸ್ವಂತದ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ ಜೀವನವು ಅಪೂರ್ಣವೂ ಅರಿವಾಸಿಯೂ ಎಂದೆನಿಸಹತ್ತುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಸಜಾತೀಯ ಸಖ-ಗೆಳತಿಯರಿಗಿಂತ, ವಿಜಾತೀಯ ಸಖಿ ಮಿತ್ರರದೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದೆನಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥವೇ ಆ ಮುಸುಗುಟ್ಟುವ ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಯುವಕನು ಹರೆಯದ ಜೀವಶ್ಚ ಕಂಠಶ್ಚ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಹುಡುಕಹತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವ ಕೊಡುವ ಸಖಿಯರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ತರುಣಿಯು ಯಾವನೊಬ್ಬ ಗೆಳೆಯನ ಆರಾಧನೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾಳೆ. ವೈಷಯಿಕ ಆಕರ್ಷಣವು ಹಲವು ತರದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದ ಸಾಧಿಸುವದಿರುತ್ತದೆ. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಗಳಲ್ಲುಂಟಾಗುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಲ್ಲದ್ವಿವಿಧವಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಇವುಗಳ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನಂತೂ ಸಾಧಿಸುವದಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ; ಅಲ್ಲವೆ ಕಲ್ಪನೆ. ಭಾವನೆ, ಬುದ್ಧಿ, ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಮಾಧಾನ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನೂ ಸಾಧಿಸುವದಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ವೈಷಯಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ಒನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿರುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ವಿಷಯಗಳಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಪವಿತ್ರಗಳಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಪವಯಸ್ಸು ತರುಣನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಳೊಬ್ಬ ಪ್ರೌಢ ಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಿರ್ವ್ಯಾಜ ಪ್ರೇಮವುಂಟಾಗುವುದು, ಅವಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೋಗತವನ್ನು ಒಡನುಡಿದು ತೋರಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಅವನಿಗಾಗುವುದು; ಮತ್ತು ಅವಳೇ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಲಹೆಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಇದಾದರೂ ವೈಷಯಿಕ ಆಕರ್ಷಣದ್ದೇ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯವೇ ಉಚ್ಚ ಕೋಟಿಯೊಳಗಿನ ಬಗೆಯಾಗಿರುವದಿಷ್ಟೇ ಆ ಪ್ರೌಢ ಸ್ತ್ರೀಯಳೂ ಸಹ ತನಗೆ ಮಗನಂತೆ ಒಪ್ಪುವ ಆ ಯುವಕನೊಡನೆ ಆಸ್ಥಾಪೂರ್ವಕ ಪ್ರೇಮಲತನದಿಂದ ನಡೆದರೆ, ಆತನ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾಗುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಧರಿಸಿದರೆ, ಆತನ ತ್ಯಾಜ್ಯ ವಿಚಾರಗಳ ಹಾಗೂ ಹುಮ್ಮಸಯುಕ್ತವಾದ ಶರೀರದ ಕಾತುಕ ಮಾಡಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚೇನು, ಆದರೆ ಆತನ ಭಾವೀ ಭಾರ್ಯೆಯ ಇಡೀ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರ್ಣಗಳಿಂದ ಅದರ್ಶವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ

ದರೆ ಅವಾದರೂ ವೈಷಯಿಕ ಪ್ರೇಮದ ಬಗೆಯೇ ಸರಿ. ಆ ಪ್ರೇಮವು ವೈಷಯಿಕವೇ ಎಂದೇಕೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಗಮಕವಿದೆ ಹುಡುಗನು ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಭಗಿನಿಯೊಡನೆ, ಹುಡುಗೆಯು ಬಂಧುವಿನೊಡನೆ ಇಲ್ಲವೆ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಕಟ್ಟುಗುತ್ತದೆ. ವೈವಾಹಿಕ ಆದರೆ ದೂರಾನ್ವಯದಿಂದ ವೈಷಯಿಕ ಸಂಬಂಧದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನಗೆ ಸಮೀಪವಲ್ಲದ, ಅಪ್ರೇಷ್ಟ ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲದಂಥ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಡನೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಅವೆಲ್ಲ ವೈಷಯಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಶಸ್ವೀ ಪರಿಪೂರ್ತಿಯ ಪರಮೋತ್ಕರ್ಷವು ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ಉತ್ಕರ್ಷಕ್ಕೆ ಆಜನ್ಮ ಶಾಶ್ವತಿಯು ವಿವಾಹಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದಲೇ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾದರೂ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಹಿಚುಕುತ್ತಲೇ ಇದೆ ಯಾವುದೊಂದು ಕೊನೆಯು ವರ್ಯಾದಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಂಪಾದನೆಯು ಯಾರದಿದ್ದೀತೋ ಅಂಥವರು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಉಚಿತವೇ ಆಗಿದೆ; ಆದರೆ ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದೇನೆಂದರೆ, ಲಗ್ನವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತದೆ ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಯ ಭೀತಿಯು ನಮಗೆಷ್ಟು ಅನಿಸುವುದೋ, ಅಷ್ಟು ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತಾಪದಾಯಕವಿಲ್ಲ, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೈವಾಹಿಕ ಆಯುಷ್ಯವು ಬಹು ಬಗೆಯಿಂದ ಅಲ್ಪಖರ್ಚಿನದು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಸುಖಕರವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರವಾಗುತ್ತದೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು-ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದಿಸುವವನಿಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಾಡಿಗೆಯ ಮನೆ ಹಿಡಿಯಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಗಡಿಯೊಳಗಿನ ಚಹ ಮತ್ತು ಹೊಟಲಿನೊಳಗಿನ ಊಟ ಉಣಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಬಡತನದ ಬಾಳುವೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಆದೀತು; ಹಾಗೂ ಆತನಿಗೆ ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಆಳು-ಹೋಳುಗಳನ್ನು ಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟಾಗಲಿಕ್ಕೆಂಬ ಲಾಭವೊಂದು ವಿಶೇಷವೇ ಆದೀತು.

ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಯ ಮೂಲಕ ಲಗ್ನವಾಗದಿರುವ ವಿಚಾರಗಳು ಗಂಡಸಿನ ಹುಮ್ಮಸನ್ನು ಚ್ಯುತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಸಂಸಾರದ ಆರ್ಥಿಕ

ಶ್ರೀ. ಶೇ. ಗ್ರ. ಮಾಲೆ

ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಗಂಡಸಿನನ್ನೇ; ಮತ್ತು ಹಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಗಂಡಸಿನ ಉದಾಹರಣೆ ತಕ್ಕೊಂಡಿದೆ. ಹೆಂಡತಿಯು ಬಹು ತುಟ್ಟಿಯಾದಾಳೆಂದು ಗಂಡಸು ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ತನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಮಡದಿಗಾದಗೂ ಒಟ್ಟಾಗಿದ್ದೇ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುವವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವಳಾದರೂ ಶಕ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕೈ ಬಿಗಿಹಿಡಿದೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವವಳಿರುತ್ತಾಳೆ: ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದ, ಮನೋವೃತ್ತಿಯ, ಸಹನಶೀಲತೆಯ, ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ಣುತಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಪರಿಚಯ ಕೂಡ ಗಂಡಸರಿಗಿರುವದಿಲ್ಲೆಂಬುದೇ ನಿಜ! ಇನ್ನು ಒಬ್ಬನದೇ ಎಷ್ಟು ಚಲ್ಲಾಟ ನಡೆದೀತೋ, ಅಷ್ಟು ಇಬ್ಬರದೂ ಕೂಡಿ ನಡೆಯದೆಂಬದು ನಿಜ; ಆದರೆ ಸಿನೇಮಾ, ಹೋಟೆಲ್ಲು, ಸಿಗಾರೇಟ್ಟು, ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಮುಂತಾದ ಒಣ ಐಷ-ಆರಾಮುಗಳ ಮಾನದಿಂದ ವಿವಾಹಿತ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಿಗೆ ಮನಸೋಕ್ತವಾಗಿ ಲಭಿಸುವ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸುಖಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಆನಂದದಾಯಕಗಳೂ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳವುಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಡಿ ಜಗತ್ತೇ ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಯ ಉಸುಬಿನ ಬೈಲಿ ಸಿಲುಕಿದೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರವೇ ಏಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಆರ್ಥಿಕ ಅಡಚಣೆಯ ರುಳವು ತಾಕಿ ಅವು ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದಂತೆ ಮೂರ್ಛಗೊಳ್ಳುತ್ತಲಿವೆ. ಯಾಂತ್ರಿಕ ಯುಗವು ಮಾನವನ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಬೆಳೆಸಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ; ಆದರೆ ಆ ಸುಖಸಾಧನಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಮಾತ್ರರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಿತಿಯಿರಿ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ. ನಿಜವಾದ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ದೂರವಾಗುತ್ತ ನಡೆದಿರುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಹೋಗುವಂತಹದು ಅದರಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಯು ನಿವಾರಣವಾದ ಬಳಿಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಗ್ನವಾಗೋಣವಂತೆ, ಎಂಬುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಯಾವನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ, ಆತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅವೆಂದಿಗೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸಂತತವಿಯಮನದ ಯಶಸ್ವೀ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಹುಡುಗರು-ಹುಪ್ಪಡಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನುಕೂಲತೆಯದೂ ನಿಯಂತ್ರಿತ ಹಾಗೂ

ಅಂದಾಜಸಕ್ತಿಕೆಗೆ ಶಕ್ತನಾದುದೂ ಲಗರುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಅಡಚಣೆಗಳು ಮುನ್ನಿನ ಜನರಿಗೆ (ನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂತಲ್ಲ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರ ಮೊದಲಿನ ಕೆಲವರ್ಷಗಳು ದುಡ್ಡಿನ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವವು. ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಿದ ಸುಖಲೋಲುಪತೆಗಿಂತ ನಿಜವಾದ ಶಾರೀರಿಕ ಸುಖೋಪಭೋಗದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಲಿದಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅದು ಯಥೇಚ್ಛ ದೊರಕುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಕುಂದು-ಕೊರತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂಚಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸವಾಗಿ ಲಗ್ನವಾದ ಹುಡುಗರ ಪಾಲನ-ಪೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಹಿರಿಯರೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅವರು ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವನು ಅರಿತುವನೋ, ಅವನಿಗೆ ಆ ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಯ ಅಂಜಿಕೆಯು ಅನಿಸಲಾರದು. ಗಂಡ-ಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರೂ ಸಂಸಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವೈ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಮಾಡುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನವೇ ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಪ ಖರ್ಚಿನದೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖದ್ದೂ ಆದೀತು.

ವೈಷಯಿಕ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಗೋಣ, ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅತುರತೆಯುಂಟಾಗೋಣ, ಅದರ ತೃಪ್ತಿಯಾದೊಡನೆಯೇ ಸಮಾಧಾನವಾಗೋಣ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಸ್ವತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರರಿಗೆ ಆವಶ್ಯಕ ಹಾಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯಗಳೆಂದು ನಿಸರ್ಗವು ಅಂಟಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವದು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ ಜಗತ್ಪರ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಂಕೇತಕ್ಕೆ ನಿರುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾನವನಿಗೆ ಕೋಡು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉಗರು ಇವು ಆವಶ್ಯಕವಿರದ್ದರಿಂದ ದೇವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಅನಾವಶ್ಯಕ ಇಲ್ಲವೆ ಘಾತುಕಗಳಾದಂಥ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿಸರ್ಗವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರರ ಗುಂಪಿನೊಳಗಿಂದ ಅರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಹೊರ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವೈಷಯಿಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಆ ನಿಸರ್ಗವೇ ಉಂಟು ಮಾಡಿವೆ. ಅದು ನಿದ್ರೆವಾಗಲಿ ಘಾತುಕವಾಗಲಿ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಉಚ್ಚಾಟನವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ವೈಷಯಿಕ ಜೀವನವು ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ವ್ಯಕ್ತವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ.

ನಿಷಕಾರದ ತೃಪ್ತಿಯು ಲಗ್ನದಿಂದಲೇ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ; ಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದು

ತ್ತದೆ ಎನಾಹವಾಗದೆ ಪ್ರೇಮಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅಥವಾ ಕ್ಷಣಿಕ ವೇದ
ಜನ ಹುಮ್ಮಸದಿಂದ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ವಿಷಯವನ್ನು ಸೇವ
ಸಿದರೂ, ಅವರಿಗೆ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ನಿರ್ಧಾರಸ್ತತೆಯು ಎಂದಿಗೂ ಲಭಿಸ
ಲಾರದು. ಎನಾಹಕ್ಕೆ ಹೊರ್ತಾದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೇಮಸ್ವಕಾರಗಳು ನೋಡುವವರ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳೆನಿಸುವವು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮತ್ತರಾದ ಪ್ರಣಯಿಗಳೆ-ಗಳೆ
ಯರು ಲೋಕಮತಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಕಡೆಗಾವರೂ ಅಂಜಿ ನಡೆಯಬೇಕಾ ತ್ತದೆ
ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಪಾಪಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಲೋಕಮತದ ಕಡೆಗೆ
ಕೆರಳಿದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಹಗಲಿರುಳೂ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಉಪಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ
ನಿರ್ಧಾರಸ್ತತೆ, ಸುವೀರ್ಘ ಸಹವಾಸ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ದೀರ್ಘ ಏಕಾ-ತನಾ ಇವು
ಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ ಕೊಡ-ಕೊಳ್ಳುವ ಮಟ್ಟಿಗ
ಯಲ್ಲ ಶಾರೀರಿಕ ಸುಖದ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಧಾರಸ್ತತೆ ಇದ್ದೇನೇ
ಅವರ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಎಡಬಿಡದೆ ಹಾಗೂ ಸುಖ ಪರಿಣಾಮಗಳಾದವು
ಗಳವನಾದಾದ ಭಟ್ಟಿ-ಕೂಡಿಕೆಗಳು ತೃಪ್ತಿಯ ಸುಖವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾತ್ರರ
ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಎಂಕೂ ಕೆಡವಗೊಡುವದಿಲ್ಲ ಅತ್ಯಪ್ತಿಯಿಂದ ಅತುರತೆಯು ಒಂದೇ
ಸವನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ; ಮತ್ತ ಅಂಥವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಹೇಗುವೀತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯದೇ
ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಸಾಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಕಾಯಿದೆಯ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಚಾಟಿಗೆ ಕೂಳಿತಿರು
ತ್ತದೆ. ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರ ಪರಸ್ಪರರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನುತ್ಮನೆ ಕೈನೀಡುವ
ತ್ರಯಸ್ಥನಿಗೆ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಕಠಿಣ ಶಾಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ,
ಆದರೆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರು ದೂರ ಹೋಗುವ ಪತಿ-
ಪತ್ನಿ ಮರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗಿರಲು ಭಾಗವಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಾಯಿದೆಯು ಯೋಜನೆ ಇರು
ತ್ತದೆ ಬರಿಯು ಪ್ರೇಮಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸ್ಥೈರ್ಯ, ಇಂಥ ಚಾಟು
ಮತ್ತು ಈ ಬಗೆಯ ಶಾಶ್ವತಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾರೊಬ್ಬರ
ಬುದ್ಧಿಯು ಬದಲಾದೀತೇನೆಂದು ಪರಸ್ಪರರು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ಅಣಿ-ಚೂರಿಗಳ ಉಜಳಣೆಯಾಗಬೇಕು; ಒಬ್ಬನ ಬುದ್ಧಿಯು ಬದಲಿಸಿದ
ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಕಸವಿಸಿಪಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಮೂರನೆಯವನೊಡನೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಈತನಿತ್ತ ನಿರಾಶನಾಗಿ, ಕೈಯು
ಜ್ಜುತ್ತ ಕೂತ್ರಬೇಕು. ಈ ಬಗೆಯ ಈ 'ಸ್ಥೈರ್ಯವು' ಬರಿಯು ಪ್ರೇಮ

ಸಂಬಂಧದ ವಾಲಿಗೆ ಒರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂಭವದಿಂದಂತಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರೇಮಸಂಬಂಧದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಡಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಡುವ ಖಟಾಖಿಲಾಸ ಇವೆಲ್ಲ ಅಘೋರ ಅವಶ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯನು ಕೊನೆಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೇವಲ ವ್ಯಾಪಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಧರ್ಮದ ಹಾಗೂ ನೀತಿಯ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೇ ಎದ್ದು ನಿಂತೆನ್ನುವಂತೆ ಅದು ವಸ್ತುತಃ ಕುಂಟ ಕುಬ್ಜವಾಗಿಲ್ಲ. ಏನು ಚಲಗ್ನ ವ್ಯತಿಕ್ತನಾದ ಪ್ರೇಮಸಂಬಂಧವು ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ಚಿಂತೆ, ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಿಂತ ವಿಷಾದ ಇವುಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೆರಗಿಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಮನುಷ್ಯನ ವೈಚಾರಿಕ ಜೀವಿತವೂ ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಶರೀರ ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ವಿಚಾರಗಳ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರೀ ಸಮ್ಮತಿಯ ಮಹತ್ವವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಶರೀರ ಸುಖವನ್ನು ಸಮಸಮವಾಗಿ ಉಪಭೋಗಿಸುವ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಲೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಲಗ್ನವಾದ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಆಚಾರ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಮರಸವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಕೇವಲ ಶರೀರ ಸುಖದ ಮಟ್ಟಿಗೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೀಗ ಯೌವನ ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಿಗೆ ಶರೀರಸೌಂದರ್ಯ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಗೌಪ್ಯವ ಇವುಗಳ ಮರ್ಯಾದೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನೇ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿರುವದು. ಪರಸ್ಪರ ಮನಸ್ಸು ಒಂದಾಗುವದು, ಧೈಯಗಳು ಒಂದಾಗುವದು ಮುಂತಾದ ವೈಚಾರಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆವಿರುವ ಉತ್ಕಂಠೆಯು ವೈಚಾರಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೂ ಅಂಥವೇ ಉತ್ಕಂಠೆಯ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅಂಜಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ, ಇಂದಿನ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಲಗ್ನದ ಮಾತೆತ್ತಿದ ಕೂಡಲೆ ಭಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎರಡನೆಯವರೊಡನೆ ತಮ್ಮದು ಕೂಡ ನಡೆಯುವದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಜಿಕೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಈ ಬೆದರಿಕೆಯ ಹಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವಾಪ್ತನ ವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದೇ ಅನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಭಯ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಗಳು ಇನ್ನೂ ಬೈರೊಡನೆ

ಹೊಂದುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅಜ್ಜಿಕೆಯೆನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸುಲಭೋಪಾಯವಿದೆ ಅದಾವುನೆಂದರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿಮತ್ವದ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಡಂಬರವನ್ನು ಬಿಳಿಸಬಾರದು. ಬೇರೆಯವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಬೇರೆಯವರ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಸರಿಗಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ವಹಿಸಿವರೆ, ಆ ಮೇಲೆ ಏತುಷ್ಟತೆಯ ಪ್ರಕಾಶಗಳೇ ಉಂಟಾಗಲಾರವು. ಉಭಯತರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವು ಒಡಂಬರವಿರುವುದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ತೊಂದರೆಯನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮದೇ ಸ್ವನವಾರವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಿರಲು, ತೀವ್ರಮತಭೇದದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಒಪುತರವಾಗಿ ಉಂಟಾಗಬಾರದು. ತೀರವೈರುಸಸ್ಪರ್ಶ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಏಕತ್ರ ಸಂಕಾರವಾದದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ಪರರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶೇಂಕಾರವನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಕಾಯಮನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಉಭಯತರ ಸಿದ್ಧತೆಯು ಇದ್ದರೆ ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯವನಸ್ಸಂಟಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಸಂಸಾರಾಗ್ನಿಯ ಕಿಡಿಗಳಾದರೂ ಹಾರಲಿಕ್ಕಿಂಬಮುಂಟಿತ್ತವು.

ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ದರೂ ಕೇವಲ ನಿರ್ಧಾರಸ್ತತೆಯಿಂದಲೂ ಶಕ್ಯವಾದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಲಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳೂ ಹಲಕೆಲವು ಚಿಂತೆಗಳೂ ಕೇವಲ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಅವಿವಾಹಿತರ ಕೆಲಕೆಲವು ಅಡಚಣೆಗಳಂತೂ ಅವು ನಿವಾರಣವಾದರೆ ಲಗ್ನದಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಆಗದಂಥವಿರುತ್ತವೆ. ಮಾನವೀ ಜೀವನವು ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣದಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರುಗಳ ಅಭಿನ್ನವಾದಂಥ ಏಕತ್ರತನವೇ ಮಾನವೀವಂಶದ ಅಧಾರಸ್ತಂಭವು! ಮತ್ತು ಅವರುಗಳ ಅಪೊಂದ ಏಕತ್ರತ ಜೀವನವೇ ಉತ್ಕರ್ಷದ ಧ್ರುವದರ್ಶನವು!! ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಲಗ್ನದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ನಿರಂತರ, ನಿರ್ಧಾರಸ್ತತೆಯಿಂದ ಒಟ್ಟಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವೈಹಿಕ ಸೌಖ್ಯ, ವಾಚಿಕ ಆನಂದ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಇವುಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರಾಗು

ತ್ತಾರೆ. ಲಗ್ನವಾಗದಿರುವ ಅಸಂತುಷ್ಟ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ನಿಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಶತಶಃ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ ನೈರ್ಘೋಷ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುಂದಿಸಿ ಬಿಡುವ ದೋಷವಿಂದ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಕಟೀಕರಣದ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಚುಕೆದ್ದರಿಂದ, ಮಾನವ ವಂಶದ ಉಚ್ಛೇದನದ ಆರೋಪದಿಂದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಬಡ ಸಮಾಜ ಯೋಳಗಿಂದಲೇ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಪೀಳಿಗೆಯು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸಮಾಜಯೋಳಗಿನ ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರು ಪ್ರೌಢವಿವಾಹದಿಂದ ಆಜನ್ಮ ಕೌಮಾರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಒಳ್ಳೇ ವೇಗದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಈ ಕೃತಿಯು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಸ್ಥಿಯಿಂದ ದೋಷಾರ್ಹವೇ ಆದೀತು ಇಂದಿಗೆ ಯಾವ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರಿಗೆ ಅವಿವಾಹಿತರಾಗಿರಬೇಕಾಗದೆಯೋ ಅದು ದೈವೀ ಶಾಸದಿಂದಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ವಂತ ಅವಿವಾಹಿತರಾಗುವ ಜನರೇ ಭವಿಷ್ಯ ಕಾಲದ ತೇಜಃ ಪುಂಜ ಹಿಂದುನಾನಕ್ಕೆ ಎಡಬಿಡದೆ ಶಾಸನಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವಿವಾಹಿತ ಜನರು ಆ ಶಾಸದಿಂದ ಸ್ವಂತ ದಗ್ಧರಾಗಿ ಇಹಲೋಕದ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ, ನಾಳಿನ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಂಶಚ್ಛೇದನದ ಕೆಂಡಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಕಾಯಮು ಶಾಸನಸ್ಥಿತಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ವಿವರಣೆ

: : ೨

ವೈವಯಿಕ ಸ್ವೈರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬೆದರಿಸುವ ಪಾಪದ ಅಂಚಿಕೆಯು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಆ ಅಂಚಿಕೆಯಾದರೂ ಸ್ವೈರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಂದೂಶಕ್ತವಾಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲ!! ಸ್ವೈರಾಚಾರವೆಂಬುದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಾಬು ಎಂದಾದಾಗಿನಿಂದ ಅದು ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿಧಿ-ನಿಷೇಧದ ಅಧಿಕಾರದ ಹೊರಗಿನದಾಗಿಯೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಹತ್ತಿದಂತಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂದರೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳ ಸಮಾನೇಶವು ಪ್ರಾಯಶಃ ಆಗುವದೋ ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ದೊಡ್ಡವರ ದುರಾಚಾರಗಳು ಬುದ್ಧಿವಾದೀ ಮನುಷ್ಯನ ತಲೆಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಕೆಡಿಸದಿವು! ನೀತಿ-ಅನೀತಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ! ಆದರೆ ಇಂದಿಗೆ ಅಧರ್ಮವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಫಜೀತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ಧರ್ಮದ ಅಭಿ

ಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅದಾರೂ ಕೇಳದಂತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಂತ ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಾದ ದುರಾಚಾರಗಳು ಡಾಣಾಡಂಗು ವಾಗಿ ನಡೆದಿರುವುದರಿಂದ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಗಳ ನೀತಿಮತ್ತೆಯ ಆಕಲನವಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವೇನಿದೆ? ಎಂದು ಕೇಳ ಬೇಕೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ ಇಂದಿನ ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ಇಂದಿನ ನೀತಿ- ಸ್ಮೃತಿ ಎಂದರೆ 'ಇಂಡಿಯನ್ ಪಿನ್‌ಲ್ ಕೋಡ.'

ಘೌಜದಾರೀ ಕಾಯಿ ದೆಯ ಹೊರಗಿನ ಪೊಳ್ಳು ನೀತಿ ತತ್ವಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜದ ಪ್ರವಾಹವಿಂದ ಕರಗಹತ್ತುತ್ತವೆ; ಕಾಲಾಂತರ ದಲ್ಲಿ ಅವು ಇಲ್ಲದ ತೆಯೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಸ್ವೈರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪ್ರತಿಬಂಧವುಂಟಾದದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಇಂಡಿಯನ್ ಪಿನ್‌ಲ್ ಕೋಡಿನ ನಾಲಯರು ಕಲಮುಗಳಲ್ಲೇ. ಯಾವಳ ಗಂಡನು ಜೀವಂತವಿದ್ದಾ ನೆಯೋ ಅಥವಾ ಇರುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿದೆಯೋ ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಹೊರತು ಅಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯಳೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ವಿಸುವದು ಅಪರಾಧವಾಗುವದು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇಂಥ ಅಪರಾಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇವಲ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಗಂಡನಿಗೇ ಫಿರ್ಯಾದು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ಅಲ್ಪ ವಯಸ್ಸು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಉಪಭೋಗಿಸಿದರೆ ಅದು ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧವಾಗು ತ್ತದೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರ ಲಗ್ನದ ಹೆಂಡತಿ ಅಥವಾ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪವಯಸ್ಸು ಹೆಡುಗಿ ಇವರನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಅಪರಾಧವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲೇ ಘೌಜದಾರೀ ಕಾಯಿದೆಯು ನಮ್ಮ ಗಳ ವೈಷಯಿಕ ನೀತಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ಆಕಲನವಾಡುತ್ತದೆ ಆ ಕಲಮುಗಳಲ್ಲಿ ಬಾರದಂಥ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅದರ ನಿರಂತರದ ಸಮ್ಮತಿಯೇ ಎಂದೆನ್ನ ಬೇಕಾಗುವದು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕುಮಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಧವಾ ಸ್ತ್ರೀಯ ರೊಡನೆ ಯಾರಾದರೂ ಏನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಕಾಯಿದೆಯು ಅವರಿಗೆ ತಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಖುದ್ದ ಸುವಾಸಿನಿಯ ಉದಾಹರಣೆ ತಕ್ಕೊಂ ಡರೂ ಅವಳ ಗಂಡನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಇದ್ದರೂ ಕೆಲಸ ಸಾಗುವದು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರುವಗಂಡನು ಆಕೆಯ ಅನೀತಿಯ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಕೇಕೆ ಮಾಡುವನು? ಹಾಗೂ ಅವಳೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟಿರುವವನ ವಿುದ್ದ ಫಿರ್ಯಾದಿಯ ಖಟಾಟೋಪವನ್ನದೇತಕ್ಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವನು? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯಿದೆ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ನೀತಿ, ರೂಢಿ ಇವುಗಳೊಳಗಿನ ಯಾವೂ ಸ್ವೈರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ

ಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಭೂ-
ಮಿಕೆಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಾದದ ಝರಡಿಯಿಂದ ಸಾಣಿಸಬೇಕು ಮನೋವಿಶ್ಲೇ
ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ತಿಕ್ಕಿ ತಿಕ್ಕಿ ಒರೆಹಚ್ಚಿ ನೋಡಬೇಕು.
ಪಾಸಗೀ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಇವುಗಳ ಮಾಪನಿಂದ
ಅದನ್ನಳಿಯಬೇಕು. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಶೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವ ವಂಶದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ
ಗಳು ಇವುಗಳ ತೃಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೂಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ಒರೆಗೆಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಅದು ಹೀನತರವೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾದರೇ ಅದ, ಶ್ಯಾಜ್ಯ
ವಾದೀತು.

ಸ್ವೈರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಅವಸರದ ಪಾರ್ಶ್ವಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಷ್ಟ
ದಾಯಕವಾದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವು ತನ್ನ ಜಗ್ಗಾಟದಿಂದ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು
ಒಂದೇಸವನೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕವಿವಾಹೋತ್ಸುಕ ತರುಣ ಪೀಳಿ
ಗೆಯು ಬಲವಂತವಿಂದ ಅವಿವಾಹಿತವಾಯಿತೋಡಗಿದೆ. ಜೀವನ ಕಲ
ಹದ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪರಸ್ಪರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು
ಕೂಡಹತ್ತಿರುವರು. ಮಿತಿಮೀರಿದ ವೈನ್ಯದ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಮುಂಗಾಣದೆ,
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿರುವ ವೈಷಯಿಕ ಅನಂದದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಷ್ಟು
ನುಂಗಿ ನೀರು ಹಿಡಿಯುವವಕ್ಕೆ ಅವರು ಧಡಪಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಕಾಲ, ಸೇಶಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವೈರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳಾಗಿವೆ;
ಮತ್ತು ಅನ್ನಬೇಕೆಂದೆನಿಸುವುದೆಂದರೆ, ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಪಂಥವೂ ಇಂದಿನ
ಕಠಿಣ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ. 'ನವಮತವಾದ'
ಎಂದೆನ್ನುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವಾದನೂ ಸ್ವೈರಾಚಾರವನ್ನು ಕೆಲ ಪ್ರಸಂಗ
ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಬಹುತರ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಿನ್ನೂ ಕಟ್ಟು
ತ್ತಿರುವುದೇ ದೃಗ್ಗೋಚರವಾಗುವುದು ತರುಣ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವಾತಂ
ತ್ರ್ಯವೆಂದರೇನೂ ವಿಶೇಷ ಬಾಬಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ
ಅಥವಾ ಶರೀರದ ಆರೋಗ್ಯವಿಷಯಕ ಘಟನೆಗಳೇನೂ ಅಂತರ್ಗತಗಳಾಗಿರುವ
ದಿಲ್ಲ. ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ವಿರುದ್ಧದ ಎಲ್ಲ ಅಂಬೋಣವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿ
ಕೊಳ್ಳದಲೆ ತರುಣರು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಳಿಕ ಅದು ಅಷ್ಟರ
ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಿರಂತರ ಮುಳುಗುವದಕ್ಕಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ
ದುಡ್ಡಿನ ಒಲಾಬಲದ ಮೇಲೆ, ಅನುಕೂಲ-ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವ

ಲಂಬಿಸಿರ ತ್ರದೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಹೊಂದುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ-ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯುವತಿಯ-ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಯಾವ ಘಾತುಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳು ಆ ಸ್ವೈರಾಚಾರದಿಂದಾಗುವವೋ ಅವುಗಳು ಆ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಮುಚ್ಚಿಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಾಕಲಾತುತ್ಥ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವದು, ಹೊಟೆಲ್ಲಿನ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿದ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುಣ್ಣುವ ನೆವದಿಂದ ಪರಸ್ಪರರು ಹೊಂದಿ ಕೂಡುವದು, ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿನ ಆಚ್ಛಾದನದಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಿವಿಯುವದು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದೀಪನಾರಿಕ್ಕೊಂಕು ನಿಂತಿದ್ದ ನೊಟರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಳದ ಹೊಟಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯಿಗಳು ಪರಸ್ಪರಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವದು ಈ ಎಲ್ಲ ಹೊಸ ಹೊಸ ರೂಢಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರಹತ್ತಿವೆ. ತರುಣರಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಂಕೋಚವೆಂಬುದು ಉಳಿದೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಡಲೆಯುತ್ತಿರುವ ಹೇಡಿ ಯುವಕರು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಂತದ ವೈಷಯಿಕ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಲಗ್ನದ ನಂತರ ತೃಪ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಸೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅಂಥವರಿಗೂ ಬೇರೆಯವರ ಸ್ವೈರವರ್ತನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಡಕೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆ ಧೈರ್ಯಸ್ಥ ತರುಣರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೌತುಕ ಇಲ್ಲವೆ ಹೇವನನ್ನೇ ಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂತತಿ ನಿಯಮನದ ನವ-ನವೀನ ಸಾಧನಗಳಿಗೇ ಈಯಬೇಕಾದೀತು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೆಯರ, ಗರ್ಭಿಣಿ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದೆಯೆಂವೆನ್ನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಭಿಚಾರಕ್ಕೆ ರೂಢಿಯ ರಾಜ ಮಾನ್ಯತೆಯು ಲಭಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸದಾಚಾರವೇ ಇದುವರೆಗೂ ಅದರಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಯಾರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ತರುಣಿಯರು ಈಗಲೂ ದೊರಕುವರು ಸಾಲೆ ಯೊಳಗಿನ ಓದು, ಮನೆಗೆಲಸ, ಆಟ, ಉತ್ಸಾಹದ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾಲವು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ವೈಷಯಿಕ ಬಾಬಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಅವಸರವೇ

ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಸದಾಚಾರ, ಸಂಯಮ ಹಾಗೂ ಜೈಲುವಾತಾವರಣ ಇವುಗಳು ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ವಿಷಮಾಯುವನ್ನು ಸಂನಿಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವಕಾಶವೀಯುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅಂಥ ಜನರ ಕಿವಿಗೂ ನಡು ನಡುವೆ ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಪೃಚ್ಛಾಪೃಚ್ಛವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವ್ಯಭಿಚಾರದ ಅನುಕೂಲ ಸಂಗತಿಗಳು ವತ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯನ್ನೂ ಇಡದೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಕಟ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹಲವು ಮಂದಿ ಸಾಲಕರೂ ಹಿರಿಯರೂ ಅನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಗೊಡ್ಡ ತಪು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಗೌಪ್ಯಗೋಪನದ ವಿಪರೀತ ಔತ್ಸುಕ್ಯವು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಹೆಚ್ಚಿತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಿರಿಯರು ಹಾಗೆ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿರಿಸಿದ್ದ ಲೈಂಗಿಕ ಬಾಬನ್ನು ತರುಣರ ಡಾಣಾಡಂಗುವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. 'ಅದರಲ್ಲೇನಿದೆ?' ಎಂದು ತರುಣರು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಮಜಿಗೆ ಕೆಡಹುತ್ತಾರೆ ಹೆಚ್ಚೇನು? ಕೆಲ ಹೊಣೆಗಾರ ಹಿರಿಯರೂ ಯುವಕರ ಲೋಭ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ತಾವೂ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತರುಣರ ಮತ್ತೇವೆಂಬ ದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ 'ಅದರಲ್ಲೇನಿದೆ? ಹೀಗೆಯೇ ಸಾಗತಕ್ಕದ್ದು' ಎಂಬ ಹೊಣೆಯಿಲ್ಲದ ಉದ್ಗಾರ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಗೋಲ ಸೀರೆಯುಡೋಣ, ಇಲ್ಲವೆ ಲಿಂಗಿಯನ್ನು ತೊಡೋಣ ಮಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೈರಾಚಾರವು ನಿರುಪವುಮಾದದ್ದು ಎಂದು ಏನಾದರೊಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಇಲ್ಲವೆ ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಗ್ನದ ಹೊರತಿನ ಸ್ವೈರಾಚಾರವು ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾಗಿರ. ವದಿಲ್ಲ. ಆ ಎರಡೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಜ್ಞರ ಮತದಂತೆ ಸ್ವೈರಾಚಾರದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಅನಿಷ್ಟಪರಿಣಾಮಗಳಾಗ. ವವೋ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಹೀರ ಚರ್ಚೆಯಾಗ ವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯದ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸ ವಪ್ರಚಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧದ ಕೆಲ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಕಲಮುಗಳು ಕಳೆದ ಜನಗಣತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದ್ದವು ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನಂದರೆ, ಜನತೆಯು ನಿಜ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲೆಂದು. ಖುದ್ದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಂಥ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ

ದೊರಕಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ರೂಢಿಯು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಅಮೇರಿಕನ್ನರ ಇರುವು, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಿಂದು ನಿವಾಸಿಗಳಿಗಿಂತ ತೀರ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅಮೇರಿಕೆಯಂಥ ಸಧಾರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ತನರೂರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಂಗಳೊಳಿಸಿ ತಿಳಿದೆಯೆಂಬುದು ನೋಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ೧೦೦ ಕ್ಕೆ ೧-೧೫ ಜನರಂತೆ ಫಿರಂಗಿ ರೋಗಪೀಡಿತ ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ಮೊರೆತಾರೆಂದು ಅಮೇರಿಕನ್ ಸೈಶಲ್ ಹಾಯುಜನ್ ಅಸೀನಿಯೇಶನ್ನಿನ ಅಂದಾಜಿದೆ. ಈ ಫಿರಂಗಿ ರೋಗವು ಮಾನವನಿಗೆ ೧೮೦೦ದಿಂದ ೨೦೦೦ ವಯಸ್ಸಿನ ತಾರುಣ್ಯದ ಒಳ್ಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಗಂಟು ಬೀಳುತ್ತದೆಂಬದ ಕೋಷ್ಟಕದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಫಿರಂಗಿ ರೋಗವು ಬೀಜ ಸಹಿತ ಇಲ್ಲದಂತಾದರೆ ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ವೇಲಿನದೊಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಟವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾದೀತೆಂಬದು ನಿಜ; ಆದರೆ ಸದ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಅದನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುವದರಿಂದ, ಆ ರೋಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಏಕೋಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಿದೆ. ಈ ಫಿರಂಗಿ ರೋಗ ಗಂಟು ಬೀಳುವ ಕಾಲವಾದರೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮೊದಲಿನ (ಗದ್ದೇ ವಂಚವಿತಿ) ೫ ವಯಸ್ಸಿನವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ತರುಣ ಪೀಳಿಗೆಯು ನಿರೀತಿಮತ್ತೆಯು ಕೇಳುತ್ತರ ಕೈಳಿಯ ಹತ್ತಿ ತೆವೇನೂ ಅಲ್ಲ; ಆದರೆ ಲಗ್ನದ ವಯಸ್ಸು ಒಂದೇಸವನೆ ಹೆಚ್ಚತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಸ್ವೈರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುಸೇಕ್ಷಿತ ರೀತಿಯಿಂದ ಉತ್ತೇಜನ ಮೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬದನ್ನು ಒಪ್ಪದಿರುವದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಬೀಜವು ತರುಣಿಯರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಸಹವಾಸದ ದುರ್ದಮೆ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತರುಣರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತುತ್ತಿರುವದೇನೋ ನಿಜ; ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಖರ ಹಸಿವೆಯ ಮೊದಲಿನ ಪಾರಣಿಯು ತೀರ ಸುಲಭವಾದಂಥ ವೇಶ್ಯೆಯರ ಸಂಬಂಧದ ಹೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅದರ ನಿರಂತರ ನೆನಪೆಂದು ಫಿರಂಗಿ ರೋಗವು ಹಂಟಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ತೀರ ಸುಳ್ಳು ಇಲ್ಲವೆ ಅಪನಂಬಿಗೆಯ ಸಂಗತಿಯು ತರುಣರ ಕಿವಿಗೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂತತಿ ನಿಯಮನದ ಸಾಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ; ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ. ಜಾಹೀರಾತಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಟಿ-ದಿಟಗಳ ಸಮ್ಪ್ರಿತ್ರಣವಲ್ಲಿ ದಿಟನಾವುವೆಂಬದನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಲಶಕ್ಯವಾಗಿರು

ತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಉಪಯೋಗ ನಿರ್ವೇಧನೆಗಳು ಸುಮ್ಮನು ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಸಾಧನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಿಗೆಯಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗೋಣುಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ಮುರಿಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಸಂತತಿ ಸಿಯಮನದ ಉಪಾಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾನದಿವ ಉಪಯೋಗ ಬೀಳುತ್ತವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಾದವಿಲ್ಲ. ಆ ಉಪಾಯಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದರೇ ಆ ಸಾಧನಗಳ ನಿಜವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು; ಹಾಗೂ ಯೋಗ್ಯರಿತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು. ಬರಿಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸುವ ಜನರು ಚನ್ನಾಗಿ ಮೋಸ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಧೈರ್ಯದ ಮಾತು ಹೇಳಿ ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಎಲ್ಲ ಝಳವು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೇ ತಾಕುತ್ತದೆ ತಜ್ಞರು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಔಷಧಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನದರಿಂದಲಿಕ್ಕೆ ೫೦ ರಂತೆ ಗುಣಕಾರಿಗಳಾದವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಶಿಪಾರಿಸು ಮಾಡಿದ ರಬ್ಬರಿನ ಸಾಧನಗಳು ಹದೇ ಬಗೆಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಮಾನದಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪ್ರಕೃತಿಮಾನದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಔಷಧಗಳು ಒಗ್ಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಉಪಾಯಗಳು ಉಪಯುಕ್ತಗಳೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಜ್ಞರೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವೈರಾಚಾರವು ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನವೆಂದು ಗಡಿಬಿಡಿಯ ದಾಗಿರುತ್ತದೆ ನಿಯಮನದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಚನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವದೋ ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಅವಶ್ಯವೂ ಏಕಾಂತವೂ ಆ ಸ್ವೈರಾಚಾರದವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ದೊರಕಬೇಕು?

ಸಂಪೂರ್ಣ ಖಾತ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಧಾರಶಕ್ತಿಯ ಸಾಧನವೆಂದು ನಂಬಿಗಳೆಯನೊಡನೆ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ಗೆಳತಿಯು ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಶಿಖರದ ಮೇಲಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೆಯರಾದರೂ ಹೀಗೆ ಮೋಸಗೊಂಡ ಇಲ್ಲವೆ ಮೋಸಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ತೀರ ಸುಧಾರಿಸಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇಂಥ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೆಯರು ಗರ್ಭಪಾತಗೊಳಿಸುವ ಖಟಾಟೋಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಾದರೂ ಸಂಕಟಗಳೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರ ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ ಡಾಸಿನ್ನನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ನುವದೇನಂದರೆ:—೨೯ತಿಯಂತೆ ಹೆರಿಗೆಯಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಗರ್ಭಪಾತದ ಕೇಸು ಕೆಡುವ ಹೊಣೆಯು ಹತ್ತು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ರುತ್ತದೆ. ಗರ್ಭಸಾತದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪಂದಿ ಹೆಂಗಸರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅನಾಯ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಯಾರು ಪಾಂಚಿ ಉಳಿಯುವರೋ ಅವರು ನಿರಂತರ ಅಶಕ್ತರು, ಬಂಜೆಯರು ಅಥವಾ ನಿರುಪಯುಕ್ತರು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಕುಸಾರಿಕೆಯರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ವ್ಯಾಧಿಯ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳೂ, ಬಡವರ ಗರ್ಭಸಾತಗಳೂ ಇವು ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಯಮಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆಂದು ಜಪ್ಪಿಸ್ ಮೆಕಾರ್ಡಿಯು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳೊಳಗಿನ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾಲೀಕರ ಹೆರಿಗೆಯು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಏನು ಹೇಳುತ್ತವೆ? ಅನರ ಶರೀರದ ಮೇಲಾಗುವ ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಕರಣವು ಎಷ್ಟು ಅಲ್ಲವೆಂಬಂಥ ಭಯಂಕರ ಕಠಿಣವುಗಳೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರವಾಗುತ್ತವೆ! ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಪತ್ಯಪ್ರೇಮವೆಂಬದು ಅತ್ಯಂತ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಭಾವನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದ ಇಲ್ಲವೆ ತೆಗೆದೊಗೆದ ಅಪತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಜನ್ಮ ಹೃದಯ ಎನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಖುದ್ದ ಹೆರಿಗೆಯ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಸಹಿಸುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಅವರಲ್ಲಿಯ ಅಪತ್ಯಪ್ರೇಮದ ಮೂಲಕವೇ! ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವು ಅವರಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಲಾಭ, ಗಂಡನ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇವೇ ಆ ಪ್ರತಿಫಲಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವು ಪ್ರತಿಫಲವೂ ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ.

ವೈಷಯಿಕ ಹಸಿವನ್ನು ಲಗ್ನದ ಹೊರತು ನೀಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗಹತ್ತಿತೆಂದರೆ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಬೀಳ ಹತ್ತುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಉಭಯ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಆಜನ್ಮ ಅವಿವಾಹಿತರಾಗಿರುತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಲಗ್ನವಾಗುವವೆಂದರೆ ಹಲವು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಹೊರುವುದು ತನ್ನನ್ನು ನಿರಂತರ ಬಿಗಿದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಇದೆಲ್ಲ ನಿಜ; ಆದರೆ ಆ ದಿವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾದರೂ ಮನುಷ್ಯರು ಸಿದ್ಧರಾಗುವದು ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಸ್ತು ಹಾಗು ಪ್ರಖರತನವಾದ ಕಾಮುಕ ಪುನೃತ್ತಿಗಾಗಿಯೇ! ಆದರೆ ಕಾಮುಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಲಗ್ನದ ಹೊರತೇ ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದರೆ, ಲಗ್ನವನ್ನಾದರೂ ಅದಾರು, ಅದೇತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರ? ಸಮಾಜ ಧಾರಣೆಯ ಹಾಗು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸುರಕ್ಷಿತತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಘಟನೆಯೆಂದು ತ್ರಿಕಾಲಾಬಾಧಿತವಾಗುಳಿಯುವದು; ಉಳಿವೇ ಉಳಿಯಬೇಕು; ಹಾಗು

ಆ ಅವಶ್ಯಕ ಘಟನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ದುಷ್ಟ ಶತ್ರುವು ಅನರ್ಥದ ಸಿಡಿಸುಧನ್ನು ಸುರುವಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೆಯರ ಸ್ವೈರಾಚಾರವೇ ಸರಿ! ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸಂತತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಮಾತೃಹೃದಯವು ಕರ್ತೋರತನ ತೋರಿಸುವನಿಬ್ಬ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಆಕೆ-ಚೂರಿಗಳನ್ನು ದಿನಾಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಿಯುಕನು ಯಾವನ ಹಾಗು ಸೌಂದರ್ಯ ಇವುಗಳು ಸಣಿಸಿ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅಂಥವಳಿಗೆ ಹೊಸ ಗೆಳೆಗುವದೆಂತು ಹೊರಕುವನು? ಆದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು--ಮರಿಗಳ ಸಂಕ್ಷೇಪಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸ್ವಂತದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಅಥವಾ ವೈಷಯಿಕ ಹಸಿವನ್ನು ನಿಂಗಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕಾಯಮು ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಸಂಬಂಧಗಳು ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುವವೇ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆ ಲಗ್ನವೆಂದರೆ ಬಂಧನವೆಂಬುದೇನೋ ನಿಜ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡೆನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದಂತಾಗುವುದೂ ಸತ್ಯವೇ; ಆದರೆ ಬೈಲು ಹನೆಯ ಮಹತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಬಣ್ಣಿಸಿದರೂ ಆಸರಕ್ಕೇಂದು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬದಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಋತುಮಾನಗಳ ಪ್ರಚಂಡ ಆಘಾತಗಳೂ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಸ್ವಾರ್ಥಸರ ಆಕ್ರಮಣವೂ ಇವುಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೇಂದು ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಭದ್ರವಾದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೆರವು ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕೇವಲ ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಅರನಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಂಗಸು ವೇಶ್ಯೆಗಿಂತಲೂ ಕೀಳುತರವವಳೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾಗುವದು. ವೇಶ್ಯೆಯು ಸ್ವಂತದ ದೇಹದ ಬೆಲೆಯನ್ನಾದರೂ ಹೊಂದುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ ಆ ಬೆಲೆಯೊಳಗಿಂದ ಅವಳು ತನ್ನ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ಮುಂಗಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲಳು. ತೀರ ನಿರಾಶ್ರಿತ ಕಂಗಾಲಾವಸ್ಥೆಯ ಯುಳವಿಂದ ಅವಳು ಅಲಿಪ್ತಳಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಂಥ ವೇಶ್ಯೆಗಿಂತ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವ ಅವಿವಾಹಿತ ಸ್ವೈರಿಣಿಯು ಸಮಾಜದವರಿಂದ ತ.ಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೆ; ಮತ್ತು ಅವಳ ಭಾವನೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇವು ಕೆಲ್ಲ ನುಗ್ಗುನುಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ!

ಅತ್ಯಸ್ತ ವಾಸನೆಗಳು ವಿವರೀತ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕೃತಿಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವು. ಅಂತೆಯೇ ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಸ್ತವಾಗಿರಿಸಬಾರದೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವು ಸ್ವೈರಾಚಾರವನ್ನು ಅಖಂಡವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸಲು

ಮುಂದರಿಯುತ್ತಿರುವುದು; ಆದರೆ ಅತ್ಯಪ್ತವಾಸನೆಗಾಗಿ ಅವುಗಳ ತೃಪ್ತಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಪಾರ್ಹಗಳಾದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಪಿಡಿತರು ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕೃತಿಗಳು ಅವರಲ್ಲುಂಟಾಗುತ್ತಿರುವವೋ ಹೇಗೆ? ಯಾವ ಬಂಧನಗಳೂ ಇರಕೂಡದೆಂದೆನ್ನುವ ಸ್ವೈರಾಚಾರಿಗಳು ವಾಸನೆಗಳ ವಿಪರೀತ ಹಂಬಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ; ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರಯಿಸುವ ಘಾತುಕ ಮಾರ್ಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿರೇಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಅತ್ಯಪ್ತವಾಸನೆಗಳ ಈ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರವು, ಅನುಚಿತ ತೃಪ್ತಿಯೊಳಗಿಂದುಂಟಾಗಿದೆ. ಮಾನಸಿಕ ವಿಕೃತಿಗಳನ್ನು, ವಿಪರೀತ ಪುನೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಘಾತುಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಬೇಕಂತಲೇ ನೋದಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮರೆಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪರಂಪರೆ, ರಾಧಿ ನೈತಿಕ ಕಲ್ಪನೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮುಂತಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಹಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದೆನ್ನುವ ಜನನೂ ಅವುಗಳ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಅಂತರಂಗವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಕಲಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ; ಹಾಗೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಲೋಕವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಪಾಪಾಚರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳಹಳಿಸುತ್ತ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದೀತು. ಸ್ವೈರಚಾರವನ್ನು ಸಮಾಜವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ್ನೂ ಮನ್ನಿಸಿರುವ ದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬರಿಯ ಜನತೆಯದೇ ಏಕೆ, ಸ್ವಂತಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ನಾಚಿಕೆ ಏನಿಸದಿರುವದಿಲ್ಲ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಅಪರಾಧಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೀವೆಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಅವರ ಆ ವಿಷಯ ಸುಖದ ಹಾಲಲ್ಲಿ ಹೆವ್ವು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಗಂಡಸೇನು ಕೂಡಲೆ ನಿರ್ಲಜ್ಜನಾಗ ಬಲ್ಲನು. ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀತ್ವವನ್ನು ಹೇಗೆ ತೊರೆಯಲಿಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲವೋ, ಅದರಂತೆಯೇ ಅವಳಿಂದ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲಾಗುವದಿಲ್ಲ ಅವಳು ನಾಚಿಕೆ ಗೇಡಿಯೂ ಚಂಡಿಯೂ ಆಗಲು ಶಕ್ಯಳಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಅವಳನ್ನು ಒಂದೇಸವನೆ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪಶ್ಚಾತ್ತಪ್ತ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ವಿಷಯಸುಖವೆಂಬದು ಅಸುಖವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ವಿಷಯಸುಖವು ಪಾಪವೆಂದೆನಿಸಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ, ಬರಬರುತ್ತ ಅವಳಿಗದು ಬೇಡಿಸಹತ್ತುತ್ತದೆ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಹತ್ತೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಕೃತಿಯಿಂದ ಸ್ವೈರಾಚಾರವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತದೆಂದರೆ, ಖುದ್ಧ ಸ್ವೈರಾಚಾರದಿಂದ ಬೇರೆ ಮನೋವಿಕೃತಿಗಳುಂಟಾಗುವವಲ್ಲ, ಅವುಗಳ ಗತಿಯೇನು? ಸ್ವೈರಾಚಾರವೆಂದರೂ ಅದಕ್ಕೆ

ಡಾಣಾಡಂಗುರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಗಂಡ-ಹೆಂಡಿರ ಪ್ರತಿಷೆ ಯು ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸದಿರುವದರಿಂದ ಪ್ರಣಯಿ ಜನರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರರ ಆಶ್ರಯದಿಂದ, ಆಧಾರದಿಂದ, ನಿರ್ಧಾರಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ತಲೆಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ.

ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಸಂಬಂಧವು ಎಷ್ಟು ಶಾರೀರಿಕವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಷ್ಟು ಅದು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವೈರಾಚಾರಿ ಮಾನವರ ಶಾರೀರಿಕ ವಾಸನೆಗಳು ಎಂಕೆಂತು ತೃಪ್ತವಾಗುವವೋ ಅಂತಂತೆ ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಹಸಿವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಹೋಗುವದು. ಆತಂಕವಿಲ್ಲದ ಸ್ನೇಹ, ನಿರ್ಧಾರಸ್ತಿನಿಂದ ಒಟಾ ಗಿರೋಣ, ನಿರಂತರ ಆಧಾರ ಮುಂತಾದ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಸಂಬಂಧದ ಗುಟ್ಟಿನ ಬಾಬುಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವೈರಾಚಾರೀ ಜನರು ನಿರೂ ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಬರಿಯ ವಿಷಯಸುಖ ಇದು ತೀರ ಪಶುವೃತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಕೇಳುತ್ತರದ್ದಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಯಾರು ಜನಲಜ್ಜೆ ಮನಲಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ತೋರೆ ದಿರುವರೋ ಅಂಥ ಹಾದರದ ಕರುಣೆಯರ ಅವಸ್ಥೆ ಯಾದರೂ ಮುಂದೇನಾಗು ವುದು? ಯೌವನವೂ ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಪೂ ಇವುಗಳು ಬಹುತರವಾಗಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಇವರನ್ನು ತೋರೆದುಬಿಡಹಕ್ಕುತ್ತವೆ. 'ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.' ಎಂದು ಅವಳು ಧಿಟ್ಟುತನದಿಂದ ನಡಿದಾಳು; ಮತ್ತು ಅವಳ ಪ್ರಿಯಕರನು ಆ ಗಡಚಾದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿತು. ಹೀಗೆ ನಿರ್ಲಜ್ಜ ಕುಮಾರಿಕೆಯು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಲೋಕದವರಿಂದ ಭಿನ್ನಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೇ ಅಲ್ಲ, ರಕ್ಷಣವೂ ಕೂಡ ಆಕೆಗೆ ದೊರಕದಾಗುತ್ತದೆ. ಬಂಡುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಅವಳು ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದಂತಾದರೂ, ಬಂಡುಗಾರಿಕೆಯ ಕಳ್ಳತನ ಹಾಗೂ ಒಂಟಿಗತನ ಇವುಗಳ ಕ್ಲೇಶಗಳನ್ನು ಅವಳು ಭೋಗಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಳೊಬ್ಬಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವೈರಾ ಚಾರದ ಸಟಿ- ದಿಟವಾದ ಬೊಬ್ಬಾಟವನೆಯಿತೆಂದರೆ ಅವಳು ಅಜನ್ಮ ಪರ್ಯಂತ ಅವಿವಾಹಿತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗುವದು. ಮುಂಚಿನ ಪ್ರಿಯಕರನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಇಲ್ಲವೆ ಲಗ್ನದ ಹೊರತು ವಿಷಯ ಸುಖವನ್ನನುಭೋಗಿಸಲಾಗುವದೆಂದೋ ಇಂಥ ಸ್ವೈರಾಚಾರೀ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಿವಾಹಿತರೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಇಂಥ ಈ ಸ್ವೈರೀಣೆಯರು ಇಡೀ

ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ದುರ್ವಿಶೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಾಸಂಚಿಕ ಸುಖೀ ಸುವಾ
 ಸಿನಿಯರ ಸಂಸಾರ ಸುಖದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಕೆಡಹುತ್ತ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ
 ಸ್ವೇರಿಣಿಯರು ರಣಹದ್ದಿನಂತೆ ನುಗ್ಗಿ, ಅವರ ಗಂಡಂದಿ-ನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂ
 ಡೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ; ಹಾಗು ಖುದ್ದ ಸ್ವೇರಿಣಿಯ ಒಂಟಿಗ ಅಯುಷ್ಯವಾದರೂ
 ನಿರಾಶೆ, ದುಃಖ, ನಿರಾಧಾರ, ತಿಃಸ್ವಾರ ಇವುಗಳೆಂದ ದುರಾಜನಕವಾಗಿಯೇ
 ತೋರುತ್ತದೆ!

ಆ ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಪರಿಣಾಮವು ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಅನಿಷ್ಟಕಾರಕವಾಗಿಯೇ
 ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಕಳವಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡಬೇಕಾದ
 ರಿಂದ ನಿರ್ಭಾಸ್ತ ಎಕಾಂತದ ಹಾಗು ವ ನಸೋಕ್ತ ಏಷ ಆರಾಮು ಇವುಗಳ
 ಛಾಯೆಯು ಅವರಿಗೊಂದೂ ಲಭಿಸುವವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಣಯಿ ಜನರು ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿ
 ದ್ದರೂ ಅವರು ಒಟ್ಟಾಗಿರಲು ಶಕ್ತರಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮಟಮಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ,
 ಕಪ್ಪಿಟ್ಟಿಮುಚ್ಚಿಂಜೆ ಹೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಮೊಟರ, ಉಪವನ, ಅಟ್ಟದ ಪಾನಟೆಗಳ
 ಮೂಲೆಗಳು, ಕತ್ತಲುಗವಿಯುವ ಚಪ್ಪರಗಳ ಸಂದುಗಳು ಇಂಥ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ
 ಅವರ ಭೆಟ್ಟಿ ಕೂಡುವಿಕೆಗದೆಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತೀತು? ಮತ್ತು ಅವರ ಹಲವು
 ಹಸಿವೆಗಳ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ತೃಪ್ತಿಯು ಅದೆಂತಾದೀತು? ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿ
 ದರೋ ಹೇಗೆ, ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೋ ಹೇಗೆ, ಯಾರಾದರೂ ಪಾಳತಿಯ
 ಮೇಲಿರುವರೋ ಹೇಗೆ ಮುಂತಾದ ಅಂಶಿಕೆಯಿಂದ ಧಡಧಡಲೆಂದು ಹಾರು
 ತ್ತಿರುವ ಎದೆಗಾರರಿಂದ ವಿಷಯಸುಖವನ್ನಾದರೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದೆಂತು
 ಸೇವಿಸಲಾದೀತು? ಅವರುಗಳಿಗೆ ವಿಷಯತೃಪ್ತಿಯ ಸಮಾಧಾನವಾದರೂ
 ಹೇಗೆ ಲಭಿಸೀತು? ವಿಷಯವಾಸನೆಯು ಖಳಖಳವೆಂದು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ
 ಅದಕ್ಕೆ ಭೀತಿಯ ಆತಂಕವು ಉಂಟಾಗುವುದು! ವಿಷಯಸುಖ ಸೇವನಕ್ಕೆ
 ಸ್ನಾಯುಗಳ ಎಷ್ಟೋ ಕ್ರಿಯೆ-ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಭೀತಿ,
 ಬೆದರಿಕೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲುದ್ಭವಿಸುತ್ತಲೆ ಆ ಸ್ನಾಯುಗಳ ಕ್ರಿಯೆ-ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ
 ಗಳು ಸಂಪುಷ್ಟಗೊಂಡು, ಆ ಸುಖಕ್ಕೇ ಮುಗ್ಧಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ! ಆ ಕ್ರಿಯೆ-
 ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಆತಂಕವು ಶಾರೀರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಘಾತಕ
 ವಾಗಿದೆ ಸ್ವೈರಾಚಾರ ಸಂಕಂಧದಲ್ಲಿ ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ನಿರಾಶೆ, ತೃಪ್ತಿಗಿಂತ
 ಅಸಂತೋಷ ಇವುಗಳೇ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗುವವು; ಹಾಗು ಇಡೀ ವಿಷಯಸುಖದ
 ಬಗ್ಗೆ ವಿಕೃತ ಕಲ್ಪನೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಣಯಿ ಯುಗ್ಮವು

ಲಗ್ನದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಜೊತೆಗೂಡಿದರೆ ಪಾರಾದೀತೆನ್ನಬೇಕು! ಮತ್ತು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತೀರ ಒಂಟಿಗರಾಗಿದ್ದು ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ರಿಯಾಯತಿಯನ್ನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಉಪಭೋಗಿಸುವ ಜೊತೆಗಾರರಿಗೆ ಲಗ್ನದ ನಂತರ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿರಾಶೆಯೇ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಲಗ್ನದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ನಡೆಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮುಂತಾದ ತೊಂದರೆಯ ಘಟನೆಗಳೊಡನೆ ಉಭಯತರೂ ಕೂಡಿ ಕಾದುವದಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನನಭೂತ ವಿಷಯಸುಖದ ರುಚಿಯಿಂದಲೇ ಏಕಜೀವನವಾಗಿದ್ದ ನವಪರಿಣಿತ ದಂಪತಿಗಳು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಜೀವನಕಲಹಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವೈರಾಚಾರಿಗಳಾದಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಗೆ ವಿಷಯಸುಖದ ತೃಪ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಹೊಸ ಶೋಧಗಳಾವೂ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಡನೆ ಕಾದುವ ತೊಂದರೆಯಷ್ಟೇ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಕಾಯಮವಿರುತ್ತದಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ವೈರಾಚಾರವು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಬರುತ್ತದೆ; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಲಗ್ನದ ನಂತರವೂ ಅದು ಇಂಥ ಜನರ ಪಾಲಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯ ಎಡೆಯನ್ನೇ ನೀಡುತ್ತದೆ!

ಇಂಥ ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಧಿಯ ವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯತಕ್ಕಂಥವುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ತತ್ಪಾಲೀನ ಸುಖಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕುತೂಹಲವೃತ್ತಿಗೆ ಹಪಾಪಿಸಿದ ಯುವಕ ಜನರು ಸ್ವೈರಾಚಾರವೆಂದರೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ, ಮಾಡಿನೋಡತಕ್ಕಂಥ 'ಸಿಹಿ ಎದೆಗಾರಿಕೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ನಿಜ ಸಂಗತಿಯು ಹಾಗಿರುವದೋ? ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಸೃತ್ತಿಯ ಯುವತಿಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಥ ಈ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವು ನಿರುಪದ್ರವದ್ದೂ ಕ್ಷಣಿಕವೂ ಆದೀತೋ? ಇಂಥ ಈ ಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಅವಳಲ್ಲಿ ಗಂಡನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅನಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಸಾರೀ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತವೆ; ಮತ್ತು ಆ ಗೆಳೆಯನಲ್ಲಿಯೇ ಅವು ಕಾಯಮವಾಗಿ ಸ್ಥಿರಪ್ರಾಯವಾಗುತ್ತವೆ ವೈಷಯಿಕ ಸುಖಸಾಧನ ಮತ್ತು ಆಧಾರದ ಮಾನಸಿಕ ಸಮಾಧಾನ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ವಭಾವರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ; ಹಾಗೂ ಮೊದಲಿನ ಗೆಳೆಯನ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಳು ವಿಕಾರದ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರದ ಬಲೆಯನ್ನು ಲಗುಬಗನೆ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಬಲೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಿಗಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವಳೇ ಆತನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಿಗಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೆ! ಅವನು ಆ ಧೈರ್ಯದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬೇರೆಯವಳ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಆಗ ಆಕೆಯ ಅವಸ್ಥೆಯು ಏನಾಗುವದು? ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಉಪ್ಪಾರದ ನೋಲೆಯೇ ಅವರು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಮನೆಯು ಕತ್ತರಿಸಿಬಿದ್ದು ಅವರ ಕೊಲೆಯಾಗುವಂತೆ ಅವಳ ಆ ಕರಿದ ಬಲೆಯು ಅವಳ ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೇ ತೊಡಕಿ ನಿರಾಶೆ, ಮತ್ಸರ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಇವುಗಳಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಿರುವ ಬಾಳಣಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಜೀವಂತ ಕರಿದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಥಮ ಸಂಬಂಧಲ್ಲಾದ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಒಹತರವಾಗಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನಗಂಡನಾದರೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ಸರದ ಇಲ್ಲವೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆಂದು ಅವಳು ಜೀದಿಯ ಬಸವಿಯಾದರೂ ಆಗುತ್ತಾಳೆ.

ಸ್ವೈರಿಣಿಯ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಂತದ ಆಕರ್ಷಕ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಡಬಿಡದೆ ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ಸಾಶಂಕವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಸ್ವಂತದ ಆಕರ್ಷಕ ಗುಣಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಖುಶಿಯಾದಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆಂದು ಅವಳು ಹಲವು ಮಂದಿ ಗಂಡಸರೊಡನೆ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಲು ಉದ್ಯುಕ್ತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ ಈ ನ್ಯೂನ ಗಂಡವು ಸ್ವೈರಾಚಾರೀ ಗಂಡಸರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಹುಟ್ಟಿಹತ್ತುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಕಡಿಮೆ ಎನಿಸುವ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಖೊಟ್ಟಿ ಅಭಿಮಾನ ಧರಿಸಿ, ಅದರ ಚಾತ್ರಿಪಡಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರೂ ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿರುವಿಲ್ಲ. ಯಾವನಿಗೆ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಸುಖೀ ಜೀವನದ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ಆಯುಕ್ತನು ಮಾಡುವದಿದ್ದೀತೋ, ಅಂಥ ವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಒಮ್ಮೆ ವಾಸಿಸಿತೆಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಭಾವನಾಶೀಲ ನಡತೆಗೆ ಹೊರತಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸ್ವಂತದ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಸುಖವೀಯದಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವೈರಾಚಾರೀ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಒಂದೇ ಲಗ್ನ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ ಮುಂಚಿನ ಸ್ವೈರಚಾರಿತ್ರವು ಸ್ವಚ್ಛ ಹಾಗೂ ಹಿತಕರವಾದ ಸಂಸಾರಸುಖವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸಗೊಡುವದಿಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅದು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಅಪನಂಬಿಗೆಯ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಷಯಸುಖದೊಳಗಿನ ಸೊಗಸು ಹೊರಟು ಹೋಗುವದು; ಆದರೆ ಅತ್ಯಪವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಖರವಾದ ಹಸಿವು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇಸವನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಲೋಕಮೋಳಗಿನ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಆ ಸ್ವೈರಾಚಾರವು ಎಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ಆ ಮಹತ್ವವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸಿಗಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಲೋಕಮೋಳಗಿನ ನೀತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಒದಲಾಗುವೆಯೆಂದು ನಾವು ಬೇಕಾದರೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಆದರೆ ಮಾನವೀ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಗೆಯು ಇನ್ನೂ ಒಂದೇತರವೇ ಆಗಿದೆ. ಅದರ ಕ್ರಿಯೆ-ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಸರೀತ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳು ಹಾಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಯಮನಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸ್ವೈರಾಚಾರದಿಂದ ಭಾವನೆಗಳ ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಭಾವನೆಗಳು ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಧೀಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಸ್ವೈರಿಣಿಯ ಗಂಡನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಒಂದೇಸವನೆ ಅಂಜಿಕೆಯೆ ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೇನೆಂದರೆ, ಲಗ್ನದ ನಂತರವೂ ಈಕೆಯು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಹಾರಿಗ್ಗಲಿನಿಂದ ಓಡಿ ಜೋದಾಕೆಂಬದರ ನಿಯಮವಿಲ್ಲೆಂದು. ಯಾವಳು ಲೋಕನಿಂದೆಗೆ ತನ್ನ ಕೌಮಾರ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಲಿಲ್ಲವೋ, ಅವಳು ನಿರ್ಭಾಸ್ತವಾದ ಸುವಾಸಿನಿಯ ಅವಸ್ಥೆಯ ಗೈರಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ಅದೆಷ್ಟು ಅಂಜುವಳು? ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುರುಷರ ಜೊತೆಗಿನ ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖಾನುಭವದ ಚಟ ಹಿಡಿದ ಸ್ವೈರಿಣಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬನಾದ ಗಂಡನೊಡನೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೆಂದು ಸೊಗಸೆನಿರದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಅದೇ ರೀತಿಯು ಸ್ವೈರಾಚಾರೀ ಗಂಡಸಿನದು. ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತುಲನೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಆ ತುಲನೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಮಾಲಿನ ಬೆಲೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಂಬಂಧದ ಸಮಾಧಾನ ಇವೆಲ್ಲ ಲೋಪವಾದವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಖುದ್ದ ಗಂಡಸರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕುಮಾರಿಕೆಯು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲೂ ಬಳಸಾಡದವಳು ಇಂಥವಳೇ ಪತ್ತಿಯೆಂದು ಸಮ್ಮತವಾಗುವಳು. ಮನಸ್ಸಿನ ಔದಾರ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿದೆ, ಶರೀರ ಸಂಬಂಧದ ಕಲೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ, ನೀತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳೂ ಕೂಡ ಸಡಿಲಾಗಿವೆ ಮುಂತಾದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಾಷ್ಪಳ ಹರಟೆಗಳನ್ನು ತರುಣ ಪೀಳಿಗೆಯು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರಲಿ; ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ತರುಣನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಸದ್ವರ್ತನದ ಕುಮಾರಿಕೆಯೇ ತನ್ನ ಅದರ್ಶ ಪತ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಇರುತ್ತದೆ.

ಯಾವಳಿಗೆ ನೊದಲಿನ ಗೆಳೆಯರಿರುವರೋ ಅಥವಾ ಯಾವಳು ವಿಷಯ ಸುಖದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಅಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಿರುತ್ತಾಳೋ ಅಂಥ ಕುಮಾರಿ ಕೆಯೆರೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸಿದ್ಧಿರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕುಮಾರಿಕೆಯರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡತಕ್ಕದ್ದು. ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಕ್ಷಣಿಕ ಘನವ್ಯಸದ ಪ್ರಯತ್ನವು ತನ್ಮುಸಂಸಾರ ಸುಖವನ್ನು ಕಾಯಮವಾಗಿ ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸೀತೆಂಬದನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯಲಾಗದು.

ಎಲ್ಲ ಸ್ವೈರಾಚಾರಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾಯಿದೆಯೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಘಟನೆಗಳಾಗುವವರೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಮ ಇವುಗಳುಂಟಾಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಂಧನಗಳು ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಮಾನದಿಂದಿರುವುದು ಅವಶ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಪರಸ್ಪರರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾರೆ ಮತ್ತು ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಪ್ರೇಮದ ಅಣಿ-ಚೂರಿಗಳು ವೈಷಯಿಕ ತೃಪ್ತಿಯ ನಂತರ ಶುಷ್ಕಗಳೆಂದು ತೋರಹತ್ತುತ್ತವೆ; ಒಪ್ಪತಕ್ಕವುಗಳಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸುತ್ತವೆ; ಮನ್ನಿಸಬಾರದೆಂತಲೂ ಅನಿಸುತ್ತವೆ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತವನ್ನೀಯುವ ಯಾವದೊಂದು ತತ್ವವು ಅವರ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಸಂತತವಾಗಿ ಮಿನುಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಣಿ-ಚೂರಿಗಳ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಿಪಿ ಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸಘಾತವಾಗುವುದೂ ಶಕೃವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೋಕ್ಷದ ಆಶೆ, ಧರ್ಮದ ಆಜ್ಞೆ, ರೂಢಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇವುಗಳು ತನ್ಮು ತನ್ಮು ಪರಿಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರನ್ನೆಲ್ಲ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ಕೊಂಡವಾಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಕಟ್ಟಿಡುತ್ತಿದ್ದವು; ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲೇ ರೂಢಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸುಖವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಅದೆಲ್ಲ ರೀತಿಯನ್ನು ಹುಚ್ಚು ಚ್ಚಾರ-ಬುದ್ಧಿಹೀನ-ವೈದು ಬಿಸುಟೆ ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾದೆವು; ಆದರೂ ಏನಾದರೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾದಂಥ ಕಾಯಮ ಋಣಾನುಬಂಧದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಏಕತ್ರವಿರುವುದು ಪರಸ್ಪರರ ಸುಖದ ಹಾಗೂ ಸಂತತಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಕೃಚಿತ್ತಾಗಿ ಕಾಣುವ ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಿರಲಿ; ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ವಂತದ ಸುಖದ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ವಂಶದ ಸುಷ್ಪತೆಯ ಆಸೆ ಯಾಗಿರಲಿ.

ವೈಷಯಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಕೇವಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಋಣಾನುಬಂಧಗಳಿರು ವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಹಿತಾಹಿತಗಳು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಹಬ್ಬುತ್ತಿರುವ ಮಾನವ ವಂಶದ ತೇಜ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವು ಉಗಮಸ್ಥಾನಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮಾನವನ ವಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಪಡದಿದ್ದರೂ ಸ್ವಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಂತದ ಆಪತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಮಾನವನ ವೈಷಯಿಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಗಂಟಲಿಗೇ ಗಾಣವಾಗಿ ಹತ್ತಿದರೆ, ಮಾನವನ ವಂಶದ ರೋಮರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಲಸು ರಕ್ತ ಮತ್ತು ಕೊಳೆತ ನೀತಿಮತ್ತೆ ಋಷಿ ಒಳನುಗ್ಗ ಹತ್ತಿದರೆ, ಸ್ವಂತ ಆ ಮನುಷ್ಯರ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮತ್ತು ಶಾರೀರಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಹಾಗೂ ಸಮಾಧಾನದ ದಿವಾಳಿ ಹೊಡೆಸಹತ್ತಿ ರದೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹುಮ್ಮಸದ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದಾದರೂ ನಿಯಮದ ಮುಗುದಾಣವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದೀತು ಸ್ವೈರಾಚಾರವು ಸುಷ್ಟವೋ-ದುಷ್ಟವೋ ಎಂಬದನ್ನು ಅದರಿಂದ ಎಂತಾಗುವ ಪರಿಣಾಮ ದಿಂದಲೇ ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಬೇಕಾದೀತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಸ್ವೈರಾಚಾರವು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು-ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಜಾತಿಯನ್ನು-ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಸ್ವೈರಾಚಾರವು ಸಮಾಜವನ್ನು, ಅಂದರೆ ಪರ್ಯಾಯದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಚನ್ನಾಗಿ ಮನದಂದೇ ಆ ಮೇಲೆ ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ಹಲಿಗೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕು. ಇರುಳು ಕಾಡ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಹಾರಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ದುಃಖವಾದರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆಗಲೂಬಾರದು. ಆದರೆ ಅಂಥ ಎದೆಗಾರರು ಅತ್ಯಲ್ಪರು! ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಹುತರ ಎಲ್ಲ ಪತಂಗಗಳು ದೀಪದ ತೇಜದಿಂದ ಕುರುಡಾಗಿರುತ್ತವೆ!! ಕಾಮುಕತೆಯ ತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ಅಂಥವಾಗಿರುತ್ತವೆ; ಕಾಮುಕತೆಯ ತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ಅಂಥವಾದ ಆ ಪತಂಗಗಳು ಅತ್ಯನಾಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತವೆ!!!

ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆ , :: ೩

ಸಂಧಿಯು ಒಮ್ಮೆ ತಪ್ಪಿತೆಂದರೆ ಅದು ಕಾಯಮನಾಗಿಯೇ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಅನುಕೂಲ ಸಂಧಿಯೆಂಬುದು ಹಲವು ಅನುಕೂಲ ಘಟನೆಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣದಿಂದಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಆ ಆ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲೇ ಒಟ್ಟುಗೂಡುವುದು ಕಠಿಣವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ತೀರ ದೈವವಾದವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಯಶಸ್ವೀ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ದೈವವೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಕಾಡಿಸಿದಂತೆ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದತ್ತಗೇಡಿಗಂಕೂ ಆಶೆಯ ಮೃಗಜಲವು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಧಾವಿಸಹಚ್ಚುತ್ತದೆ ಆ ಸಂಧಿಯು ಲಾಭವನ್ನು ಆತನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲೆಂದೇ ಅವನು ದತ್ತಗೇಡಿಯಾದನೋ ಅಥವಾ ಆತನು ದತ್ತಗೇಡಿಯೆಂದೇ ಅವನಿಗೆ ಆ ಸುಸಂಧಿಯು ಲಾಭಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವೋ ಇದು ಯಾವನೊಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದೈವವಾದಿಗೂ ಬಗೆಹರಿಯದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರೌಢ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸುಶೀಲ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಅತಿ ಪ್ರೌಢ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ-ಸಮಸ್ಯೆಯಾದರೂ ಅಂಥದೇ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೂಟ ಪ್ರಶ್ನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದೆ. ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಂಥ ತಕ್ಕ ಸಂಧಿಯನ್ನು ತಾನಾಗಿ ಕಳೆದುದರಿಂದ ಅವರು ಅವಿವಾಹಿತರಾಗುಳಿದರೋ ಅಥವಾ ಅವರ ಚಿಕಿತ್ಸಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಸಂಧಿಯೇ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲೆಂದು ಅವರು ಇಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾಗುವವರೆಗೆ ಅವಿವಾಹಿತರಾಗುಳಿದರೋ ಇದರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಆಯಾ ಕುಮಾರಿಕೆಯರೂ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಲಾರರು. ಲಗ್ನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬಗೆಹರಿಯದಂಥದೆಂದು ಅವರೊಳಗಿನ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಅದನ್ನು ಕಾಯಮನಾಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅವಿವಾಹಿತ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಹೆಚ್ಚಿದ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಮಾಜವು ಕಣ್ಮರೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಿವಾಹಿತರಾಗಿರುವ ಜನರು ಅವರು ಗಂಡಸರಲಿ-ಹೆಂಗಸರಲಿ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥೈರ್ಯದ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನಿಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಸಂಸಾರಸುಖದ ಆಸೆಯಿಲ್ಲ, ಹುಮ್ಮಸಿನಿಂದ ಆಯುಕ್ತಮಣ ಮಾಡುವ ಈರ್ಷೆಯಿಲ್ಲ, ಮುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳ ಆಧಾರ ಲಭಿಸುವ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ತನ್ನ ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಹೆಸರು, ಕೀರ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ನಡೆಸುವರೆಂಬ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಮೈದು-ಬಿದ ಜೀವಗಳು

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿರಾಶೆಯ ಹೊಲಸು ವಾತಾವರಣವನ್ನಾ ದರೂ ಉಂಟುಮಾಡುವರು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದುರಾಚಾರದಿಂದ ಹೋಳಿಯಾಡಿ ಸಂಭಾವಿತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಅಡ್ಡಾಡಲು ಅಶಕ್ಯವನ್ನಾ ದರೂ ಮಾಡುವರು. ಇಷ್ಟು ದೂರದ ಅನಿಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ, ಅವಿವಾಹಿತರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆಂದು ಸಮಾಜವು ಇಷ್ಟು ಕಸವಿಸಿಯೇಕೆ ಪಡುತ್ತದೆಂಬದರ ಇಂಗಿತವು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿದೀತು.

ಕಾಲವು ಬಾಲವಿವಾಹದ ರೂಢಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ವಿಜಯದಿಂದಲೇ ಹುಡುಗೆಯರ ಲಗ್ನದ ವಯಸ್ಸು ಒಂದೇಸವನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ; ಅವರೂ ರೂಢಿಯು ಪ್ರಾಥಕಮಾರಿಕೆಯರನ್ನು ಕಾಯಮು ಮುಲ್ಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ವತಿಯಿಂದ ಸುಧಾರಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೇಡು ಹಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದೆಯೇ ಹೇಗೆಂಬದು ತಿಳಿಯದಾ ದೆ! ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಲಗ್ನದ ವಯಸ್ಸು ಇದಾದರೂ ಹೇತುಪುಸ್ಸರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದುದೇನು? ವಯಸ್ಸಿನ ಇಂಥ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹುಡುಗೆಯ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವದು, ಎಂಬ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಯಾವ ಪಾಲಕನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಹುಡುಗೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹುಡುಗೆಯ ಪಾಲಕರಿಗೆ ಹದಿನಾರರೊಳಗೆ ಆಕೆಯ ಲಗ್ನ ಮಾಡುವದು ಅಶಕ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಹದಿನಾರರ ನಂತರ ಅವಿವಾಹಿತ ಹುಡುಗೆಗೆ ಲಗ್ನದ ಯಾವ ವರ್ಷಗಳು ಹೆಚ್ಚುವವೋ ಅವು ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹುಡುಗೆಯ ಓದುವ ಲಾಲಸೆ ಹಾಗೂ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಪಾಲಕರ ಹುಮ್ಮಸ ಹಾಗೂ ದುಡ್ಡು ಇವುಗಳ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣವಿಂದ, ಅವಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮವು ಮೊದಲು ಮುಗಿಯಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಅವಳ ಲಗ್ನವು ಮೊದಲಾಗಬೇಕೋ ಎಂಬದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಅವಳು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮದೊಳಗಿನ ಒಂದೊಂದೇ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಾಸಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವಳೋ ಹಾಗೆ ಅವಳ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಪಾಲಕರ ಇಚ್ಛೆಯು ಅವಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮವು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಲಗ್ನ ಮಾಡುವದು ಪ್ರಬಲವಾಗಹತ್ತುತ್ತದೆ.

ಅವಳ ಆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮವು ಮುಗಿಯಿತೆಂದರೆ ಅವಳು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯಳಾದಾಳು, ಅವಳು ವರನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಳು ಇಲ್ಲವೆ

ಸಂಸಾರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಹೆಚ್ಚು ಕುಶಲಳಾದಾಳು ಇಂಥದೇನೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಲಗ್ನನಾಡದಲೆ ಅವಳು ಆಜನ್ಮ ಅವಿನಾಹಿತಳಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯು ಯಾವ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಅವಳು ಲಗ್ನನಾಗಬೇಕು; ಮತ್ತು ದೊರೆತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಲದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖದಿಂದ ಸಂಸಾರ ನಾಡಬೇಕು ಎಂಬದನ್ನೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವ ಪಾಲಕರು ಆಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕುಮಾರಿಕೆಯ ಸ್ವಂತ ಬಯಕೆ ಯಾದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗೆಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಕೊಡಿಸುವದಕ್ಕೂ ಹಾಗೂ ಲಗ್ನಕ್ಕೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವದಿಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹವಾದದ್ದು. ವಧುವನ್ನು ಅರಿಸುವ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದೊಂದು ಐಚ್ಛಿಕ ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಗುಣಗಳಾವವಾದರೂ ಅಪೂರ್ಣವಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಭರತಿ ಮಾಡುವ ಗುಣ ಎಂಬವು ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರ್ಣವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಲಗ್ನನಾಡುವದೆಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಜಾಣ ಹುಡುಗೆಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಮುಖ್ಯ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗೆಯ ಜಾಣತನವು ಅರಿವಾಸಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಬತ್ತಬೇಕು, ಅವಳ ವೃದ್ಧಿಗತ ವ್ಯಕ್ತಿಮತ್ವದ ಉಬ್ಬಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಆಯತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಡಿಯಬೇಕು, ಅವಳ ಪ್ರೇಮಲ ಹಾಗೂ ಸೋಜ್ಜಲ ಸಂಗತಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಮುಗ್ಗಬೇಕು ಎಂಬದು ಹುಮ್ಮಸದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆನಿಸೀತು? ಅವಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಾನದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾದಂಥ ತರುಣರ ಲಗ್ನಗಳು ಆ ಮೊದಲೇ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ವಧು ಹಾಗೂ ವರ ಇವರಲ್ಲಿ ಎರಡರಿಂದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಅಂತರವಿರಬೇಕೆಂಬ ಕೋಷ್ಟಕವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಯುವ ವರೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಯೋಗ್ಯರಾದಂಥ ಅವಿನಾಹಿತ ಲಗ್ನದ ಹುಡುಗರು ಬಾಕಿ ಉಳಿಯುವದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಭವವಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಸದ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಯು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಪೇಟಿಯ ಧಾರಣೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟಿದೆ; ಆದರೆ ಆ ಪೇಟಿಯಲ್ಲೂ ಪದವಿಧಾರಿ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ಬಹು ಮೂಲ್ಯರಾಗಿದ್ದರೂ ಅಮೂಲ್ಯ = ಬಿಲೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವರು. ಐರಾವತವೇನೋ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ರತ್ನವು; ಆದರೆ ಅದು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ದೊರೆತರೂ ಅದನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಕೆಲಸವು ರಾಜ-ಮಹಾ

ರಾಜರದೇ ಸರಿ! ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೂ ಅಂಶತಃ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಸಂಬಳವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಇಂಥವನ ತರುಣನು ಸ್ವಂತದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಹೊರುತ್ತಾನೆ ಅಂಥವನಿಗೆ ಪದವಿಧಾರಿ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಐರಾವತದಂತೆ ಪೋಷಿಸಬಲಕೈವಾಚ ಭಾರೀ ಕಾಣಿಕೆಯೇ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ! ತರುಣರಿಗೆ ತಮ್ಮಷ್ಟು ಕಲಿತ ತರುಣಿಯು ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲರಬಹುದಾದಂಥ, ಕಡಿಮೆ ಕಲಿತಂಥ, ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸುಂದರಳಾದ, ದುಡ್ಡಿಸಿಂದ ಶಿರಿವಂತಿಕೆಯುಳ್ಳ ಅಂಥ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಾಳೆಂದು ಲೋಕಪ್ರವಾದವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಲಾಗುವದು; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ತರುಣರ ಮನೋದಾರ್ಪಣೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸರಿ ಜೋಡಿಯ ಪದವಿಧಾರಿ ತರುಣಿಯನ್ನು ಮಡದಿಯೆಂದು ಅರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸಂಸ್ಕಾರಯುಕ್ತ ಜೊತೆಯ, ಸರಿಜೋಡಿಯ ಮಿತ್ರತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಆಷ್ಟೇ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿರುವುದೇ; ಆದರೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾದಳೆಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾದೀತು; ಮತ್ತು ಅಂಥ ಸೈಹಿಕಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅವಳಂತಹ ವಿದುಷಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕುಮೆಂದರೆ ಅಧಮತನವೇ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಸಂಕೋಚದ, ಔದಾರ್ಯದ, ಅಂಜಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಚ್ಯುತಿಗೊಂಡ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಆತನು ಅವಳನ್ನು ಗರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಲಗ್ನದ ಸಂತಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಹುಡುಗನದೇನು-ಹುಡುಗಿಯದೇನು, ಅವರು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವರ ಲಗ್ನವು ಬೇಗನೆ ಕೂಡುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗನು ಪದವಿಧಾರಿಯಾದನೆಂದರೆ ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ನೌಕರಿ-ಚಾಕರಿದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಆತನ ಬೆಲೆಯು ಅಮೂಲ್ಯ = ಏನೂ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ-ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಹುಡುಗಿಯು ಪದವಿಧರಳಾದಳೆಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಬಹುಮೂಲ್ಯಳಂತಾಗುತ್ತಾಳೇನೋ ನಿಜ; ಆದರೆ ಆ ಬಹುಮೂಲ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಸಾರದೊಳಗಿನ ಸಖಿಯೆಂದು ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅದಾವ ಯುವಕನ ಕೈಯೂ ಮುಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಿತಂಥ ಹುಡುಕೆಯರು ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚಾ ಮಾಡುವವರಿತ್ತಾರೆ, ಸೋನಾರಿಗಳರುತ್ತಾರೆ, ಮನೆಗೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾವಂಬಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ದುರಾಗ್ರಹಿಗಳರುತ್ತಾರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಲವು ಸಟೆ ದಿಟ ಪ್ರವಾದಗಳು ಇತಿಸಿದ ಪೀಳಿಗೆಯೊಳಗಿನ ಅಡಮುಟ್ಟು, ಗರ್ವಿಷ್ಟ, ಸೋನಾರಿ, ಆದರೆ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದ ವಿದುಷಿಯರು ಏನನ್ನು ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವರೋ, ಅದು

ಇಂದಿನ ಕುಮಾರಿಕೆಯರನ್ನೂ ಜಿನ್ನ ಟ್ಟಿ, ಅವರ ಲೌಕಿಕವನ್ನು ಕಳೆ ಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂದಿಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಕುಮಾರಿಕೆಯಾದರೂ ಅರ್ಥಿಕ ಅಡಚಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ತೊಳಲುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನವಳೇ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ದಾಸ-ದಾಸಿಯರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅಶಕ್ಯತೆಯ ಮೂಲಕ ಅವಳು ಮನೆಗೆಲಸ ಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ; ಹಾಗೂ ಮರ್ಯಾದಿತ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ನ್ನುಷ್ಟೇ ಧರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ; ಅಂದಬಳಿಕ ಅವಳ ಉದ್ಯೋಗಶೀಲತೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಮಿತವ್ಯಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ವಿಪ ರೀತ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಮಾಜವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ: ಮತ್ತು ಹಗಲಿರಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ

ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರೈಸಿದೊಡನೆ ಕಂದೆ-ಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಗಳು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಸರಿಜೋಡಿಯವಳೂ ತಮ್ಮಷ್ಟು ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠಳೂ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದ ರಲ್ಲೂ ಅವಳ ಲಗ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಸಾಕಾಗಿದ್ದ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಂತೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನಹತ್ತವೇನೆಂದರೆ, ಇನ್ನು ಈಕೆ ಪ್ರಾಥಳಾದ್ದರಿಂದ; ತನ್ನ ಲಗ್ನವನ್ನು ತಾನೇ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ವವವಿ ಧಾರಿ ಮಗಳ ಕಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಅವಳ ಲಗ್ನದ ಸೋಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಲಭಿಸಿದ ಮಹತ್ವದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಾದರೂ ಹಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬೇರಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ವರಾಸ್ತೇಷಣದ ನೀಗದ ಶರ್ತುಗಳನ್ನು ಬಡಬಡಿಸಹತ್ತುತ್ತಾರೆ; ದುರಾಗ್ರಹದ ಭಾಷೆಯಾಡುತ್ತ ತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವ ಅಂಜಿಕೆ ಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಗಳ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹಿರಿಯ ಜನರು ಅವಳ ಲಗ್ನದ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಿಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯಪಡದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕುಮಾರಿಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲಾಸು ದೂರಕೆಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ, ಕದರ ಮೂಲ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಬಲದ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಜೀವಿತದ ಚರಿತಾರ್ಥ ಸಾಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಏಪರೀತ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಉಂಟಾಗಹತ್ತುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಲಿನ ಸಂಸಾರಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯ, ಕಷ್ಟದ ಹಾಗೂ ಕೀಳು ತರದವಾಗಿ ಕಾಣಹತ್ತುವದರಿಂದ ಬರಬರುತ್ತಾಳೆಗೆ ಲಗ್ನದ ವೇಗವು ಹುಟ್ಟಿ

ದಾಗುತ್ತದೆ. ದಿಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಗಳ ಸಂಸಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪೀಡಿತ, ಕಷ್ಟಪ್ರದ ಹಾಗೂ ರುಚಿಯಿಲ್ಲದವೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವಳಿಗೆ ಅಂಥ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಅಂತಃಕರ್ಮ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ಅನಿಸ ಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವಳು ಅವಿವಾಹಿತಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೋ ಇಲ್ಲವೆ ಯೋ ಸ್ವನಾದಂಥ ಜೊತೆಗಾರನು ಅವಳಿಗೆ ಸಿಗುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಅವಳು ಅವಿವಾಹಿತಳಾಗಿರುವಳೋ ಇವು ಅವಳದವಳಿಗೇ ಗೊತ್ತು! ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳುವುದೇನಂದರೆ, ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನ ನಾಗಿಸುವ ಮಹತ್ವಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೇಗೆ ಯಶದ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದರಂತೆ ತ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಏರುವಳೋ, ಅಷ್ಟೇ ಚಪ ಲದ ಓಟದಿಂದ ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನದ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಮುಟ್ಟುವೆನು, ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಅನಿಸಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಅವಳು ಸ್ಕೂಲ ಮಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಸಾಗಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ನರ್ಸ್-ಡಾಕ್ಟರಿನಿಯಾಗಿರಲಿ, ಮೊದ ಮೊದಲು ಅವಳು ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ತಲ್ಲೀನಳಾಗಿ ಬಿಡುವದರಿಂದ, ಆಗ ಅವ ಳಿಗೆ ತನ್ನ ಹೊಬ್ಬೆಹಸಿವಿನ ಸರಿವೆ ಕೂಡ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಅಂದಬಳಿಕ ಅಂಥ ಏಕಾಗ್ರ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳ ಹಲವು ಹಸಿವು ಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ನೆನಪಾಗಬೇಕು? ಅನಿವ ಅವಳ ಆಲಸ್ಯರಹಿತ ವಾದ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮದ ಸಾರ್ಥಕವೂ ಆಗುತ್ತದೆ; ಅವಳು ಕೈಕೊಂಡ ಕೆಲ ಸವು ಸಫಲವೂ ಆಗುತ್ತದೆ; ಅವಳ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ತಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯಶ ದೊರಕಿಸಿದೆನು, ಎಂದು ಯಾವಾಗ ಆಕೆಗೆ ಅನಿಸುವದೋ, ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ “ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೇನು?” ಎಂಬ ಉದಾಸ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಅವಳ ಉದಾಸೀನಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸು ಕೇಳುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಆ ಕೂಡಲೆ ಅವಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಖತಿಯೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಅಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳೊಳಗಿಂದ ಬಿಡುವಾದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಹತ್ತೊತ್ತಿಕ್ಕಿದ್ದ ಅವಳ ಹಸಿವುಗಳು ಅವಳನ್ನು ಹರಿ ಹರಿದು ತಿನ್ನಹತ್ತುತ್ತವೆ; ಹಾಗೂ ಅವಳು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಶರೀರದಿಂದ ತೀರ ಹೈರಾಣಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಕೇವಲ ನಿಸರ್ಗವು ಪ್ರಾಣಿಸೂತ್ರರ ರೋಮು ರೋಮುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಕಾಸವೆಂಬುದೊಂದು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿಟ್ಟಿ ರುತ್ತದೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಕಾಸವು ವಿಜಾತೀಯರ ನೆರವಿನಿಂದ ಮತ್ತು ನೆರವಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅದರೊಡನೆಯೇ ಆ ನಿಸರ್ಗವು

ಮಾಡಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರ್ಥ ಒಂದೇ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅತ್ಮವಿಕಾಸವು ಸಾಧಿಸುವೆಂತು? ಹಾಗೂ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು? ಸ್ತ್ರೀಯು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಬೇರೆಯವರ ಅಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಯಿಬಾಯಿಬಿಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಕರ್ತೃತ್ವದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿರ ವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅಂಥ ಆ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ಅಂತಹರಿಸಿ ಕಾರ್ಯದ ಪರಮೋತ್ಕರ್ಷವಿಂದುವೇ ಅವರ ಭಾವನೆಗಳ ಅರಣ್ಯವಾದ ಉದಯಬಿಂಬವು.

ಲಗ್ನದ ಕಾಲವು ಹೊರಟು ಹೋದ್ದರಿಂದ ಹತಾರಾದ, ಹಸಿವೆಗಳ ನಿರೋಧನವಿಂದ ನಿಶ್ಚೇದಗೊಂಡ, ನಿರಾಶಾಸುಯ ಜೀವನವಿಂದ ಉದಾಸರಾಗಿ ತೋರುವ ಅತಿ ಪ್ರೌಢ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ಲಗ್ನಕ್ಕಾಗಿ ತೀವ್ರ ಕಸಿವಿಸಿದ ಗಡುತ್ತಾರೆಂಬ ದೃಶ್ಯವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತು ಅಂಥ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ಕಸಿವಿಸಿರುವುದೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಬಹುತರವಾಗಿ ಮೂನತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮಾತೃಪದದ ಸಂಬಂಧವು ಕಟ್ಟಾ ಸುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪತಿವ್ರೇಮದ ಹಸಿವು ಪ್ರಬಲತರವಾಗಿ ವಾಸಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಸ್ತ್ರಿಯಾಗದ ಹೊರತು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ವೈಷಯಿಕ ಸಮಾಧಾನವು ಲಭಿಸುವದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ತಾಯಿಯಾಗದ ಹೊರತು ಅವಳ ಸಂಸಾರೀ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯು ಪ್ರಾಣುಖ್ಯವಾಗಿ ತಾಯಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಮಾತೃಪದದ ಹಸಿವು-ಆಸಕ್ತಿಯಿರದ ಹುಮ್ಮಸು ಅದರಂತಹ ಬೇರೆ ಮಹತ್ವದ ಯಾವ ಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ ಅನರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿರುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಆ ಜೀವಾಳದ ಮಾತೃಪದದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಅತಿಪ್ರೌಢ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ಕಸಿವಿಸಿಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ ಮೂನತ್ತೈದರ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೇ ಎಲ್ಲ ಸಂಸಾರಿ-ದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ೩-೪ ವರ್ಷಗಳ ಮಾತೃಪದದ ಅಶೆಯ ಅವಧಿಯು ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಅಷ್ಟು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹಾಗೆ ಕಸಿವಿಸಿಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮುಂಚಿನ ವರಾಸ್ತೇಷಣದ ಎಲ್ಲ ಕರಾರುಗಳನ್ನು ಅವರು ಈ ಮೊದಲೇ ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಕೆಲ್ಲ, ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಲಗ್ನವಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎನ್ನುವಂಥ ಗಂಡನನ್ನು ಅವರು ವರಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ, ಅಂಥ ವಿಪರೀತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅಂಥ ತ್ಯಾಜ್ಯ ವರನನ್ನು ಅವರೇ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೌಢ ಕುಮಾರಕೆಯರ ಹಣೇಬರೆಹದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮನೇ ವರನೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು; ಮತ್ತು ಅವನಾದರೂ ತೀರ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಿನವನಿರಬಹುದು. ವಯಸ್ಸಿನ ಅಂತರವು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅವರು ಕೇವಲ ಇಷ್ಟೋಡಾಗಿ ಯೇ ಕಾಣುವರು! ಏದುಷಿಯರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಹೆಚ್ಚಳವು ವಿರೋಧ ಅನಿಸಬಹುದು. ಪರಸ್ಪರ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಅಂತರದ ಕಡೆಗೆ, ಅವರನ ಪೂರ್ವದ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ, ಗಂಡನ ನಿರ್ವಿಣ್ಯವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹಾಗೂ ಸಿರಿವಂತ ನಡವಿರುವ ಆತನ ದೇಹಯುಷ್ಣಿಯ ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಕಂಡೂ ಕಾಣದವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರ ಉಡಲಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಸುಖದ ಹಾಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದು ಅವರದವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು! ಲಗ್ನದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಸೆಟೆಸೆಟಿಯ ವರ್ತಿಸಿದೆಯೆ, ಅನೇಕ ಯೋಗ್ಯರಾದ ವರಗಳನ್ನು ನಾನು ಸುವದಕ್ಕೆ ಅಸಮ್ಮತಿಸಿದೆನು; ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯೇಂದೇ ಈ ಎಂಜಲದ ಹಾಗೂ ಹಾಳಾದ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುವುದು ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿತೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿಯ ಹಲವು ಮಂದಿಗೆ ಅನಿಸದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂಟಿಗ ಕೌಮಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖವು ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರೌಢತನದ ಎಂಜಲು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖವು ಶಿಲ್ಪ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಆಜನ್ಮ ವರ್ಯಂತ ಒಂದಿಲ್ಲೆಂದು ಬಗೆಯ ಮಾನವೀ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಸಂಕಟವು ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಲವು ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟವಾಗಗೊಡದೆ, ಅವಿವಾಹಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಅಖಂಡವಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಇಲ್ಲವೆ ವಿವಾಹಿತ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನಿಗಳಂತೆ ತೋರುವರು; ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಧರಿಸಿದ್ದ ಆ ಒಲವಂತದ ಅನಂದವು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ದೀನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಕಲಿತಂಥ ಹಾಗೂ ಗಳಿಸುವಂಥ ಕುಮಾರಕೆಯರಿಗೆ ಅವರ ಪಾಲಕರೂ ಹಿರಿಯರೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರೂ ಅವರು ವಹಿಸಿರುವ ನೌಕರ ಚಾಕರಗಳನ್ನೇ ಮುಂದರಿಸುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನವೀಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ದುಡ್ಡಿನ ಚಟವಾದರೂ ಬೇರೆ ಚಟಗಳಂತೆ ನಿತ್ಯಪರಿಪಾಲದಿಂದ ಹತ್ತುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅದು ಒಮ್ಮೆ ಹತ್ತಿತೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಅಶಕ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳ

ಸಂಸಾದನೆಯನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಲೋಭವ ಚಟ ಹತ್ತುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅವಳ ಸಂಸಾದನೆ ಕಟ್ಟುಬೀಕೆಂಬ ಕಬ್ಬುನೆಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆಂದು ವ್ಯಯಗೊಳಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ತಿರುಗಿ ತಲುಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಷ್ಕರ ಅಗ್ರಹದಿಂದ ಕ್ರೂರತಾ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಅನ್ನುವರು: ಅಲ್ಲದೆ ಕುಟುಂಬದ ಪೇಚು-ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಸೆರವಾಗಬೇಕು. (ಅವು ವರ್ಷಾನುವರ್ಷ ಇರತಕ್ಕವುಗಳೇ) ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ ಸಂಸಾದನೆಯೊಳಗಿಂದ ಸೃಷ್ಟರಾದ ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಮನೆತಪ್ಪಿದ್ದ ಭಗಿನಿಯರ ಕುಟುಂಬ, ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಿದ್ದ ಅಣ್ಣಂದಿರ ಸಂಸಾರ ಇವರುಗಳ ಪಾಲನ ಪೋಷಣಗಳಿಗೂ, ಚಿಕ್ಕ ಭಗಿನಿಯರ ಲಗ್ನಗಳ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮಂದಿರ ಓದು ಇವುಗಳಿಗೂ ಅವಳು ಹಣದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು; ಮತ್ತು ಈ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅವಳು ಅವಿವಾಹಿತವಾಗಿದ್ದು ಸಂತತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೇ ಅವಳ ಆಯುಷ್ಯದ ಇತಿಕರ್ತವ್ಯತೆಯು ಎಂಬ ಶಬ್ದಜಾಲಗಳು ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುತ್ತವೆ ಅವಳಿಗೆ ಅವರ ಆ ಮೋಸದ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾರ್ಥಪರ ಬಿನ್ನಹಗಳು ನಿಜವೆನಿಸದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ತನ್ನೊಬ್ಬಳ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಮಂದಿಯ ಮನ ನೋಯಿಸುವದು ಆಕೆಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರ ಆ ನಿರ್ಲಜ್ಜ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಹರಿತಗಳಿಂದ ಆಕೆಯು ರೇಗಿದ್ದು, ಸ್ವಂತದ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಸುಟುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಸರಮಾರ್ಥದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಜೀವನವನ್ನೇ ಅವರು ಬಾಕಿ ಉಳಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಜಾತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಭಾವನಾಶೀಲವಾದುದು. ಆ ಭಾವನಾಶೀಲತೆಯ ಮೂಲಕ ಮನೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಕ ಸಂಸಾರಗಳು ನಡೆದಿವೆ ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ದುಃಖಗಳು, ಕಷ್ಟಪಡುವವರು, ರೋಗಿಗಳು, ಅಲ್ಪವಯಿಗಳು ಇವರುಗಳ ಪಾಲನ-ಪೋಷಣವಾಗುತ್ತಿರುವದೇನೋ ನಿಜ; ಆದರೂ ಅದೇ ಭಾವನೆಯ ಅತಿರೇಕದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸ್ವಂತದ, ಸ್ವಾರ್ಥದ, ಶರೀರದ ಹಾಗೂ ಸುಖದ ಹೋಳಿ ಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಕುಟುಂಬವೊಳಗಿನ ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟವರು, ಮುದುಕರು-ತದಕರು ಕೂಡ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಸಂಚವನ್ನು ತಮತಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವವಳೂ ದಣಿಯುವವಳೂ ಅವಂಥ ಅವಳೊಬ್ಬಳೇ ಗಳಿಸುವ ಕುಮಾರಿಕೆಯು! ಅವಳು

ಎಲ್ಲ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಧಾವಿಸಬೇಕು; ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಶರೀರಕ್ಕೆಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಮನಃಕ್ಲೇಶಗಳಾಗುತ್ತದರೆ ಅವಳ ನೆರವಿಗೆ ಅದಾಗೂ ಧಾವಿಸಿ ಬರಲಾರದು! ಇಡಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವವರ: ಅದಾರೂ ಇರಲಾರರೆಂಬ ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಷ್ಟು ತಿಳಿಯಹತ್ತು ತ್ತದೆ; "ದರೆ ಎದರಿಂದ ಅವಳಿಗೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಹುರುಪು ಇನರಡೂ ಹೊರಟಿ ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ ಹುಮ್ಮ ಸಿನ ಸಂಸಾರ ಸೇಗಿಸಿ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಪ್ರಾಥಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಅವಳು ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತಂತೆ ಸಂಸಾರ ವಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲೆಂದು ಸುಖೀಚ್ಛಿ ಗಳನ್ನೇ ಸುಟ್ಟು ಸುರಿನಾಡಿದ ವೈರಾಧ್ಯದ ವಿಧವೆಬರಂತೆ ಅವಳ ಹುರುಪು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲೆ ಪೂರಾ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವಳ ತಲೆಯಲ್ಲೆ ಲಗ್ನದ ವಿಚಾರಗಳು ಬಂದರೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳದನಳಿಗೇ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವೆನಿಸು ತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಅಶಕ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. "ಂತೆಯೇ ಅವಳು ತನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಅವೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕ್ರಮಿ ಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆಯಾರಿಂದ ದೋರೆಯುವ ಶಾಬ್ದಿಕ ಪ್ರಶಂಸೆಯು ನೊಂದತ್ತ ಬಂದಿರುವ ಅವಳ ವೈಷಯಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಗಳನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತಳಾದ ವಿಷಯದ ಒಳ್ಳೇ ಗುಣದ ಅಫುವಿನ ಗುಳಿಗೆ ನುಂಗಿ ನುಂಗಿ, ಅವಳು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಕಸಿ ವಿಸಿಯನ್ನು ವ್ಯಥಕಾಲವೇ ಮರೆಯಲು ಶಕ್ತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಯಾವ ಕುಮಾರಿಯರು ಭಿಡೆ-ಮುರುವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಹಾಕದಂಥ ವರಿರುವರೋ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಲೆ-ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವಾಗ ಉಂಟಾ ದಂಥ ಖೊಟ್ಟಿ ಲೋಕಾಪವಾದವು ಅವರ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಹಗಲೆಲ್ಲ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತರುಣರ ಸಾದಾವೈತ್ರಿಯು ವಿಸರ್ಯಸ್ತನಾದದ್ದರ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಮರ್ಮದೆಯು ಚೂರುಚೂರಾದದ್ದರ ಗಂಧವಾರ್ತೆಯೂ ಅವಳಿ ಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ಆ ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದರೆ ಅವಳು ಕಾಯವಾಗಿಯೇ ದುಃಖಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಪುರುಷ ಮಿತ್ರರೊ ಡನೆ ಮಾತಾಡುವುದು ಕಥೆಯಾಡುವುದು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂವರದ ದ್ವಾರವು ಅವಳ ಮುಟ್ಟಿಗಂತೂ ಕಾಯನು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗು ತ್ತದೆ. ಕೆಲ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೆ ವಿವಾಹಿತ ಗೃಹಸ್ಥರೊಡನೆ ದುರಾಚಾರದ

ಸ್ನೇಹವು ಕೂಡುತ್ತದೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವನೋ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸುಖ-ಸಮಾಧಾನ ಲಭಿಸುವದು ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ತುಂಬಿದ ಸಂಸಾರದೊಳಗಿಂದ ಅವಳು ಆ ಪುರುಷನನ್ನು ಕಾಯಮವಾಗಿ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ಯುವನು ಎಂದಿಗೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನ ಓಳವಾದರೂ ಸಾಕಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಕಡೆಗೆ, ವೇದಲಿನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುವದು.

ಕಲಿತ ಕುಮಾರಿಕೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಇದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ ಪ್ರಶ್ನವಾಗಿರದೆ, ಸ್ವಂತ ಆ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೂ ಒಗೆಹಂಪಿಯಾದ ಪ್ರಶ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸುತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಆ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಲಗ್ನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ, ಖೊಟ್ಟಿ ಅಭಿಮಾನ, ಕುಟುಂಬದ ಕೀರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಅವಳ ವಿಷಯದ ತಮ್ಮ ವಿಸ್ತೃತ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರು ಬದಿಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಅವಳ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಕಾಸಕ್ಕೆ, ಸುಖಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದರಿಂದ ನೆರವಾಗಿಸಲಿಲ್ಲ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ಶಿಲುವಂತ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಸುತ್ತಲೂ ಇಂದಿಗೂ ಯಾವ ಅದೃಶ್ಯ ಬಂಧನಗಳ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯು ಹಬ್ಬಿರುವದು ಕಂಡುಬರುವದೋ ಅದು ಇಲ್ಲದಂತಾದೀತು. ಮನೆಯ ಜನರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವಿದ್ದರೇನೇ ಮನಃಷ್ಯನು ಸಮಾಜದ ಅವಹೇಲನೆಗೂ ಓಲಕಗೂ ಕಾಲಿನಿಂದ ಚಿಮ್ಮಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಬೆಂಬಲವು ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೆ ಅವರ ಆಸ್ತ-ಸ್ವಕೀಯರಿಂದ ಸಂತತವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವದು ಹೆಚ್ಚು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ತಮ್ಮ ಬೇತುಗಳನ್ನು ಒದಿಷ್ಟು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ತರಬೇಕು; ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರದಿಂದ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಾಗುವ ಹಾಗೂ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಮ್ಮತವಾಗುವ ವರನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಂತ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಗುರ್ತಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಆ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಆಶೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಗೊಳಿಸಲು ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತೀರ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕತೆಯಿಂದ ಶೋಧಿಸಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಸ್ವಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣುಮರೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಆಜನ್ಮ

ಸ್ವಾರ್ಥ ಹೋಳಿ ಮಾಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಯಾವ ಕುಮಾರಿಯನು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವರೋ, ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವರು. ಕುಮಾರಿಯರೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಲಗುಬಗನೆ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದು ಸಮಾಜದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದು ಬಾಕಿ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಅವಿನಾಹಿತ ನೂತನ

: : ಲ

ವಿನಾಹಿತನಾದ ಮಾತೃಪದ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುವಂತಹ ಆಪತ್ತಿಯು ಸ್ತ್ರೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ಮಾತೃಪದ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುವುದು ಕೇವಲ ನಿಸರ್ಗಾಧೀನವು; ಆದರೂ ಖುದ್ದ ತಾಯ್ತನವು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಯಾವ ಬಗೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಜೀವಾಳದ್ದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿನಾಹಿತ ಮುದ್ರೆ-ಅಪ್ಪಣೆ ದೊರೆತ ಬಳಿಕ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ತಾಯ್ತನವು ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯು ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದುದೆಂದು ಅವಿನಾಹಿತ ತಾಯ್ತನವು ಪ್ರಾಣಸಂಕಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜವು ಸುಸಂಘಟಿತವಾಯಿತು; ಸ್ವಂತದ ಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಸಾತ್ಯತೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛತೆಗಾಗಿ ಅದು ಲಗುಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿತು; ಲಗುಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೇ ವಾರಸಾ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಆಸ್ತಿ ದೊರಕುವ ಹಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟಿತು. ವಿನಾಹಿತ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಪ್ರೇಮ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೈ ನೀಡುವವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇಷ್ಟು ಲಗುಸಂಸ್ಥೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ, ರೂಢಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದಿಂದ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಭದ್ರವಾದ ಕೋಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಅನಿಸುವದೇನಂದರೆ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಲಗುಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದು ಆದ್ಯ ಹಾಗೂ ಒಂದೇ ಒಂದಾದ ನಿರಂತರ ಘಟನೆಯಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದಲೇ ಸಮಾಜಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಈ ಆದ್ಯ ತತ್ತ್ವ, ಸಮಾಜಸಮ್ಮತ ನೀತಿ, ಸರ್ವರೂ ಆಚರಿಸುವ ರೂಢಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಪಮಾನಪಡಿಸುವ ಆ ಅವಿನಾಹಿತ ತಾಯ್ತನ! ಅಂದಬಳಿಕ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಮಾಜದ ರೋಷವೆಷ್ಟಿದ್ದೀತೆಂಬದನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಡ. ಅವಿನಾಹಿತ ಮಾತೃಪದವು ವಿನಾಹಿತಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕವೇ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆನಿಸುವದು! ಗರ್ಹಣೀಯವಾದದ್ದು ನೀತಿನಿಯಮಗಳ ಸಲು

ವಾಗಿ! ಕಾಯಿದೇಶೀರ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಭಯಂಕರವೆನಿಸುವದು! ಪ್ರಾಣಸಂಕಟವೆನಿಸುವದಾದರೂ ರೂಢಿಯ ಅಂಕುಶವಿಂದ! ತೀರ ಮುಂದ ರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವಿವಾಹಿತ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ಪ್ರಾಣಸಂಕಟವೆಂದೇ ತಿಳಿಯುವರು! ಆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಳ್ಳುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಕುಮಾರಿಕೆಯರೂ ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಶಿಶುಗಳೂ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿರ ವಾಗುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಆ ಇಬ್ಬಗೆಯ ಮರಣದೋಳಗಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಮರ ಣವೂ ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವಂತದ ಹೇಡಿ ನುನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಪಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ದೀನ ಬಾಲಕನನ್ನು ಎದೆಗವಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಜೀವಂತ ಮರಣವನ್ನು ಹಲವು ಮಂದಿ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ಸಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಬಾಷ್ಪಳ ಯುಕ್ತವಾದ ಮಾಡುವವರು ಅವಿವಾಹಿತ ತಾಯ್ತನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿನ ರೀತ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ಲೋಕದೇವರು ಮಂಡಿಸಿ ದರೂ, ಅದನ್ನಿನ್ನೂ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರುವ ಧೈರ್ಯವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದಾರಿಗೂ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಮುಂದಾದರೂ ಎಷ್ಟೋ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೂ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆತ್ಯಂತಿಕ ಕಲ್ಪನೆ ಮಂಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಧೈರ್ಯ ಇಲ್ಲವೆ ಕೊಂಚವೂ ವಿದ್ವತ್ತ ಇವು ಬೇಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವೇ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯು ಅವಿವಾಹಿತ ಏಜ್ಜಿಕ ತಾಯ್ತನದ್ದಾಗಿದೆ; ಅದರೆ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೆಗಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲುಂಟಾದ ದುರ್ದೈವಿಯು ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಲು ದೊರೆತಿರು ವದೋ ಅಥವಾ ಅದರ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವದೋ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಆ ಮಹತ್ಸಂಕಟದ ಭೀಕರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮೈಮೇಲೆ ಮುಳ್ಳೇಳ ದಿರಲಾರವು

ಅವಿವಾಹಿತ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದು ಅಥವಾ ಹುಮ್ಮಸದಿಂದ ಅದಾರು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ? ಕೇವಲ ಸ್ವಂತದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ತಿಳಿಯದಂಥ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕೂಡ ಆ ಆಸತ್ತಿಯ ಅಂಜಿಕೆ ಎನಿಸುತ್ತಿರಲು, ವಯ ಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ತರುಣಿಯು ತಾನಾಗಿ ಆ ವಿಪತ್ತು ತಂದುಕೊಂಡಾಳೆಂಬುವುದು ತಪ್ಪಾದೀತು. ಹಾಗಾವರೇ ಅವಿವಾಹಿತ ತಾಯ್ತ ನವು ಉಂಟಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದರ ಕಾರಣ ತಿಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಯಥಾ ತಕ್ತಿ ನಿವಾರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದೀತೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾರಣ ಗಳನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮೊದಲನೇ ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ

ನೆಂದರೆ, ಈ ಪ್ರೌಢ ವಿನಾಹದ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಲಗ್ನಗಳ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಅಡಚಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಾವು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತ ಬಂದೆವು; ಆದರೂ ಕೂಡ ನಿಸರ್ಗವು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಎಂದೂ ಸಂಗನನುತ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವು ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೇಂದು ಕಾಮುಕ ಭಾವನೆಗಳುಂಟಾಗುವ ಕಾಲವನ್ನು ನಿಸರ್ಗವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಆಗಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಸರ್ಗವು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ರೂಢಿಯ ಸಮ್ಮತಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಲಗ್ನದ ಸಮ್ಮತಿಸುದ್ರೆಗಾಗಿ ಎಂದೂ ಕಾದು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗೆಯರ ವರ್ಷಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದನೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ನಿಸರ್ಗಸಿದ್ಧವಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗ ತಕ್ಕದ್ದೇ. ಅದು ಅವರನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಗೊಡುದಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಕೊನೆಗೆ ವೋಸಗೊಳಿಸದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಗಂಡಸ ಜಾತಿಯು ತಾನಾಗಿ ಮುಂದಾಗುವ ಹಾಗೂ ಎರಿ ಹೋಗುವಂಥವಿರುತ್ತದೆ! ಅದರಿಂದ ತೀರ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಂಕೋಚವಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ಗಂಡಸರ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹುಮ್ಮಸದ ಯುವಕರ ಕಾಮುಕ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಂತತಿನಿಯಮನದ ಸಾಧನಗಳ ನಿರ್ಧಾರಸ್ತತಿಯು ಅವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಖೋಟೆ ಕೀರ್ತಿ ಧರಿಸಿದೆ. ಸಾಧನಗಳ ನಿರ್ಧಾರಸ್ತತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆಯಿಟ್ಟು ವೋಸಗೊಂಡ ಹಾಗೂ ವೋಸಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥವರೇ ಬಹುತರ ಎಲ್ಲ ಅವಿವಾಹಿತ ತಾಯುವಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗೆಳೆಯ ಹಾಗೂ ಗೆಳತಿಯರು ಸಂತತಿನಿಯಮನದ ಸಾಧನದ ಬಗ್ಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಂತೆ ನಿರ್ಧಾರಸ್ತತಿಯ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಅವಳಿಗಾದರೂ ಆ ಆಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಆಧಾರವೆನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಗಂಡಸು ಸ್ವೈರಾಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನನ್ನಾರಾದರೂ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದೋ ವಾತ್ಸಿಗೇ ಹೆದರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ಎಂಬ ಭೀತಿಯು ಇದ್ದೇ ಇರುವುದಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಮೈ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಂಗವು ಹೊರಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ಎಂಬ ಭೀತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಮಾತೃಪದದ ಅಂಜಿಕೆಯು ದೂರವಾಗುವಂಥದಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ನೋಡುವ ಇಚ್ಛೆಯುಂ

ಟಾಗುತ್ತದೆ ಲಗ್ನದ ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ತರುಣನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆಯಿಟ್ಟು ಆತನ ಕಾಮುಕ ದೈನ್ಯತೆಗೆ ಬಲಿಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಾದರೂ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪಿಲ್ಲ ಇಂಥ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗುವ ವೇದಲು ಅಥವಾ ಗರ್ಭಧರಿಸಿದ ನಂತರ ಅದೇ ತರುಣನೊಡನೆ ಅವಳ ಲಗ್ನವಾದರೆ ಅವಳ ಆ ವೈಷಯಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅತಿರೇಕ ಚರ್ಚೆ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಆ ಪ್ರಿಯಕರನು ವೇಷಗಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಧೋಂಗಿಯಾ ರೆ ಅವಳಿಗೆ ಆ ಸಂಕಟವನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಯ್ಯೋ ಪುರುಷನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆ ಇಟ್ಟುಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಶಶ್ವಾತ್ತಾಪವಾದರೂ ಉಳಿಯೋಗವೇನು? ಅವಳನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವನು ಅವಳು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗುತ್ತಾ ಅವಳ ಸನಿಯಕ್ಕೆ ಹಾಯದಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವಳೊಡನೆ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಸೇರಿಸ್ಪಟ್ಟು, ಅವಳೊಡನೆ ತಾನು ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಹೊಂದಬೇಕಾದೀತೆಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯು ಆತನಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ತಾನು ಘೋಷದಾರಿ ಗುಕ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕೇನೆಂಬ ಬೆವರಿಕೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಅವಿನಾಹಿತ ಮಾತೆಯರಾಗುವ ಪೇಚು-ಪ್ರಸಂಗಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಒದಗುತ್ತವೆ ಹಿರಿಯ ಕೃನ ಹೆಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೆಂದು ಹೋಗುವ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅವಿನಾಹಿತ ತಂಗಿ, ದೂರಿನ ಗುರ್ತದ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಧಾರ ಆಪ್ತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆಂದಿರುವ ಕುಮಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಂದಾದುದಾಗಿರುವ ಒದವಾಸ ಹಾಗೂ ನಿಂದ್ಯವಾದಂಥ ಮೊದ್ದ ಕುಟುಂಬ ಮೊಳಗಿರುವ ಕುಮಾರಿಕೆ ಇವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಂಥ ಸಂಕಟವೊದಗೀತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವ ಜನರ. ತಮ್ಮ ಸತ್ತಿರುವ ಯಾವಾಗ ಹೇಗೆ ದುರುಪಯೋಗಿಸುವ ಎಂಬದಕ್ಕೆ ನಿಯಮವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇಂಥ ಪೇಚು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ದಿಂದ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಲಾಗುವ ತಾಯ್ತನವು ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣಾಸ್ಪದ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರದ ರೋಮಾಂಚಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಮಾತೃಪದವು ಗುಂಡ ಜನರ ಜಬರಿ-ಬಲವಂತಿಕೆಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಮೋಸಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಅನ್ನಬೇಕಾದರೆ, ಅವಿನಾಹಿತ ಮಾತೃಪದವು ಮೋಸಪಡಿಸುವದರಿಂದ, ನಿಶ್ವಾಸಘಾತದಿಂದ, ಬಲವಂತ ದಿಂದ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗಾಗುವ ಆ ಮೋಸವು ಸಂತತಿನಿಯಮನದ ಸಾಧನದ ಅಥವಾ ಪ್ರಿಯಕರನ ಅಶ್ವಾಸನದ

ಖಾತ್ರಿಯಿಂದ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಧನಗಳು ಕೈತೋರಿಸಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ವಚನವು ಅವಳ ನಿಶ್ಚಾರಘಾತಗೊಳಿಸಿರಲಿ; ಅವಳ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಸತ್ತೆ ನಡೆಸುವ ಪುರುಷರು ಮಾಡಿದ ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಅದು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರಲಿ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳ ರೀತಿಯು ಒಂದೇ. ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೃ ಪದವು ಅವಳದವಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಬೇಕೆನಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಅನಿಸುವದೂ ಇಲ್ಲ.

ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಆ ಕುಮಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವವನಿಗೆ ಅವಳೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಹಚ್ಚಿ, ಅವಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ಬದಲು, ಅವಳ ವರ್ಯಾದೇರು ಕವದಿಯನ್ನು ಅಶಕ್ಯ ಹುಲುಬಿನ ಮಗಳು ಮೇಲೆ ಹರವಿ, ಅದನ್ನು ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆಂದು ಜಪ್ಪಿಸಿ ಕುಳಿ ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಸಿಕ್ಕುರವಾದ ಸಮಾಜವು ಅವಳ ದಿನದ ಚಲನವಲನದ ಮೇಲೆ ಪಾಳತಿಯಿಟ್ಟೇತು. ಅವಳು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಅವಳು ಗರ್ಭಪಾತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿರುವ ಸಂಬಂಧದ ಅಥವಾ ಶಿಶುವನ್ನು ಕೊಂದು ಚೆಲ್ಲಾಳೆಂಬ ಸಂಭವವಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಕಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಅದು ತಪ್ಪಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸರ ಕಾಟವು ಒಮ್ಮೆ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹತ್ತಿತೆಂದರೆಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎತ್ತ ಹೋಗಲಿ-ಎತ್ತಬಿಡಲಿ ಎಂಬಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ದು-ಮಾಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲವೆ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಗರ್ಭಪಾತಗೊಳಿಸುವ ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ವಂತದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಅವಳಿಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಸಂಬಂಧದ ಚರ್ಚೆಯು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಆಗ ಹತ್ತಿತೆಂದರೆ, ಗರ್ಭಪಾತದ ಬಗ್ಗೆ ಗುಪ್ತರೀತಿಯಿಂದ ಔಷಧಕೊಡುವ ವೈದ್ಯರು ಇಲ್ಲವೆ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುವ ಡಾಕ್ಟರರು ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತ ಜನರಲ್ಲಾದ ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹುಡುಗೆಯರ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಆ ರೋಗದ ಆಪರೇಶನ್ನು ಆಗಲೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಯಾವನೊಬ್ಬ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಅಪ್ಪೆಪ್ಪನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕಾರು ತಿಗಳ ನಂತರ ಹವೆ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಾದರೂ ಬರುತ್ತಾಳೆ.

ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಮಾಜವು ಹೀಗೆ ಮೋಸಗೊಂಡ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೆಯರೇನು ಹುಟ್ಟುಕುಲಬಿಯರಲ್ಲ; ಇಲ್ಲವೆ ವೇಶ್ಯೆಯರೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರಾ

ದರೂ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರಷ್ಟೇ ಸಾತ್ವಿಕರೂ ಸುಜನರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಇಲ್ಲವೆ ಪೇಚು-ಪ್ರಸಂಗಗಳೊಳಗಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಪಾರಾಗದಿದ್ದದ್ದು; ಆದರೆ ಅವಳ ಈ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಶಾಸನವಾದರೂ ಎಷ್ಟಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಮರ್ಯಾದೆ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಅವರನ್ನೆಂದು ಸಮಾಜದೊಳಗಿಂದ ಕಾಯುವವಾಗಿ ಹೊರದೂಡುವದು ಇಲ್ಲವೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವದು ಇಂಥ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಅವರ ಆ ಅಪರಾಧದ ಮಾನದಿಂದ ತೀರ ಕಠಿಣ ಹಾಗೂ ಮಿತಿವಿರಿದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ದುರಾಚಾರೀ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸಮಾಜದೊಳಗಿಂದ ಹೊರದೂಡಲೇಬೇಕು; ಆದರೆ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೆಯೆರೆಲ್ಲರೂ ದುರಾಚಾರಿಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದಾದ ತಪ್ಪನ್ನು ಸಮಾಜವು ಮರೆಯಲು ಶಕ್ಯವಾದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇತರ ಭಗಿನಿಯರಂತೆ ಸುಖದ ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ಮುಂಡಿಸಿವಿರರು. ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಬೊಬ್ಬಾಟವಾಗಿ ಲ್ಲವೋ ಅವರು ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿಕೊಂಡು ಮಾನ್-ಮನ್ನಣೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಆನಂದದಿಂದ ಕಾಲಕ್ರಮಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವರು. ಅವರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ಉಪಯುಕ್ತರಾದಾರು; ಆಗೇ ಆಗುವರು ಸಮಾಜದೊಳಗಿನ ಮನುಷ್ಯ ಬಲವನ್ನು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದು ನಾವು ಚಲೋ ಜನರನ್ನು ಸಮಾಜದಿಂದ ಹೊರದೂಡಹತ್ತಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯ ಬಲವು ಕ್ಷೀಣವಾದೀತು.

ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವವು. ಅವು ವಿಧವೆಯರ ಹಾಗೂ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಹೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಗುಪ್ತರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಹತ್ತಿವೆ. ಅವರದೀನ ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಸಾಲನ ಪೋಷಿಸುವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲಿವೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದುರ್ವೈವೀ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಅವಿವಾಹಿತ ತಾಯ್ತನದ ದುರ್ಧರ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗುವದೋ ಅವರು ಗಾಬರಿ ಪಡುವ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಸಂಗತಿಯು ಹಲ ಕೆಲವರ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಅವಳನ್ನು ಆ ಆಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿ, ಅವಳ ಆ ಗ್ರಹಣವು ಬಿಟ್ಟು ತೆಂದರೆ ತಿರುಗಿ ಕರೆತರಬೇಕೆಂಬ ಅಲ್ಪ ಜಾಣತನದಿಂದಲೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ ವರ್ತಿಸಿದರೆ, ಆ ದುರ್ವೈವೀ ಕುಮಾರಿಕೆಯು ಆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟದೊಳಗಿಂದ ಬದುಕಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದೊಳಗಿಂದ ಹೊರದೂಡಲ್ಪಡಲಿರುವ ಆ ಬಡ

ನೆಯು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳುವಳು.

ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ವಿವೇಚನವು ವಿಧವೆಯರಿಗಾದರೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗತಕ್ಕದ್ದಿವೆ. ಅವಿನಾಹಿತ ತಾಯ್ತನದ ಅರ್ಥವು ಲಗ್ನದ ಗಂಡನಿರದಾಗ ಸಂಭವಿಸಿದ ತಾಯ್ತನವೇ ಸರಿ. ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಕಡೆಗೆ ಸಮಾಜವು ಇನ್ನೂ ತಿರುವು ಮುಖವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ; ಮತ್ತು ವಿಧವೆಯರಿಗಾಗುವ ಆತಂಕದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನೋಡದಿಂದ ಅಥವಾ ಸಂಕಟದಿಂದ ಅವಿನಾಹಿತ ತಾಯ್ತನದ ಆಪತ್ತಿಗೊಯ್ದು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವಿನಾಹಿತ ತಾಯ್ತನವಿದು ಸಮಾಜಕ್ಕೊಂದು ಲಾಂಚ್ಛನವೇ ಸರಿ. ಯಾವ ಸಮಾಜದೊಳಗಿನ ಗಂಡಸರು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗುವರೋ, ಬಲವಂತ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗ ವರೋ ಹಾಗು ಸಮಾಜವು ಹಾಗೆ ನೋಡಬೇಡ ಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ಅವರಿಗೆ ಲಗ್ನವಾಗಲು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವಾಗುವದಿಲ್ಲವೋ ಇವೆಲ್ಲ ಅದರ ಹಿಂಬವಿಯಿಲ್ಲದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಷ್ಟೇ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವಿನಾಹಿತ ಮಾತೆಯರನ್ನು ಸಮಾಜದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವದೆಂದರೆ, ಕೊಲೆಗಾರನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸದೆ, ಸತ್ತವನನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವಷ್ಟೇ ರೊಚ್ಚಿಗೆಬ್ಬಿಸುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಉಪೇಕ್ಷಿತವಾದ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆ :: ೫

ಅವಶ್ಯವಿದ್ದ ಯಾವ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಕೇವಲ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದವೆಯೋ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧವಾವಿವಾಹವೆಂಬ ಸುಧಾರಣೆಯು ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವೆಂಬದು ಖಾತ್ರಿಯಾದ ಹಾಗು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿಗಿನ್ನೂ ಬಾರದಂತಹ ಇಂಥ ಹಟದ ಬಾಬು ಇನ್ನಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಂಚಿನ ಧರ್ಮನಾರ್ತಂಡ ರೆಲ್ಲ ಗತಿಸಿದರು; ಅವರೊಡನೆಯೇ ಅಯೋಗ್ಯ ಹಾಗು ನಿಷ್ಕರವಾದ ವಿರೋಧವೂ ಹೋಯಿತು. ಇಂದಿನ ಧರ್ಮಮಾರ್ತಂಡರು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದೊಳಗಿನ ನಿಗರಗಟ್ಟು ಸುಧಾರಕರ ಭಾಷೆಯನ್ನೂಡಹತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪುನರ್ವಿವಾಹವು ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದು ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರ ವಿರೋಧವೂ ಇಲ್ಲವಿರುವಾಗ, ಆ ಸುಧಾರಣೆಯು ಇನ್ನೂ ಜನರಲ್ಲಿ ರೂಢವೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದರ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ವಿಚಾರ

ಗಳಿಗೆ ಔದಾರ್ಯವು ಲಭಿಸಿತು; ಅವು ಬಹು ದೂರದ ಹಾರಕೆ ಹಾರಿದವು; ಆದರೆ ಸಮಾಜವೇನೂ ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿಂದೆ ಹಾರಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲೆಂಬ ಸಂಗತಿಯು ನಿಜವಿದ್ದರೂ ಅಭಿನಂದನೀಯವೆಲ್ಲೆಂಬದು ಮಾತ್ರ ಖಂಡಿತವು.

ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢವಿವಾಹ ಇವೆರಡೂ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಸುಖಗಳು ಒಂದೇಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೆಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ಪ್ರೌಢವಿವಾಹದ ಸಸಿಯಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎದ್ದಿತು. ಸಾರಡಾ ಕಾಯಿದೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರ-ನೀರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮುಳ್ಳು ಬೇಲಿಯನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿ, ಅದನ್ನು ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳಸಲಿಕ್ಕೆ ನೆರವಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಸಿಯ ನೆಳಲಿನಿಂದ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಸಸಿಯು ಇಂದಿಗೆ ಕ್ಷೀಣವಾದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಬಾಲವಿವಾಹದ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ವಿಧವೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೇಗೆ ಮಿತವಿರದ್ದಿತೋ, ಅದರಂತೆಯೇ ವಯಸ್ಸಾದ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತೀರ ದುರ್ಮಿಗಳ ರಾಗಿದ್ದರು ಬಾಲವಿವಾಹಗಳು ಕಟ್ಟಿದವು, ವಿಧವೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕುಗ್ಗಿತು; ಇದೆಲ್ಲ ನಿಜ; ಆದರೆ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಸಸುಸ್ಯೆಯು ಮಾತ್ರ ಅದರಿಂದ ಬಹಳೇ ಹಿಂವೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಮಧ್ಯಮ ವಯಸ್ಸಿನ ಗೃಹಸ್ಥನ ನೊದಲ ಹೆಂಡತಿ ಗತಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೃತಪತ್ನಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಹಾಗು ಸು-ಶಿಕ್ಷಿತಿಯಾದ ಕುಮಾರಿಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆತನು ವಿಧವೆಯರ ಕಡೆಗೆ ಹಣಕೆ ಸಹ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ಒಂದು ಬಗೆಯಿಂದ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ನಿಜವಾದ ಹಿತ ಶತ್ರುಗಳು ಅದಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಅವರೇ ಉಪವರಾದ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಾಗಲಿವೆ ಪ್ರೌಢ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು!

ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಪುನರ್ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವುದರ ಬದಲು ವಿರೋಧವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಇಂದಿನ ವಿಧವೆಯು ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ೫-೬ ಇಯತ್ತಿಯ ವರೆಗೆ ಕಲಿತವಳಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಮುಂದೆ ಕಲಿಯುವಳು; ಹಾಗು ನರ್ಸ್, ಸ್ಕೂಲಮಿಸ್ಟ್ರೆಸ್ ಇಲ್ಲವೆ ಡಾಕ್ಟರಿಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಸ್ವಂತದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊರೆಯಹತ್ತುತ್ತಾಳೆ; ಮತ್ತು ಯಾವ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಸ್ವಂತದ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವ ಚಟವು ಒಮ್ಮೆ ಹತ್ತಿರುವದೋ, ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೂ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಗಂಡನ ಆಧೀನಳಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವಳು ಸಿದ್ಧಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪುನರ್ವಿವಾಹವಾದ ಬಗ್ಗೆ

ಜನರ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಧವೆಯು ಸಹಿಸದೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಾಟನಾಗದಿರಲಿಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿನ ಸುಸ್ಥಿತಿಯಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೂರುಗಟ್ಟಿ ಸಂಬಳ ದೊರಕಿಸುವ ಗಂಡಸರು ತಮ್ಮ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬೇರೆಯೇ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಸಮಾಜದವರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿವೇಷ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗಾಗಲಿ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಗಾಗಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಇಂದಿಗೂ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಬಾಬು ಬಡವರ ಅಳವಿನ ಹೊರಗಿನದಾಗಿದೆ. ಗಳಿಸುವಂತಹ ವಿಧವೆಯರು ಇಂಥ ಬಡ ಗಂಡಸಿನೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನರ್ಸ ಇಲ್ಲವೆ ಮಿಸ್ಟ್ರೆಸ್ಸೆಂದು ಅವರ ಯಾವ ಮಾನವ ಡರ್ಜೆಯು ಈಗ ಜನರಲ್ಲಿರುವುದೋ ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಒಂದುವೇಳೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದಾದರೂ ಮಾನ-ಧನಗಳ, ವೈಭವಗಳ ದಾನದೊರೆಯತಕ್ಕ ಆಶೆಗಾಗಿಯೇ!

ಹಿರಿಯರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯು ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಲಭಿಸದ್ದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಿಕೆಯರೂ ಕೂಡ ವೈಧವ್ಯ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಬೊಬ್ಬಾಟವಿಲ್ಲದಂತೆ ಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ಸೊಸೆಯು ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೋರೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯರ ಉದ್ಗರಗಳಲ್ಲೇ ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮಾಡದಿರುವುದೇ ವಿಹಿತವೆಂಬ ಬೇರೆ ಧ್ವನಿಯು ಹೊರಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಿರಿಯರು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳು-ಸೊಸೆಯಂದಿರ ಪುನರ್ವಿವಾಹಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ದಾಖಲೆಗಳು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಹಿರಿಯರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕಾಯಪುವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷರಿರುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಹಣೆ ಹಣೆ ಬಡಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಕಾಲ ಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಿರಿಯಕ್ಕಂದಿರ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಹೆಂಗಸರ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಒಂದೇಸವನೆ ಅಸ್ಪಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಹಿರಿಯ ಜನರು ಉದಾಸೀನರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅಥವಾ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರೀತಿಯಿಂದ ವಿರೋಧಿಸುವವರು ತರುಣರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿರುವ ಇಂದಿನ ವಿಧವೆಯು ದಿಟ್ಟ

ತನದಿಂದ ಸ್ವಂತದ ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಳೆಂಬ ಆಶೆ ಹಿಡಿಯುವದು ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿಧವೆಯು ತೀರ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದ. ದೃಢವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದಾದರೂ ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರುವುದೆಂದರೆ ಆಪ್ತ-ಸ್ವಕೀಯರ ಅಧಾರವನ್ನು ಸ್ವಂತದ ಕೈಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಚೆಲ್ಲುವಂತೆಯೇ ಎಂಬ ದೃಶ್ಯವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವಿಧವೆಯ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿರುವುದೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವಳಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದಾಗುವುದು ಶಕ್ಯವಿರವುದಿಲ್ಲ. ಸದ್ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹತ್ತೊತ್ತಿಕ್ಕಿದರೂ, ಅವುಗಳೊಡನೆ ಮರೆವಾಜದಂತೆ ಹಾಗೂ ತಲೆಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಭಾವನೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವುದೋ ಆ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಭೀತಿಯ ಒಡ್ಡು ಹಾಕಿದರೂ ಅವುಗಳ ನಿರೋಧನವು ಆಗುವದಷ್ಟೇ ಇದೆ! ಸೆದೆ-ಸೊಪ್ಪಿನ ಆ ಒಡ್ಡು ಒಡೆಯುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯು ಯಾವಳ ಭಾವನೆ ಯಲ್ಲಿರುವುದೋ ಅವಳು ಒಬ್ಬರುತ್ತ ಲೋಕನಿಂದೆಯ ಪರಿವೆ ಮಾಡದಾಗುತ್ತಿರುವಳೆನ್ನೋ ನಿಜ, ಆದರೆ ಪುನರ್ವಿವಾಹ ನೆರವೇರುವ ಹಂಚಿಕೆಯು ಒಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಅದು ನಿರಂತರದ್ದೇ ಸರಿ ಎಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವು ಅಡ್ಡದಾರಿಯಿಂದ ವ.ತ್ತು ಸಂದಿ ಮೂಲೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಸಿಯುತ್ತವೆ, ಹಾಗೂ ಬೇಡಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡು ಒಡೆದು ಆ ಭಾವನೆಗಳು ಒತ್ತರದಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತವೆಂದರೆ ಆ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಸ್ವೈರಿಣಿಗೆ ಪುನರ್ವಿವಾಹವು ನಿರಂತರವೇ ವಿಮುಖವಾಗುವುದು. ಪುನರ್ವಿವಾಹಬೇಡ ಇಲ್ಲವೆ ನಾನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹೀಗೆನ್ನುವವರೇ ಏಕೆ, ಪ್ರೌಢ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಳಗೆ ಕಳಿತು ಅಂಥವರನ್ನು ಜೇಷ್ಟ್ರ ಮಾಡುವ ಬಾಲವಿಧವೆಯರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕೇನೆಂದರೆ, ವಿಕಾರಗಳ ಮೇಲಿನ ವಿಚಾರದ ಅಧಿಕಾರವು ಕೆಲವೊಂದು ವೇಳೆ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೂ, ಅವು ಉಕ್ಕೇರಿ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ತೆರೆಗಳೊಡನೆ ಅವಳನ್ನು ತೇಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದವು. ಎಂಬಂತಾಗಿ ಬಾರದು ಮಾನವೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಣಧರ್ಮಗಳಿರುವುದೋ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವದು ಕಠಿಣವಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನಿರೋಧ ಮಾಡಿದರೂ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭಾವನೆಗಳ ನಿಕರದ ಉಪವಾಸಗಳು ಅನುರಣನೆಯಂತೆ ಮಾಡುವ ವ್ರತವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದರ ದಿವ್ಯವೇನು ಅವರಿಗೆ

ಲಭಿಸುವುದು? ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಗೆಯಿಟ್ಟರೂ ಇಂದಿನ ವಿಧವೆಯು ಅಷ್ಟು ಭೋಳೆ; ಭಾವಿಕಳಿಂಜಿದ ರಿಂದ ವೃತ್ತಪತಿಯು ತನ್ನ ಪುನರ್ವಿವಾಹದಿಂದ ರಾರವ ನಂಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನೆಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮನ್ನಿಸಲಾರಳು. ಕೇವಲ ನೆರೆಹೂರೆಯವರಿಗೆ ರಚಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲೆಂದು ಸ್ವಂತದ ಸುಖವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ, ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಪ್ಲಾಥೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರಲಿಕ್ಕೂ ಅವರು ತತ್ಪರರಾದರೆ ಅದು ಅವರ ಮೂರ್ಖತನವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು?

ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸಾಧನಗಳು ಮತ್ತು ಸಂತತಿನಿಯಮನದ ನಿರ್ಧಾರ ಸಾಧನಗಳು ಇವು ಎಂತೆಂತು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹಸ್ತಗತವಾಗುತ್ತಿರುವವೋ ಅಂತಂತೆ ಅವರ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಒತ್ತರವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವು ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮಾಡದ ವಿಧವೆಯೆಲ್ಲರೂ ದುರಾಚಾರಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆಂತಲ್ಲ. ಲೋಕಮತದ ಭಾರದ ಕೆಳಗೆ ಜಿಬ್ಬಿಯಾಗಿ ಹೋದ್ದರಿಂದ ವಿಚಾರವಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೂ ಕೂಡ ನಷ್ಟವಾದ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಸಾರ ಸುಖದ ಕಾವು ತಿಳಿದು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಜಾರುಗೊಂಡ ವಿಧವೆಯರ ಗುಂಪನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶರೀರ ಸುಖದ ಕಡೆಗೆ ಯಾರ ಒಲವಿದೆಯೋ ಅವರುಗಳು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ತೆರನಾಗಿ ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಯೇ ಬಿಡುವರು; ಹಾಗೂ ಮೇಲೆ ನಿರ್ವೇಶಿಸದ ಸಾಧನಗಳು ಹೀಗೆ ಕದ್ದು ಮಾಡಿದ ಹಾದರಗಳನ್ನು ಬೈಲಿಗೆ ಬರಗೊಡುವವಿಲ್ಲ ಆ ಸಾಧನಗಳ ಬಲದಿಂದ ಕುಮಾರಿಕೆಯರೂ ಆಜನ್ಮ ಲಗ್ನವಾಗದೆ ಇರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವಷ್ಟೆ? ಅಂದ ಬಳಿಕ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇಂದಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಹೊರತು ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚಗಳು ಬಹು ನೀರಸ, ಕಾಟ ಕೊಡುವ ಹಾಗೂ ದೇಜಾರದವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಕರ್ಷಕ ಉತ್ಸುಕತೆಯು ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಸಂಸಾರ ಸುಖದ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳ ಕುಮಾರಿಕೆಯರೂ ಸಪ್ತಪದಿಯ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ತೀರ ನಿರುಪಾಯದಿಂದ, ಕೊಂಚ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಬಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ಕಹಿ ಅನುಭವದ ಝಳ ತಾರಿಸಿಕೊಂಡ. ಬರೆ ಹತ್ತಿದ್ದ ವಿಧವೆಯು ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದವರಾದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ.

ಪುನರ್ವಿವಾಹದಿಂದ ಪರಾಜ್ಞಾತಗೊಳಿಸುವ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರಾದರೂ ಧರ್ಮದ ಆಜ್ಞೆ, ನೀತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವ ಇಲ್ಲವೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಯಲಿಕ್ಕಂದೇ ಹಾಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂದೆನ್ನುವದು ಅಷ್ಟು ನಿಜವಲ್ಲ. ದಾಸ-ದಾಸಿಯರ ಅಡಚಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಿಗತ ಅರ್ಥಿಕ ದೈನ್ಯದ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಂಥ ಇಂದಿನ ಬಿಳಿಭಾಯದ ವರ್ಗದೊಳಗಿನ ಕುಟುಂಬಗಳು ಕೇವಲ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಇಸ್ವತ್ತಾಲ್ಪು ತಾಸು ದುಡಿಯುವ ಹೆಂಗಸರು ದೊರೆಯುವ ಹಂಚಿಕೆಯ ಕಡೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಆತುರತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಸಲವಶ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ ಹುಡುಗರು-ಹುಸ್ವಡಿಗಳನ್ನು ಸಲಹುವದು, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವವರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದು ಮುಂತಾದ ಕಡು ತೊಂದರೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ವಿಧವೆಯರ ಹೊರತು ಮತ್ತಿನ್ನಾರು ಮಾಡುವರು?

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಂತ ವಿಧವೆಯರು ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯದಿಂದ ನಿರೋಧ ಮಾಡತಕ್ಕವುಗಳೇ ಆಗಿವೆ; ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಾಧಿಸುವದಾದರೂ ಏನು? ಸಂಸಾರ ನೌಕೆಯನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸಾಗಿಸುವ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಸುಗೃಹಿಣಿಯರು ವಿಧವೆಯರೊಳಗಿಂದ ಹೊರಟಾರು! ತೇಜಸ್ವೀ ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಹೆರುವ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸುಮಾತೆಯರು ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಯುಕ್ತರಾಗುವರು! ಉದಾಸೀನದಿಂದ ಆಯುಕ್ತಮಣಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದೆಷ್ಟು ಮನಸ್ಸುಗೊಟ್ಟು ಲೋಕದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಿಕಟದಿಂದ ಹಾಗು ಉಲ್ಲಸದಿಂದ ಮಾಡೀತು? ಇಂಥ ಈ ಪ್ರಚಂಡ ಕಾರ್ಯಕರ್ಮಿಯನ್ನು ನಾವು ಕೇವಲ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅವಹೇಲನೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಬೊಟ್ಟು ಭೀತಿಯಿಂದ ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅದಾರಿಗಾದರೂ ಇದೆಯೇನು? ಮತ್ತು ಆ ಅಸಂತುಷ್ಟ ಜೀವಗಳು ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಸಂತೋಷದ ವಿಷವನ್ನೇ ಹಬ್ಬಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಸಂಸಾರೀ ಮನುಷ್ಯನ ನಿರ್ವೇಧ ಸುಖಕ್ಕೆಂದು ಸಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ವಿಧವೆಯರ ಪುನರ್ವಿವಾಹಗಳು ತೀರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗಿಂತ ವಿಧವೆಯರ ಲಗ್ನಗಳೇ ಕ್ಷಿಪ್ರ

ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ವಿಧವೆಯರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ದರೆ ಅವರು ಸ್ವಂತದ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ ಬೇಫಿಕೀರರಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವಿಶೇಷ ಆತ್ಮ ಘಾತಕಿಯರೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಶಕ್ಯತೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಗಂಡನನ್ನು ಆರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯುಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚೇನು? ಆದರೆ ವಧುಪರಿಕ್ಷೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರು ತ್ತವೆ; ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬರುತ್ತದೆ ಇದರ ಗಮಕವು ಅವರಿಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವಿಚಾರದಂತೆ ನಡೆಯುವ ದಿಟ್ಟತನ ತೋರಿಸಿದರೆ. ಪ್ರೌಢ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಶರ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲೂ ಅವರು ಲಗುಬಗನೆ ತಮ್ಮ ಲಗ್ನಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು. ಯಾರು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಖುಬೀರರಾಗಿರುವರೋ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಶೇಷಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರಿಸಬಲ್ಲರು; ಆದರೆ ಯಾರು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮೆತ್ತಗಿರುವರೋ ಅಥವಾ ಯಾರು ಪ್ರತಿಕೂಲ ನಿರಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದಿರುವರೋ ಅಂಥವರು ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಅಭಾವದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನಗೆಗೇಡಾಗುವರೆಂಬದರ ಪಟ್ಟಿಯು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉದ್ದೇಗವನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಮಹಿಲಾಶ್ರಮಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇರುವವೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಈ ಸತಿತರ ಸಂಗತಿಗಳು ಬರೆದೇ ಬರೆದಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿ ರುತ್ತವೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ನಿರಂಕರವಾಗಿ ಅವರ ವಶ ದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜವು ನಿಷ್ಕುರತೆಯಿಂದ ಹೊರದೂಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸತಿತ ವಿಧವೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯಾದರೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಾಜ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹ್ರಾಸ, ಈ ಕಾರ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನಾಶ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ವಿಷಯಕ ನಮ್ಮಗಳ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದಲಿಸಬೇಕು. ಬಿಳಿಭಾಯದ ಜಾತಿಯವರು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು ಅಂಥದೇನು ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು? ಮತ್ತು ಬೇರೆ ವರ್ಣ ದವರು ಪುನರ್ವಿವಾಹವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಯಾವ ಆತ್ಮನಾಶ ವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೂಢಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮುದಾಯಿಕ

ಹಿತಾಹಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರವಾಗಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಬಾಬಿನ ಕಡೆಗೆ ನಾವುಗಳು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಣಿಕೆಯಾಟ ನಡೆಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಶಹಾಮೃಗವು ಉಸುಗಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಸೇರಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಶತ್ರುಗಳ ಕೈಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾರಾಗುವ ದಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ ಹಿಂದುಸಮಾಜವು ಈ ಬಾಬಿನ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರೆ ಅದು ಅವನತಿಯ ದಾಳಿಯೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಯಿತೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು? ಯಾವ ಪ್ರವಾಹಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹರಿಯುವದಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ನಾವು ಯಾವವನ್ನು ಹರಿಯಗೊಡುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವು ನೆಲದೊಳಗಿಂದ ಹರಿಯತಕ್ಕವುಗಳೇ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವುಗಳ ಸ್ಫೋಟವೇ ಆದರೆ 'ದೈವೀ ಆಪತ್ತಿ' ಎಂದು ನಾವು ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇಂಥ ಈ ಸ್ಫೋಟಗಳು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟುಗೂಡುತ್ತ ಇಂಥ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರವಾಹಗಳ ಒಡ್ಡುಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವುದರಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನಿಸರ್ಗಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವದು; ಹಾಗೂ ಅದರೊಡನೆ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ತಿರುಗಣಿ ಮಡುವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಗುಟುಕು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತ ಹೋಗುವದು ಇದು ಕರ್ತೃತ್ವಶಾಲಿಗಳ ವಿಚಾರಸರಣಿಯಾಗಿರುವ ದಿಲ್ಲ. ಕರ್ತೃತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿರುವ ಬಿಳಿಭಾಯದ ಸಮಾಜದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯದ ವಿಷ ನೆಟ್ಟ ಘಾಯವು ಉರಿಯ ಹತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲೇ ತೆಗೆದೊಗೆಯದಿದ್ದರೆ ಅದು ಒಮ್ಮಿ ಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಘಾತಮಾಡದಿರದು.

ಹಸಗೆಟ್ಟ ಆಟ

: : ೬

ಸಗಡೆಯ ಆಟದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆಟವು ಹಸಗೆಡುತ್ತದೆ. ನಿಶ್ಚಿತ ಘಾಸಿ ಬಿದ್ದರೆ ಕಡಿತನಾಗಿ ಆಟ ಮುಗಿಯುವದು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಯಿಗಳು ತಿರುಗ ಹತ್ತುತ್ತವೆ; ಹಾಗೂ ಸೋಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವು ಬಿಳಿಭಾಯದ ಜನರ ಲಗ್ನ ಸಂಬಂಧದ್ದಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ವರ್ಣದ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನರು ಗಳಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷ ಅಡಚಣೆಗಳುಂಟಾಗುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸಾರಡಾ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಲಗ್ನದ ವಯಸ್ಸು ತುಸ ಬಲ ವಂತರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಿದ್ಧರೂ ಕೂಡ ಆ ಕಾಯಿದೆಯು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನರಿಗೆ ಲಗ್ನದ

ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆ ದಂಡಕವನ್ನು ಒಟುಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣುಗಳ ವಯಸ್ಸು ತುಸು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನೇನೂ ತೀರ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ವಜ್ರಲೇಪವಾದ ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ವಿಶೇಷದೊಳಗಿಂದ ಹೊರಡುವ ಕೂಡಿ ಬಾರದ ಕಿಡಿಗಳು ವೈವಾಹಿಕ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕಮರಿಸಿಬಿಡವು. ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ವಧೂವರರ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ತೀರ ಗಿಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಅನುಕೂಲವಾದಂಥವುಗಳು. ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಲಗ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವೂ ಅಲ್ಲ-ಪ್ರತಿಕೂಲವೂ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಅವರವರಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಹೀಗೆ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಭಾರವೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮನುಷ್ಯ ಬಲವು ಲಭಿಸುವದು. ಅವರ ಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಸಾಧನಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುವವು ರೈತನ ಮನೆಗೆ ಹೊಸ ಸೊಸೆ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಹೊಟ್ಟೆಯು ಹೆಚ್ಚಿತೇನೋ ನಿಜ; ಆದರೆ ಬರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ-ಒಟ್ಟಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ತಾಸು ಸಂತತವಾಗಿ ಧ್ವಜಿಯುವ ಮನೆಯವಳು ದೊರೆಯುವಳಲ್ಲವೆ? ಅಂತೆಯೇ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಇಲ್ಲವೆ ಬಿಳಿಫಾಯದ ಜಾತಿಗಳ ಮಾನದಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಾತಿಗಳೊಳಗಿನ ಲಗ್ನಗಳ ಈಗಲೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗುವಂಥವೂ ಸುಖಕರಗಳೂ ಆಗಿವೆಯೆಂಬದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ

ಬಿಳಿಫಾಯದ ಜನರು ಮಾತ್ರ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ವಯಸ್ಸು ಬೆಳೆಸಿ ಅವರ ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ವಜ್ರಲೇಪ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರುವರು. ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರಯುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದರು; ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು; ಹಾಗೂ ಇಡಿ ಜೀವನವೆಂದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ತಂತಿಯ ಮೇಲಿನ ಕಸರತ್ತೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜೀವಾಳದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಒಟು ಮಾಡಿರುತ್ತಾವೆ. ಅಭಿರುಚಿಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ವಧೂ-ವರ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಫಾರ್ಮು ಬೇಗನೆ ಕೊನೆಗಾಣುವದಿಲ್ಲ ಫಾರ್ಮು ಎಂದೆನ್ನುವ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಅಪರಿಚಿತ ಊರಿಂದ ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹತ್ತಿಂಟು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದು ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಸುವುದು ಇದು ಕೇವಲ ಫಾರ್ಮು ಎಂದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವದೇ ಸರಿ! ಉಭಯತರ ಅಭಿರುಚಿಗಳು ಬದ

ಲಾಗದಂತೆ ಎರಕದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕಬ್ಬಿಣದ ರಸವನ್ನೇ ಸುರುವಿ ತೆಗೆದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಬಹುದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ವಿಲ್ಲವೋ ಅದರಂತೆಯೇ ಅವರು ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲರಾಗುವ ಹಾಗೆ ಸೌಮ್ಯರಾದಾರೆಂಬ ಖಾತ್ರಿಯಿರುವದಿಲ್ಲ ತಾಮ್ರದ ಎರಡು ಪಾತ್ರೆಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸಹತ್ತಿದರೆ ನಿರಂತರ ಕೂಡಿ ನಡೆಯದ ಧ್ವನಿಯು ಅವುಗಳೊಳಗಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಲಿರುವದೇ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸುಸಂಸ್ಕೃತಗಳಾದುವು. ಶಾರೀರಿಕ ಆವಕೃತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದಂಥ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸ್ನೇಹದ, ಸಮಾಧಾನದ ಹಾಗೂ ಆನಂದದ ಯಾವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ತರುಣ ಜನರ ಸಂಸ್ಕಾರೀ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವವೋ, ಆ ಅನೇಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕವರಾದಂಥ ಸಹಚರ ಅಥವಾ ಸಹಚಾರಿಣಿಯು ದೊರೆಯುವದು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಅಭಿರುಚಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಇವು ತೀರ ಅಸ್ವಸ್ಥ ಅದೃಶ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಅವರದವರಿಗೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಬಳಿಕ ಸಮಾನ ಗುಣಧರ್ಮದ ಜನರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವುದೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಠಿಣವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಗುರ್ತುಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರನ್ನು ಲಗ್ನದ ನೆವದಿಂದ ಹಾಗೂ ಲಗ್ನದ ದಿವಸವೇ ನೊಡಲ ಭೆಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸುವ ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಲಗ್ನಪದ್ಧತಿಯು, ವಿನಾಹೋತ್ಸುಕರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಅಭಿರುಚಿಗಳ ವಿರೋಧಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಎಳೆಪೂಲಿಕ್ಕೆಸುವದಿಲ್ಲ.

ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗವು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಲಿಹಿಡಿಯುತ್ತ ಹೇಗಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವದು. ಗಳಿಸುವವ ಒಬ್ಬ, ತಿನ್ನುವವರು ಹತ್ತುಜನ. ಅದರಿಂದ ಅವರ ದೈನ್ಯಾವಸ್ಥೆಯನ್ನೇನು ಹೇಳುವದಿದೆ? ದೊಡ್ಡ ಧನಿಕರು ರೂಪಾಯಿ-ಆಣೆ-ಸೈ ಇವುಗಳ ಬೆಲೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಂದಿಗೆ ಲಗ್ನವೆಂಬದೊಂದು ಅನಿವಾರ್ಯಸಂಕಟವೆಂದು ಅನಿಸ ಹತ್ತಿದೆ. ಶರೀರಧರ್ಮಗಳು ವಯೋಮಾನದಿಂದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದ ತಕ್ಕವುಗಳು; ಅವುಗಳನ್ನು ಶರೀರಸೊಳಗಿಂದ ಅದಾರಿಗೂ ತೆಗೆಯದೊಗೆ ಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ; ಮರೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸ್ವಂತದ ಅಭಿರುಚಿ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ನಿರಾಶೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಆಸಕ್ತಿ

ಗಳ ಗುಡುಗಿನ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ತರುಣ ಜನರು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತೋಡುತ್ತ ಒಳನುಗ್ಗು ಹತ್ತಿದ್ವಾರಿ ಅದಕ್ಕೇದೇ ಸುಖೋತ್ಪಾದಕ ಮತ್ತು ಇದುವರೆಗೆ ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣ ಸುಖಮಯವಾಗಿದ್ದ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿರಾಶ ಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಸರೋಳಿಂದ ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ದುಃಖದ, ಆನಂದಕ್ಕಿಂತ ನಿರಾಶೆಯ, ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಿಂತ ಅಸಂತೋಷದ ಉಕ್ಕುಗಳು ಬಹು ಕಸುವಿನಿಂದ ಒಂದೇಸವನೆ ಬರತೊಡಗಿವೆ.

ಶಿಕ್ಷಣವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಈ ಒಳಗಾಗಿಯೇ ಬಿಡಿಸಬೇಕಿತ್ತು; ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮವಾದದ್ದು ಕಂಡುಬರುವದೇನಂದರೆ ಈ ಅಪಯಶದೋಳಗಿನ ಹೆಚ್ಚು ವಿಭಾಗವು ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆಗೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವರನಿಗೆ ಕಲಿತಂಥ ವಧುವು ಬೇಕಾಗುವಳು; ಇದರ ಅರ್ಥವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಲಿತಂಥ ಇಲ್ಲವೆ ಪದವಿ ಧರಣಾದವಳೆಂತಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಭವವೆಂತೆಂದರೆ, ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್‌ದ ವರ್ಗದೋಳಗಿಂದ ಹುಡುಗಿಯು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಮೇಲಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣಳಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವಳೋ. ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ಅವಳನ್ನು ವರಿಸಲೇಬೇಕೆನ್ನುವವರು ಕಡಿಮೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಹತ್ತುತ್ತಾರೆ. ತೀರ ಮೊದ್ದ ಪದವಿ ಪಡೆದ ಹಾಗು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ತರುಣರು ಕಾಲೇಜದೋಳಗೆ ಕಲಿಯುವ ಅಥವಾ ಬಿ ಏ ಪಾಸಾದ ಹುಡುಗಿಯೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮಷ್ಟು ಕಲಿತಂಥ ಹೆಂಡತಿಯು ಬೇಡಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಕಲಿತ ಹುಡುಗೆಯರಿಗೆ ಗೃಹಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತು ಕೇವಲ ಸುಳ್ಳು ನೆವನಾಗಿದೆ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಗೃಹಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾತಾ, ಸುಗೃಹಿಣಿಯರಾದಂಥ ಗೃಹಿತಾಗಮಾ ವಿಧವೆಯರ ಲಗ್ನವೇ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಭವನೀಯವೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜಿ ಏ. ಏನು, ಬಿ. ಏ ಏನು? ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನರೇ; ಮತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಲಗ್ನವಾಗಲಕ್ಕೆ ತರುಣರು ಸಿದ್ಧರಾಗುವದಿಲ್ಲ ತನ್ನ ಸರಿಜೋಡಿಯ ಸುತ್ತಿಕ್ಷಿತ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ನಮ್ಮ ತರುಣ ಜನರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ, ಮನೆಗೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಾಗು ಶಾರೀರಿಕ ಆಪಶ್ಯ ಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತಹ ಯಾವಳೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರಿಯು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ ಹೆಂಡತಿಯ ವಿಷಯದ ಅವರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಐಹಿಕಗಳೇ ಏಕಾಗಿರಲೊಲ್ಲವು

ಅವಾದ ಒ ಅಷ್ಟೊಂದು ಉಚ್ಚವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸಾರ ಸಂಬಂಧದ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೇ ಉದಾಸದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಕರ್ಷಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಉದಾಸೀನ ಹಾಗೂ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದ ಸಂಸಾರಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಜೊತೆಗಿರುವ ಜೊತೆಗಾರ್ತಿಯೆಂದು ಯಾರನ್ನು ಅವರು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೋ, ಅವಳು ಮನೆಗೆಲಸಗಳ ಎಲ್ಲ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕೂಗಿನ ಘಾಸಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು-ಹುಪ್ಪಡಿಗಳ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಂಬಾಳಿಸುತ್ತ ತೊತ್ತಿನಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬದಿಷ್ಟೇ ಅವರ ಬಯಕೆಯು.

ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ; ಸುಖದ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವೆಂಬ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ ಇಂಥ ಇಂದಿನ ಕೈಲಾಗದ ತರುಣರು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಪಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರಾದರೂ ಕಲಿತ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿರುದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಲಿಯದಿದ್ದ ಅತ್ತೆಗೆ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಹಿರಿಯ ತನವೆಲ್ಲ ಹೊರಟು ಹೋದೀತೆಂದು ಅವಳದವಳಿಗೇ ಅಂಜಿಕೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವಳ ಗಂಡನಾದರೂ ಆ ಸಂತಿಯ ಅನಿಷ್ಟವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಯಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಅವಳ ಭಾರೀ ಖರ್ಚು ನಡೆಸುವುದು ಹೇಗೆ ಶಕ್ಯವಾದೀತು? ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯು ತರುಣರಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲಿತ ಹುಡುಗೆಯರು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವರು, ಹಾಳು ಮಾಡುವರು, ಡಾಮುಡಾಲಿನವರು, ಮನೆಯ-ದಾಸ ದಾಸಿಯ ರನ್ನ ಪಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕವರು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಅನ್ನುವುದೆಂದರೆ, ಐಷ-ಪರಾಮಿಷವರೂ ಆಯತ ರುಳಿತು ತಿನ್ನುವವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಇಂದಿನ ನವತರುಣರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆನೆಯು ದಾನವಾಗಿ ದೊರೆತೆಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೂ, ಅದರ ನಿತ್ಯದ ಖರ್ಚು ಸಾಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಈ ಬಿಳಿ ಆನೆಯ ಕನ್ಯಾ ದಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅದಾರೂ ಧೈರ್ಯತಾಳುವುದಿಲ್ಲ ಕಲಿತ ತರುಣಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸಗೇಡಿಗಳು ಯಾವ ಸಟೆ ಎಟ ಹುಲುಬುಗಳನ್ನು ಹುಲುಬಿರುತ್ತಾರೋ ಅವುಗಳ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ತರುಣರು ಅವರೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಿದರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಲಗ್ನದ ಸಂತೆಗಳನ್ನೂ ನಡೆಯುವವೋ; ಅಲ್ಲಿ ಸಂತೆಯೊಳಗಿನ ಜೀನಸಿನಂತೆಯೇ ಅಷ್ಟರನುಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭದ, ಲಾಂಚ್ಚನ

ನಿಲ್ಲದ, ಬೆದರುವ, ಗಂಡನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಥ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಪ್ರತಿ ಯೋಚಿಸಿ ರೂ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣಪಡೆಯುವ ಹುಡುಗಿಯರಾದರೂ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆರ್. ಸಿ. ಎಸ್ ಗಂಡನ ಮೃಗಜಲಕ್ಕಾಗಿ ತೇಕುತ್ತ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯರೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆರ್. ಸಿ. ಎಸ್.ನು ಸಿಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿರುವ ಮೊದಲ ಸಂಬಳದವನು; ಆತನೂ ದೊರಕದಿದ್ದರೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ಧನಿಕ ಹೀಗೆ ವರಾಸ್ಪೇಷಣದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಲಾಯತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದವರ ಉಸಾಖ್ಯಾನಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಬಿಳಿ ಸವತಿಯರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯಹತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಬಹುತರವಾಗಿ ಆಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವೈರವ್ಯಕ್ತಿಯವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಇಂದಿನ ಕಲಿತ ಯುವತಿಯರು ಅಂಥ ವರನನ್ನು ವರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಅನ್ನಬೇಕಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಗಂಡನ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳೂ ಪೂರ್ವಚರಿತ್ರವೂ ಆತನ ದುಡ್ಡಿನ ಎದುರಿಗೆ ಕ್ಷಮ್ಯವಿರುತ್ತವೆ. ಕಲಿತ ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗೆಯರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಇದೇ ಬಗೆಯವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದರೂ, ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪದಿರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದೇನೆಂದರೆ, ಸಾಲೀಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿರುವಾಗ ಜೊತೆಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಗಂಡು ಹುಡುಗರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ವಿಶೇಷ ತಿರಸ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ತುಚ್ಛತೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆ ತರುಣಿಗೆ ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಅಪ್ರಾಪ್ತರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅಪ್ರಿಯರೂ ಆಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡು ಹುಡುಗರ ಕರ್ಜಿಷ್ಟೆಯ ವರ್ತನೆಯು ಆ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನಿಜ; ಆದರೆ ಹುಡುಗರಲ್ಲೂ ಸಜ್ಜನರೂ ದುರ್ಜನರೂ ಇರತಕ್ಕವರೇ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ ತುಚ್ಛತೆಯ ಕೋಲಿನಿಂದ ದೂರ ಸರಿಸಹತ್ತುವುದರಿಂದ ಇವರ ಪಕ್ಷವಹಿಸುವರು ಇಡೀ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ ಆ ಹುಡುಗರೊಡನೆ ಬಂಧು ಭಾವದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಮನಬಿಟ್ಟಿ ನಡೆದರೆ ಇವರ ವಿಷಯದ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಇಲ್ಲದಂತಾದೀತು. ಇವರ ವಿಷಯಕ ಹುಲುಬುಗಳು ಅಷ್ಟು ಹುಲುಬಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವ

ಹುಡುಗರನ್ನು ಸರಸ್ವರ ದಂಡಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇವರ ಕಕ್ಷನಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದಾರು ,

ಹುಡುಗರು ಹಾಗೂ ಹುಡುಗಿಯರು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕತೆಯುವದಿಲ್ಲ ಅಂತೆಯೇ ಇಬ್ಬರೂ ದೂರವಿಂದಲೇ ಸರಸ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮಗಳ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅದರಿಂದ ಇಂದಿನ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಶಿಕ್ಷಣವಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾವಣಿಕಗಳಾದ ಪ್ರಣಯ ವಿನಾಹಗಳು ಇನ್ನೂ ಕೂಡಿಬರುವದಿಲ್ಲ. ಕಲಿತ ಹುಡುಗಿಯರ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ಕೌಮಾರ್ಯದ ಮೋಹಕತೆಯು ಲುಪ್ತವಾಗಿ, ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷಾರೂ ಒರಟರೂ ಸೌಂದರ್ಯವಿಹೀನರೂ ಕಾಣತೊಡಗುವರು. ಅದರಿಂದ ಅವರು ತರುಣರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಾಗುವರು. ಅವರು ಸ್ವಂತ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಗರ್ವಿಸ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಸಿಗೆರರೂ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ನಿಯಮಿತ ವ್ಯಾಯಾಮವು ಶರೀರಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೂ ಸೌಂದರ್ಯವರ್ಧನಕ್ಕೂ "ವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಅವರಿಗೆ ಕ್ಷಚಿತ್ತಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಗಿಂತ ವೇಹದ ಸೌಷ್ಟವನೇ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಡೂಗು ಹಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹ್ಯಾಟಿಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತ ಊನ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕೈಕಾಲಗಳನ್ನು ಸಾವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಡೆಯುವ ಇಂದಿನಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಕುಮಾರಿಕೆಯರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಸಂಸಾರಕ್ಷಮತೆಯ ಅವರ ಅಯೋಗ್ಯತೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಳೆಯದಿರಲಾರದು.

ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಂಡವಾಳವು; ಅವಳು ಚಿಕ್ಕನಳರಲಿ, ತರುಣಿಯಾಗರಲಿ, ಪ್ರೌಢಳರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ವೃದ್ಧಳಾಗರಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಮನ್ನಣೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಚಲವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಬಂಡವಾಳದ ಸಂರಕ್ಷಣವನ್ನು ಅವಳು ಸಂತತವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಕಲಿತ ಹುಡುಗಿಯರ ಆಶಾಂಕ್ಷೆಗಳಾವರೂ ಏಷ-ಆರಾವಂದ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಸಹಚರನನ್ನು ಆರಿಸುವಾಗ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಹೆಚ್ಚು ವಿಕಾಸವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಧೈಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಇಂತಿಂಥ ಗುಣವುಳ್ಳವನೇ ತನ್ನ ಗಂಡನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿನ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ

ಅದಿದ್ದರೂ ಅಡಿತೋರಿಸುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಅಪರಿಚಿತ ತರುಣನ ಸ್ವಭಾವವು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಯೇ ಕೂಡಿತಿಂಬ ಖಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲ; ಹಾಗು ಗೃಹಸ್ತಾಶ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ ಅಕುಸರಾದವರೊಡನೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದ ಸಿದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಕಲಿತ ಹುಡುಗೆಯರು ಲಗ್ನದ ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಕೂಡಲೆ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಗುಂಗಾಗಿ ಹೇಗುತ್ತಾರೆ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಲಗ್ನವಾಗುವದು ಅಂಜಿಕೆಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. "ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಅವರು ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಅವಿವಾಹಿತರಾಗಿರಲಿಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ."'

ಕಾಲೇಜದೊಳಗಿನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಯಾವಾಗಲೋ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗು ಬಿ. ಏ ಇಲ್ಲವೆ ಜಿ. ಏ ಆದಂಥ ಹುಡುಗೆಯರೂ ಸಮವಯಸ್ಸಿನ ತರುಣರ ಸಂಗತಿಗೂ ಎರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ತರುಣಿಯರು ತರುಣರಿಂದ ವಿಂಗಡವಾದ ಬಳಿಕ ಅಗು ಪ್ರೌಢ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ತರುಣರು ಈ ಮೊದಲೇ ಅವರನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟು ತಂತಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚಗಳಲ್ಲಿ ದಂಗಳಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಹೀಗಾಯಿತೆಂದರೆ, ಆ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಲಗ್ನಗಳು ಎಂದಾದರೂ ಕೂಡುವವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹವೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವಾಗ ಮಾಡಿದ್ದ ಹುಂಟನವು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ದಿಟ್ಟತನವು ಹುಡುಗಾಟವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ; ಹಾಗು ಅಂಥ ಆ ದಿಟ್ಟ-ಹುಂಟನದಲ್ಲಿ ಯಾವಳೊಬ್ಬಳ ಲಗ್ನವು ಸಕಜವಾಗಿ ಕೂಡಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆ ಪ್ರೌಢ ಕುಮಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಭಾವಿತತನದ ವೇಷಧರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬದೇನೋ ನಿಜವೇ; ಅದರಿಂದ ಅವಳು ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದಿರದೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಶ್ಚೇಷಳಾಗಿ ಕಾಣಹತ್ತುತ್ತಾಳೆ. ಬಿ. ಏ ಆಗುವ ವರೆಗೆ ನೌಕರಿಯ ಉಬ್ಬಿನಿಂದ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತರುಣನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾದೊಡನೆ ಸ್ವಂತದ ಕಾಸಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೇಗೆ ನಿರಾಶೆಗೊಳ್ಳುವನೋ, ಅದಂತೆಯೇ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ತರುಣಿಯೂ ಕಾಲೇಜದಲ್ಲಿದ್ದವವರೆಗೆ ಧನಿಕ ಹಾಗು ಸುಸ್ವರೂಪ ಗಂಡನ ಮೊಟರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗು ಲೋಡು-ತಿಕ್ಕಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಾಡುವ ಸವಿಗನಸುಗಳನ್ನು ಮನದಲ್ಲೇ ಕೂಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅದೇ ಅವಳು ಬಿ. ಏ. ಆದ ಕೂಡಲೆ ಹತಾಶಳೂ ಮನನೊಂದವಳೂ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ.

ಯುವಕರೇನು, ಯುವತಿಯರೇನು? ಸ್ವಂತದ ಲಗ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಉಚ್ಚ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಅವರಲ್ಲಾವದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಭಯ ವಧೂವರರ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನಂತೂ ಯಾರೂ ಸರಿನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯ ಐಹಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದು ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಗೌಣ ಹೇತುವಾಗಿದ್ದು, ಇಂದಿಗೆ ಅದೇ ಪ್ರಧಾನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಒಪ್ಪಿಟ್ಟಿನ ಪ್ರಮಾಣಸೂತ್ರವನ್ನು ಯಾರೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಾರೀರಿಕ ನಿಲುವಿಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಯಾವ ಒಗೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಾವು ಇಂದಿಗೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇತ್ತಿರುವೆವೋ ಅದೇ ಬಗೆಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಅಂತರವಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಕೆಲಸ-ಬೋಗಸೆ ಮಾಡುವುದು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವುದು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಸಾಲನ-ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಅವರದಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯುವೆವೋ? ಮತ್ತು ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರಚಿತ್ರದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ನಮ್ಮ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಗಳ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೆಂದರೆ ಉತ್ಸಾಹಹೀನ, ವಿಕೃತ ಹಾಗೂ ಹೀನ ಸಂಸಾರ ದೃಶ್ಯಗಳ ಚಿತ್ರಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಸರಿ! ಇದರಿಂದ ಲಗ್ನಾನಂತರ ಬಹು ಜನರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಿರಾಶೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜೋಷವಾರದು?

ಇನ್ನು ಇಂಥ ನಿರಾಶೆಗಳ ತೀವ್ರತೆಯೂ ವಿಪುಲತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಇಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಸಮಾಜ ಸ್ಥೈರ್ಯದ ಮಾತೃಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಸಂವರ್ಧನ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು; ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಗಳಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಕೂಡಿಸುವ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿಗಳಿರುವವೋ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅನಂದಕ್ಕಿಂತ ನಿರಾಶೆಯ, ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ದುಃಖದ್ದೇ ವಿವೇ ಇಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಗಳ ಲಗ್ನ ಕೂಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೂಲಾಗ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಅದು ಮೊದಲೇ ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹವಿರಲಿ; ಇಲ್ಲವೆ ಲಗ್ನೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ವಿವಾಹವಾಗಲಿ. ಸಹವಾಸೋತ್ತರ ವಿವಾಹವಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇಂದಿನ ಹಿರಿಯರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುವ, ಅಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟು

ನಾಡುವ ವಿವಾಹವಿರಲಿ ಇಂದಿಗೆ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಆಟವು ಹಸಗೆಟ್ಟಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ! ಸಿಶ್ಚಿತ ಗುಣಗಳ ಖಾತ್ರಿಯ ಫಾಸಿಯ ವಧು-ವರರಿಗೆ ಬೀಳುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಾಯಿಗಳು ಒಳಸೇರುವದಿಲ್ಲ-ಮಲೆಗುವದಿಲ್ಲ. ಅದೇಷ್ಟೇ ಗುಣಗಳ ಫಾಸಿಗಳನ್ನು ಇಡದಲೆ ಪುಕ್ಕಟೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ! ಎಷ್ಟೇ ಪಗಡೆಗಳು ವರ್ಷಾನು ವರ್ಷಗಳಿಟ್ಟೆ ಸಿಶ್ಚಿತ ಫಾಸಿ ಬಿದ್ದೀತು; ಹಾಗು ಬೇರೆ ಪಗಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಳಸೇರಿ ಮಲಗೇವು ಎಂದು ಕಾದು ಕುಳಿತಿರುತ್ತವೆ! ದೈವದ ಫಾಸಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಒಂದೇಸವನೆ ಆಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ! ಆಟವು ಹಸಗೆಟ್ಟಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಶ್ಚಿತ ಫಾಸಿ ಹಾಕುವವನದೇ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ; ಅಥವಾ ಬಿದ್ದ ಫಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಗಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಕಬ್ಬುಕನಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತಾನೆ ಪಗಡಿಗಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಹಾಗು ಯಾವಾಗಾದರೂ ಒಯ್ಯು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸುವದಿರುತ್ತವೆ ಅದರ ಹೊರತು ಆಟವು ಯಶಸ್ವೀ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಗಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರನ್ನು ಭೋಜನಗುಲಿಯ ಮೇಲಂತೂ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದೇ; ಆದರೆ ಅವರು ಪರಸ್ಪರರ ಮೇಲೆ ಮೊದಲೇ ಅನುರಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಹಟವನ್ನು ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೂ ಸ್ವಭಾವ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುರೂಪನಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ಲಗ್ನದ ಭೋಜನಗುಲಿಗಳು ಬರಬರುತ್ತ ಹಾಳುಬಿದ್ದಾವು. ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತರಂತೆ ವಧು-ವರರ ಅಂತಃಕರಣಗಳೂ ನಡುಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆಂಬ ಅನುಭವವಿದೆ. ಅವರ ಆಗಿನ ಅಂಜಿಕೆಯ ಕಾರಣವಿಷ್ಟೇ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಾವು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀವೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರೇ ವಿಹಿತವು. ಈ ನಮ್ಮ ವಿಕೃತ ಪದ್ಧತಿಯ ಅಂಜಿಕೆಯು ನಿತ್ಯವೂ ಯುವಕ ಜನರ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ವೈವಾಹಿಕ ಚೀವನದ ಭಯಪ್ರದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೀತಿ ವಿವಾಹ

:: ೭

ಸರಾಸರಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿ ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತನ ಅಭ್ಯಾಗತನೆಂದು ನಾನು ಫರ್ಯಾಡ್ ಕಾಲೇಜದ ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿವಸ ಇರಲಿಕ್ಕೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದೆನು ನನಗೆ ಆ ಸ್ಥಳಾಂತರವು ಒಳ್ಳೇ ಆಹ್ಲಾದಕರವೆನಿಸಿತು. ತಾರುಣ್ಯದ ಮೋಜು ವಿಶೇಷವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅರಳುತ್ತಿರುವ ಹೂವುಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ಸ್ವಂತ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವವು; ಆದರೆ ತಮ್ಮಗಳ ಉಗ್ರವಾದ ಸುಗಂಧದಿಂದ ಅವು ಹಣ್ಣು-ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಾಡಹಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಶಿಕ್ಷಣಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಳಗಿನ ಜನರು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಆಶಾವಾದಿಗಳೂ ಉಲ್ಲಸಿತರೂ ಏಕಿರುತ್ತಾರೆ? ಮತ್ತು ಅದಾದರೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ತ್ಯಾಗದ ಭಾರೀ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತು ಏಕಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಎಲ್ಲದರ ಕಾರಣವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಸಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುತ್ತಿರುವ ತಾರುಣ್ಯದ ಉನ್ಮಾದಕ ವಾತಾವರಣವೇ ಆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಆ ದಿನಗಳು ಹಾ ಹಾ ಅನ್ನು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋದುವು. ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಆಶಾವಾದಿ ವಾತಾವರಣವು ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗಿನಿಂದ ಅಪರಂತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುವವರೆಗೂ 'ನಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡೋಣ, ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡೋಣ; ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವಿದೇ ಇದೆ, ನನ್ನ ಧ್ಯೇಯವು ಹೀಗಿದೆ' ಎಂಬ ಆವೇಶದ ಉದ್ಗಾರಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿರುವವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವೀ ಕರ್ತೃತ್ವದ ಎಂಥ ದೊಡ್ಡ ಅಭಿಮಾನವು ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೀತು! ನಾನು ಅವರ ಆ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ನಾದವಿವಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಅಣೆಚೂರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಾನು ಯಾರಿಷ್ಟೇನೆಂಬದನ್ನು ನನಗೆ ಬಚ್ಚಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವದೆಂದರೆ, ನನಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗುನ್ನು ಮರೆತು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಳಹಳೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದ ರಮ್ಯವಾದ ಬಾಲ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಮೋಹವು ಆವರಿಸದಾಗಿತ್ತು.

ಕಾಲೇಜದೊಳಗಿನವರಾದರೂ ಅವರು ಹುಡುಗರೇ! ನನ್ನ ಹಾಸ್ಯ-ವಿನೋದಗಳಿಂದ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಒಲಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ಬಳಿಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೋಗತಗಳನ್ನು ನಿಧಾಸ್ತತೆಯಿಂದ ನನ್ನೆದುರು ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮಾತಾಡಹತ್ತಿದರು. ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರದ ಚೀಲಗಳನ್ನೇ ಆ ಭಾವನಾಪರ ಕುಬೀರರು ನನ್ನೆದುರು ಸುರುವಹತ್ತಿದರು ಅವುಗಳ ಹೊಳಪಿನಿಂದ ನಾನು

ಕ್ಷಣಕಾಲ ಬೆರಗಾದೆನು. ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ಒಂದಾನೊಂದು ಚೀಲವನ್ನು ತುಂಬಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ನೋಹವೂ ಉಂಟಾಯಿತು; ಆದರೆ ಕೂಡಲೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದೇನಂದರೆ, ಈ ಚೀಲಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವಷ್ಟು ನನ್ನ ಬೆನ್ನೆಲುವು ಬಲವಾಗೆಲ್ಲುಳಿದಿವೆ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಇದೇ ದ್ರವ್ಯದ ವ್ಯಾಸಾರದಿಂದ ನಾನು ಧನಾಡ್ಯನಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅದಿರಲಿ. ನನಗೆ ತರ:ಣರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸರೀಕ್ಷಿಸುವದಿದ್ದಿತು; ಅವರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಮೇಲಾಟವನ್ನು ನೋಡತಕ್ಕದ್ದಿತ್ತು. ಪ್ರಸ್ತುತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಒಲವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಮತ್ತು ಸ್ವಂತದ ನಿಶ್ಚಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಾರ್ಥತತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧರವರೆಂಬದನ್ನೂ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದಿತ್ತು. ಅವರ ಜೀವಾಳದ, ಹಗಲಿರುಳಿನ ಚರ್ಚೆಯ ಮತ್ತು ತೀರ ಕ್ರೇಡೆಯ ಗುಪ್ತ ಸಂಗತಿಯು ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರೊಡನೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗೆಯರದೇ ಆದಾಗಿತ್ತೆಂಬದು ನನಗಾಗಲೇ ಹೊಳೆದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ ಕಾಲೇಜುಗಳೊಳಗಿನ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿವಾಹಿತರಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಆಗ ಹುಡುಗೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ತೀರ ಕೈಬೆರಳಿನಿಂದ ಎಣಿಸಬಹುದಾದಷ್ಟು ಅಲ್ಪವಿರುತ್ತಿದ್ದು, ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ವಿವಾಹಿತರ ಪ್ರಮಾಣವೇ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವೈವಾಹಿಕ ಭಾವನೆಗಳ ನಾಚು ಈಗಿನಂತೆ ದಿಗಂಬರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆ ತರುಣರಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಮರೆಗೆ ಕರೆಸೊಡ್ಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನೇನೆಂದರೆ:—“ಈ ಹುಡುಗೆಯರಲ್ಲಿ ಯಾವಳನ್ನು ನೀನು ಮನಸಾ ಮೆಚ್ಚಿರುವೆಯೋ, ಅವಳು ಒಂದುವೇಳೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರೆ ನೀನು ಅವಳನ್ನು ಮಡದಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಿರುವೆಯಾ?” ನನ್ನ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿಯ ಹಲವರು ನಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡರು; ಕೆಲವರು ಎಂದಿಗೂ ಸಿದ್ಧರಾಗೆವೆಂದು ಗೋಣು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಬೇಳಿದರು; ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ನಿಶ್ಚಯದ ಮುಖಚರ್ಯೆಯಿಂದ ‘ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಡಿತೋರಿಸಿದರು. ಅವರು ಯಾವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದರೋ ಅವು ವಿವಿಧಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅಗತಿಕವೂ, ಅವನಿಗೆ ದುರ್ಲಭ್ಯನೀಯಗಳಾದಂಥ ಆಡಚಣೆಗಳೂ ಇದ್ದವು.

ಅವರೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ 'ನಾವು ಆ ಹುಡುಗೆಯೆರೊಡನೆ ಲಗ್ನ ವಾಗಲಾರೆವು' ಎಂಬದೊಂದೇ ಆಗಿತ್ತು. ✓

ಅವರುಗಳ ಆ ಉತ್ತರದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವೆಟ್ಟಾಯಿತು ಈ ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯು ಹಲವು ಮಂದಿ ತರುಣಿಯರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವೆಟ್ಟು ಕೊಡುವಂತಹದಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ; ಆದರೆ ತೇಜಸ್ವೀ ಹಾಗೂ ವೈಯ್ಯಾರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ತರುಣರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೇಜಾರನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂಥದಿದೆ. ಅಂದಬಳಿಕ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಗೆಯರ ಬಾಲ ಹಿಡಿದು ತಿರುಗುವ ಆ ಕಾಲೇಜಿಯನ್ ಹುಡುಗರು ಕೇವಲ ಬೇಜಬಾಬು ದಾರರೂ ಉಲ್ಲುಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೇನು? ಅಥವಾ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ತರುಣಿಯರ ಸಹವಾಸವು ಲೋಭನೀಯವೆನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಲಗ್ನದ ಜಬಾಬುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿರುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯೇನೋ ಹೀಗಿರುವುದೇ ನಿಜ. ಇಂದಿನ ತರುಣನು ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿಟ್ಟಾನು; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಮೋಜಿಗೆಂದು ಇಟ್ಟಾನು! 'ಲಗ್ನದ ಹೊಣೆ' ಎಂಬ ಭಾರೀ ಶಬ್ದವನ್ನು ನಾವು ಬದಿಗಿರಿಸೋಣ; ಆದರೆ ಆ ತರುಣಿಯ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ತಾನು ಆಜನ್ಮವಿರಬೇಕೆಂದು ಆ ಭೃಂಗಿಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಅನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಮದ ಜನರ ಅಧಃಪಾತವನ್ನು ಇವರು ಪ್ರಸಂಗಬಿದ್ದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾಡುವರು ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ತಾವು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಅಧಃಪತನದ ಕಡೆಗೆ ಅವರು ತಿರುಗಿ ಸಹ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ! ಇದು ಏತರ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ತರುಣರ ಸ್ತ್ರೀ-ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವು ಉಕ್ಕೇರಹತ್ತಿದೆ; ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಉಚ್ಚಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಆದೇಷ್ಟು ಸ್ವಯತ್ನಗಳು ಆ ತರುಣರ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುವವು? ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತರುಣ-ತರುಣಿಯರು ಮನ ಬಿಟ್ಟಿ ಪ್ರೇಮದ ಕೊಡ ಕೊಳ್ಳಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವರು; ಮತ್ತು ಮುಗ್ಧ ಮಿಲನದೊಳಗಿನ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನ ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಲಗ್ನವಾಗುವ ವಿಷಯದವೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ ಅಭಿವಚನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವರು ಲಗ್ನವಾಗುವ ಬಗ್ಗೆ; ಹಾಗೂ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಚನಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅತ್ತಣದ ತರುಣನು ಎಂದಿಗೂ ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡುವದಿಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಅನುಕರಣಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ತರುಣರು ಅವರ ಈ

ನೀತಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನಾಚಬೇಕು.

ಇಂದಿನ ತರುಣರಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಯ ಉತ್ಕಂಠೆ ಇಲ್ಲ, ನಿಶ್ಚಯದ ನಿರ್ಧರವಿಲ್ಲ, ಧೈಯದ ನಿಕಟವಿಲ್ಲ; ಅವರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಬೇರೆಯವರ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಂತ ತಾಳಗೆಟ್ಟು ವರ್ತನದಿಂದ ಹಾಳುಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಿತ್ರ-ಸ್ನೇಹಿತರ ಸವಿನಾತುಗಳಿಂದ ನೋಸಪಟ್ಟು ತರುಣಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಿದೆ ಎಂಬ ನೋಟವು ತರುಣರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಇಂದಿನ ಯುವಕರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಅರ್ಪಣಮಾಡುವ ಭೋಳೆ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಳಹಳಿಸಿದರೂ ಅಲ್ಪವೇ ಸರಿ! ಹಿರಿಯರು ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹಕ್ಕೆ ತತ್ಪ್ರತಿಃ ವಿರುದ್ಧ ರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಧಾನವನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಜನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ವತಿಯಿಂದ ನಾನು ಜಾಹೀರಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಯಾವನೊಬ್ಬ ತರುಣನು ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಸಂಭಾವಿತನಾದಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಿರಿಯರು ಪ್ರೀತಿ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಅಪತ್ತಿಗಾಗಿಯೇ. ಅಪತ್ತಿಯುಂಟಾದರೂ ಲಗ್ನವಾಗಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಸರಳತೆ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ವಿಸ್ಮಯಪ್ರಸಂಗವೊದಗಿದರೆ, ತರುಣನು ಆ ತರುಣಿಯೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಆ ತರುಣಿಯು ಆಯುಷ್ಯವದಂತಾದೀತೆಂಬ ವಿಚಾರದಿಂದಲೇ ಹುಡುಗಿಯು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಡುಗು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ತರುಣರಾದರೂ ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಿರವರೆಂಬ ದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಧನವಂತನ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ ಸುಂದರ ಯುವ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ನೀವಾಳಿಸಿ ಜಿಲ್ಲೆಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ತರುಣರೂ ಸಿದ್ಧರಾದಾರು; ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ದಂಡಿನ ಪ್ರೇಮವು ಹೆಚ್ಚೇ, ರೂಪವ ಪ್ರೇಮವು ಹೆಚ್ಚೇ ಅಥವಾ ಅವಳಲ್ಲಿಯ ಗುಣಗಳ ಪ್ರೇಮವು ಹೆಚ್ಚೇ ಇದುವು ಎರಡನ್ನೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿ ವಿವಾಹವೆಂಬುದೊಂದು ಸಾಹಸವೇ ಇದೆ; ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತರುಣರು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಾರ್ಥತತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ರಕಮಿಗೆ ಎರವಾಗಬೇಕಾದೀತೆಂಬದೊಂದೇ ಭೀತಿಯು ತರುಣರ ಮೋರೆಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬತ್ತಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಯಾವ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ತರುಣರಿಗೆ ತಮ್ಮ

ಲಿಲಾವು ಆಗಬೇಕೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೋ, ಅವರುಗಳು ಕನ್ಯಾಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬೊಗಳಬೇಕು. ಪ್ರೇಮ, ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇಮ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಸ್ನೇಹ, ಸ್ತ್ರೀದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಮುಂತಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಜಲ, ಸ್ಥಳ, ಕಾಷ್ಠ, ಪಾಷಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವವೋ ಅಂಥ ಇಂದಿನ ಯುವಕರು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದು ಪ್ರೇಮಕಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ದುಡ್ಡಿಗಾಗಿಯೋ ಇಲ್ಲವೆ ಶರೀರ ಧರ್ಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿಯೋ? ಇಂದಿನ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂತೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ತರುಣಿಗೆ ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹವಿರಬೇಕೆಂಬ ಹಟಹಿಡಿಯುವ ಹಕ್ಕು ಕೊಂಚವೂ ಲಭಿಸಲಾರದು. ಕಾಮಿನಿಯು ಧೀರೋದಾತ್ತರಿಗಷ್ಟೇ ದೋರಕು ತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಯಾವನಿಂದ ದ್ರವ್ಯದ ಲೋಭವನ್ನು ಸಂಯಮನಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವನ ಆ ಭಾವನೆಗಳು ಅವೆಷ್ಟು ಬೆಲೆಬಾಳುವವು? ಮತ್ತು ಅಂಥವನ ಭಾವು ಅದೆಷ್ಟು ಬಿದ್ದೀತು? ಹಾಗು ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹದ ಡಂಗುರಸಾರುವ ಇಂದಿನ ತರುಣರ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಸಾತ್ವಿಕತೆಯ ಅಂಶವು ಲೋಪವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಅವರ ಕಾಮುಕ ಭಾವನೆಯು ಮಾತ್ರ ಉಚ್ಛ್ರಂಖಲವಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದೀತು.

ವಿಪರೀತ ಪರಿಣಾಮದ ಮೂಲಕ ವಿವೇಧಿ ವೃದ್ಧಜನರು; ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಲಾರದ ಹೇಡಿವೃತ್ತಿಯ ತರುಣರು; ಅನಭ್ಯಸ್ತರೂ ಭಿಡಸ್ತರೂ ಮತ್ತು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುದರಿಂದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರೂ ಆದ ತರುಣಿಯರು. ಹೀಗೆ ಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲವು ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ, ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹದ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಕೇಳಬರಬಾರದು. ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಾದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಅನುಷಂಗಿಕ ಕಾರಣಗಳೂ ಬಂದು ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಆರ್ಥಿಕ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಇಂದಿನ ತರುಣರು ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಿರುವರೋ ಅದರಂತೆ ಎಂದೂ ಯಾರದೂ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ. ಯುಕ್ತಿ. ವಿದ್ಯೆ, ಇಚ್ಛೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಇಂದಿನ ತರುಣನು ಬರಬರುತ್ತ ಹಿಡಿ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಗತಿಯಿಲ್ಲದವನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಸ್ವಂತದ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಆತನು ಬೇರೆಯವರ ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುವುದು ಆತನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಯಾವವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು? ಮತ್ತು ಅವು ಈಡೇರುವ ಬಗೆಯಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹಿರಿಯರನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾಗುತ್ತಲಿದೆ;

ಅದರಿಂದ ಹಿರಿಯರು 'ಇಂಥವಳೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗು' ಎಂದು ಹಟಹಿಡಿದರೆ. ಕಾಲೇಜಿನೊಳಗಿನ ಗೆಳತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಚನವನ್ನು ಗಾಳಿಯ ಪಾಲುಮಾಡಿ, ಹಿರಿಯರು ಹೇಳದವಳೊಡನೆ ಆತನು ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕಾತ್ಮದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು-ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚಿನ ಪದವೀಧರರಲ್ಲಿ 'ಒಬ್ಬೆದಲ್ಲಿ ನೆಲದೊಳಗಿಂದ ನೀರು ಹೊರಡಿಸೇನೆ'ಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಿರದಿದ್ದರೂ ಸಾಹೇಬನಿಂದ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಒದಿಸಿಕೊಂಡು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಎಣಿಸಿ ಪಡೆದೇನೆಂಬ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿದ್ದಿತು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆತನಿಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಮನದಿಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವಳೊಬ್ಬ ಹುಡುಗೆಯನ್ನು ಇಂದಿನ ತರುಣನು ವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಹಾಗು ಆಕೆಯ ತಂದೆಯು 'ನೀವೇನು ಗಳಿಸುತ್ತೀರಿ?' ಎಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ನೆಲಪೆಟ್ಟಾಗಿ ಬಿಡುವುದು ಇನ್ನು ಆತನು ಲಗ್ನದ ಅಭಿವಚನವನ್ನಾದರೂ ಅದಾವ ಅಧಾರದಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು? ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಆಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಪರಕೀಯ ಸತ್ತಿಯ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ರೂಢಿಯ ಮೂಲಕ ಬೊಬ್ಬುಟವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸಹಿಸುತ್ತಿರುವೆವೋ, ಅದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಣಯಹೀನ ಪ್ರೌಢವಿವಾಹಗಳನ್ನೂ ನಾವು ವಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹುಡುಗೆಯು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದವಳು; ಹಾಗು ವರನು ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷದವನು. ಇಂಥವರ ಲಗ್ನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವ ಇಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಯು ತೀರ ತೊಟ್ಟಿಲದೊಳಗಿನ ವಧೂ-ವರರ ಲಗ್ನ ಕೂಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಂತ ವಿಶೇಷ ಸುಧಾರಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪರಸ್ಪರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬಹುದು; ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹವಾಗುವದೆಂದು ಅನ್ನುವದು ತೀರ ತಪ್ಪಾಗುವದು. ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಂದರೆ, ಯಾವದೊಂದು ಒಡವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವುಂಟಾಗಬೇಕು; ಹಾಗು ಬಳಿಕ ಆತನಿಗೆ ಅನಿಸಬೇಕೇನೆಂದರೆ, ಆ ಒಡವೆಯು ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿರಬೇಕು; ಆ ಮೇಲೆ ಅದೊಂದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಸೂಜಿಯೇ ಆಗಿರಲಿ; ಇಲ್ಲವೆ ಸಹಚಾರಿಯೇ ಇರಲಿ! ಅಂದ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಭಾವನಾಶೂನ್ಯ ಪ್ರೌಢವಿವಾಹವು ಪ್ರಣಯವಿವಾಹವನ್ನೇ ಏಕೆ, ಆದರೆ ಮಾನವೀ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ತೀರ ಉಪಹಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಭಾವನೆ

ಯನ್ನು ಕೊಲೆಗೆಯ್ದು ಬಿಡುವ ಅರ್ಥಕ ದೈನ್ಯವೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹದ ಕಡೆಗೆ ಸಮಾಜವಾದರೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಭಯ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಕೆಲ ವಿಚಾರವುಂಟಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಸಮಾಜವು ಅವರುಗಳ ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಹುಲುಬಿನ ಡಂಗುರವನ್ನು ಸಾರಹುತ್ತದೆ. ಆ ಡಂಗುರದ ಭೀಕರ ನಿನಾದದ ಮೂಲಕ ಉಭಯ ತರು ಡಾಣಾಡಂಗುರವಾಗಿ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಮೋರೆ ನೋಡುವದನ್ನು ಕೂಡ ವರ್ಜ್ಯಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವೆಂಬುದೇನು ಗೌಡಬಂಗಾಲವಿದೆ? ಎಂಬದರ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಇರದ ನಮ್ಮಗಳ ಕಗ್ಗ ಸಮಾಜವು ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಕುತ್ತಿ ತಟೇಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರದಾಗ ಯಾವ ಸಮಾಜವು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಂಡಕಾರುವದೋ, ಅಂಥ ಸಮಾಜವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಭ್ರಷ್ಟವಾದ ಕಾಗೆಯ ಮರಿಯಂತೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ-ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟೀತೆಂಬ ಅಂಜಕೆಯು ತರುಣರಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಆ ಸಮಾಜದ ಪೊಳ್ಳು ಬೆದರಿಕೆಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆದರಿಸುತ್ತದೆ. ಗಂಡಸು ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಗಳಿಕೆಯಂತೆ ಹಾಗು ಕಚೇರಿಯೊಳಗಿನ ದರ್ಜೆಯಂತೆ ಆತನ ಮನ್ನಣೆಯು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅದು ಲೋಕನಿಂದೆಯ ಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವುದು ಶಕ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಹತ್ವವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವವರೆಂದರೆ, ಮಂದಿಯನ್ನೂ ಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗವಿರದಂತಹ ಸ್ತ್ರೀಜನರು ರೂಢಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ಅಂಜಕೆಯು ಭಯಂಕರವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಾಗಿ ಹಪಾಪಿಸಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವಹೇಲನೆಯೆಂದರೊಂದು ವಿದ್ವ್ಯುತ್ ತಾಡನವೇ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ ಪ್ರಣಯವಿವಾಹ-ಮಿಶ್ರ ವಿವಾಹಗಳಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾದಂಥ ಪುನರ್ವಿವಾಹವೂ ಕೂಡ ಘಟಿಸದಿದ್ದ ಕಾರಣವು ಪುನಃನಿಂತ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ರೂಢಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗದಿರುವರು.

ಕನ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ನಾಚುವದು; ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಭಡೆಯು ಇರುತ್ತದೆ; ಅವಳಿಂದ ತನ್ನ ಮನೋಗತವನ್ನು ತರುಣನೆದುರಿಗೆ ಆಡತೋರಿಸುವದಾಗುವ ದಿಲ್ಲ. ಆಗ ತರುಣನು ನಿರಾಶೆಗೊಂಡು ಅವಳ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ; ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಹಿರಿಯರು ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿದ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಆತನ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಳಿಕ ಕೆಲ ದಿನಗಳ ವೇಳೆ ಆ ಮೊದಲಿನ ತರುಣಿಯ ವಿಚಾರಗಳು ಅವಳ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಆಗ ಅವುಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಸ್ತ್ರೀಸ್ವಭಾವವು ಭ್ರಮರವೃತ್ತಿಯದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಒಳತಾಗಲಿ ಕೇಡಾಗಲಿ ಅವರು ಒಮ್ಮೆಯಾವನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವರಿಸುವರೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಚಲನಿಷ್ಠೆಯೆಂಬುದು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ವಭಾವದೊಳಗಿನದೊಂದು ಮೋಷವಾಗಿದೆ; ಹಾಗೂ ಅದು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ವ್ಯಸನಗ್ರಸ್ತ, ದುಷ್ಟ, ಕುರ ಪಿ, ವ್ಯಾಧಿಷ್ಟ, ಪಶುವೃತ್ತಿ ಪುರುಷನನ್ನು ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತ್ಯಜಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಆ ಅಚಲ ನೈಸರ್ಗಿಕ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಪತಿವ್ರತಾರ್ಥಮು ಎಂಬ ಹೆಸರು. ಅವರ ಆ ಭಿಡಸ್ತ ಸ್ವಭಾವದ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೇನೆಂದರೆ, ಅವರು ಸ್ವಂತದ ಸುಖಕ್ಕೆ ನಿರಂತರವೂ ಎರವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಬೇರೆಯವನೊಡನೆ ಆಕೆಯ ಲಗ್ನವಾದರೆ, ನಾಲ್ಕಾರು ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳಾಗಿ ಆತನೊಡನೆ ಲೌಕಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವಳ ಸಂಸಾರವು ಯಶಸ್ವೀಯಾದರೂ ಕೂಡ ಅವಳು ಅನನ್ಯನಿಷ್ಠ ಶುದ್ಧವಾದ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಎರವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಭಿಡಸ್ತನದ ಮೂಲಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ದುಃಖದಾಯಕ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೆರವರೆದುರು ಆಡತೋರಿಸುತ್ತರದಿದ್ದರೂ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದ ನಿರಾಶೆಯು ಅವರ ಎಲ್ಲ ಆನಂದದ ಮೇಲೂ, ಹುಮ್ಮಸದ ಮೇಲೂ ಒಂದೇಸವನೆ ಹೆಚ್ಚುಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕನ್ಯೆಯರ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ ಅವರ ಮನೋಬಯಕೆಗಳು ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಒಬ್ಬಲ್ಲೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅವರುಗಳ ಭಿಡಸ್ತನದ, ಶಾಲೀನತೆಯ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯತನದ ಅಧಿಕಾರದ ಲಾಭಪಡೆದು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಂವೆ-ತಾಯಿ-ಪಾಲಕರು ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿದ ಅವರ

ಲಗ್ನ ಗಳು ಸುಖದ ಭಾಗವನ್ನು ಅವರ ಉಡಲಿಗೆ ಬೀಳಗೊಡುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಬಾಬು ಆಗಿದ್ದರೂ ಪಾಲಕರ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ ಭಿಷ್ಣುತನದಿಂದ ತಾವು ಸ್ವಂತದ ಮೇಲೆ ಎಂಥ ಘೋರ ಅನರ್ಥವನ್ನೆ ಕೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಯುವತಿಯರಿಗುಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಹೇಳುವ ನಿಕರದ ಧೈರ್ಯವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಯಾವಳೊಬ್ಬ ತರುಣಿಯು ತನ್ನ ಮನೋಗತವನ್ನು ತರುಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಆ ತರುಣನದಾದರೂ ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹವಾಗುವ ಸಿದ್ಧತೆ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ? ಇದಕ್ಕೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಡೆದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ನನ್ನೊಬ್ಬ ಗೆಳೆಯನ ಮಗಳು ದಿನಾಲು ನಾರಾಯಣ ಸೇಟಿಯ ದಾರಿಯಿಂದ ಫರ್ಗ್ಯೂಸನ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ವರ್ಗದೊಳಗಿನ ಒಬ್ಬ ತರುಣನ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಕೂತಿತು. ಅವನಾದರೂ ಪಾಳತಿಯಿಟ್ಟು ಆಕೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದಿನಾಲು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದನು; ಅವಳೊಡನೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ-ಬರುವದನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಹುಡುಗೆಯು ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಕೇವಲ ಸುಂದರಿ; ಸಾವಿರರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹುಡುಗೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲದೆ ನಿರೋಗಿಯೂ ಹುಮ್ಮಸಿನವಳೂ ಆಗಿದ್ದಳು ಆ ತರುಣನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿರುವನೆಂದು ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವಳ ಹಿರಿಯರು ಅವಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೀಯ ತಕ್ಕಂಥವರಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಅವಳು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಆ ತರುಣನ ಹೆಸರು-ದಿಸೆಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ, ತೀರ ಮಾಮೂಲಿನ ಆದರೆ ಸ್ವಂತದ ಮನೋಗತವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತಹ ಪತ್ರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕಳಿಸಿದಳು. ಆತನು ಆ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿ-ಅಸಮ್ಮತಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಬದಲು ಇಲ್ಲವೆ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಹಂದೊಗೆಯುವ ಬದಲು, ತನ್ನ ಪಿತೃಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಒಯ್ದು ಕೊಟ್ಟನು ಆ ತರುಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಯಮದ ಹಾಗೂ ನೀತಿಯ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ತೋರಬೇಕೆಂದಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕುಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧನವು ಕೈಗೆ ಬಂದಿರಲು ಆ ಯುವತಿಯು ಚೇಷ್ಟೆಮಾಡುವ ತನ್ನ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವದಿದ್ದಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವದು ಕಠಿಣವಿದೆ; ಆದರೆ ಆ ಪತ್ರದಿಂದ ಅನರ್ಥವುಂಟಾದುದೇನೋ ನಿಜವು ಆ ಯುವಕನ

ತಂದೆಯು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ “ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗೆಯು ನಮ್ಮ ಬಂಗಾರಪ್ಪನನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಬಿಡುವ ಬೇತುಮಾಡಿದ್ದಳು; ಆದರೆ ಅಕನು ನನ್ನ ಮಗನೇ ಎಂದು ನಿಷ್ಪ್ರಹವಾಗುವುದನು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವಶ್ಯ ಬೆಳೆಸಿರಿ; ಆದರೆ ಅವರು ಯುವಕರನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯದಂತೆ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಸಮ್ಮದಾಗಿದೆ!” ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಅರಿಸಿಟ್ಟ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ, ಜಮದಗ್ನಿಯ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ, ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ನಿಃಸ್ಪೃಹತೆಯಿಂದ ಅಂದನು. ಹುಡುಗೆಯ ತಂದೆಯ ಹಾಜರಿಯನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಕ್ಕೊಂಡನು. ಇನ್ನು ಆ ಹುಡುಗೆಯು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ನೀವು ಲಗ್ನವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಶಬ್ದಗಳಿದ್ದವು; ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಾಗು ಎಂಥೆಥ ವಿಸೇತ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಲಾಯಿತಲ್ಲ! ಸ್ತ್ರೀದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ, ಸ್ತ್ರೀಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪಕ್ಷವಹಿಸುವ ಯುವಕ ಜನರೊಳಗಿನವನೇ ಆ ತರುಣ ಶಿಖಾಮಣಿಯು! ಆತನು ಕೇವಲ ತಂದೆ-ತಂದೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಡಬಾಟ ಹಚ್ಚಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜಿನೊಳಗಿನ ಸ್ತುತಿಯೆಬ್ಬರ ಬಾಯಿಲ್ಲೂ ಅದೇ ಮಾತಾಯಿತು ಅವಳು ಹೋಗುವಾಗ, ಬರುವಾಗ, ನಡುವಿನ ಬಿಡುವಿನಲ್ಲಿ ತೀರ ಬೀಭತ್ಸವಾದ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

“ಅಜ್ಞಾನ ಕುಲಶೀಲೇಷು ವೈರೀ ಭವತಿ ಸೌಹೃದಮ್”

ಕುಲ-ಶೀಲಗಳ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಗೊತ್ತಿರದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತವಾದ ಪ್ರೇಮವು ಕೊನೆಗೆ ಹಗಿತನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದು, ಎಂಬ ಕವಿಕುಲತೀಲಕ ಕಾಲಿದಾಸನ ಉಕ್ತಿಯು ನಿಜವಾದದ್ದನ್ನು ಅವಳು ಕಂಡಳು. ಉಳದಿದ್ದ ಕಾಲೇಜಿನ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಅವಳು ಉದಾಸತೆಯಿಂದ ಕಳೆದಳು. ಇಂದಿಗೆ ಅವಳು ಅನುರೂಪನಾದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಗಂಡನೊಡನೆ ಅನಂದದಿಂದ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವಳೆಂಬದಾದರೂ ಅವಳ ಸುದೈವವೇ ಸರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹುಡುಗೆ ಗಾದ ಅವಮಾನವು ಬಹುಶಃ ತೊಳೆದು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ ಹುಡುಗೆಯ ಅವಮಾನದ ಗಂಟನ್ನು ಸಂಗಡ ತಕ್ಕೊಂಡು ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹುಲುಬಿನ ಎಕದಾರಿಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯೂರ ಸಂದಿ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಬಾರಿಸುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಇಂದಿನ ತರುಣನು ಎಷ್ಟು ಸಹಾನುಭೂತಿಶೂನ್ಯನೂ ಚೈಷ್ವಾಪ್ರಿಯನೂ, ಸ್ತ್ರೀಶತ್ರುವೂ ಆಗಿರುವ

ನೆಂಬದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಹುಡುಗೆಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಹಾಕಿಕಳಿಸಿದ ಕಾಗದಗಳು ಕೂಡ ನೂರುಗಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಿರಲು, ಹೆಸರು-ದೇಸೆಗಳಿಲ್ಲದ ವೂಕ ಪತ್ರಗಳ ಬರುವಿಕೆಯ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಈ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕುಚೇಷ್ಟೆಯ ಗುದ್ದಿನ ಪೋಷ್ಪ ಪತ್ರಗಳ ಪೋಲೀಸೀ ಗುಪ್ತ ಹೊಡೆತವನ್ನು ಕುಮಾರಕೆ ಪುರು ಎಷ್ಟು ಸಹನಶೀಲತೆಯಿಂದ ಸಹಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂಬದನ್ನು ಅದಾರಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆಯೇನು? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸದ್ಯಃಕಾಲವು ತೀರ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹವೇ ನಿಜವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಗೆಯ ವಿವಾಹವು. ಅದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರದೂ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಯುವಕರು ಹೆಚ್ಚು ಉದಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಭಾವನಾಂವೃತರು, ವಿಶೇಷ ನಿಶ್ಚಯಿಗಳು, ಸಾಕಷ್ಟು ದಿಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಕರಾರೀ ಸ್ವಭಾವದವರಾದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಗೆಹರಿಯತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಪುರುಷಜಾತಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪ್ರತಿಸ್ಥೆಯ ಪುಣ್ಯವು ಬಹು ದೊಡ್ಡದಿರುವದರಿಂದ, ತರುಣ ಪೀಳಿಗೆಯು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ, ವಿಸ್ತೃತ ರೂಢಿಯ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಗೋಣನ್ನು ಮುರಿದು ಚಲ್ಲಲು ಅವರು ಶಕ್ತರಾದಾರು ಅನಿಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮದ ಅಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ವಿರೋಧಿ ವೃದ್ಧರೂ ಕೂಡ ಪ್ರೀತಿ ವಿವಾಹವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿದುರು ಮಾಡಿ ಬಿಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡಬೇಕು ಹುಡುಗೆಯರಿಂದ ಕದ್ದು ಸಂಬಂಧವಾಗುವದು, ಅನಿಷ್ಟನೊಡನೆ ಅವಳು ಆಣೆ ಚೂರಿ ಮಾಡುವದು; ಹಾಗು ಒಳಕ ರೇಗಿದ್ದು ಬಲರಾಮನಂತೆ ಧಡಕಡಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗವುಂಟಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಯಾವುದು ನೈಸರ್ಗಿಕವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮರ್ಯಾದಿತ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮಾಡಗೊಟ್ಟರೆ ಸಶ್ಯಾತ್ನಾಪಪಡುವ ಪ್ರಸಂಗನಾದರೂ ಒದಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಅಪರಿಚಿತ ದೂರಿನೂರಿನ ಯುವಕನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವ ತಂದೆಯು, ಅವಳ ವೈವಾಹಿಕ ಸೌಖ್ಯದ ಯೋಗ್ಯ ದಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಬಂದೀತು? ಮತ್ತು ಕೂಡಿ ನಡೆಸುವುದ, ವೋಸಗಾರಿಕೆಯ, ಕ್ರೂರತೆಯ, ದುಷ್ಟ, ಪಶುವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಜೈಲಿಗೆ ಬಂದು ಹಾಯ! ಹಾಯ! ಎಂದೆನ್ನುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಹುಡುಗೆಯರೂ ಅವರ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳೂ ಅನು

ಭವಿಸಬೇಕಾಗುವದಲ್ಲವೇ? ಮನೆತನಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು, ಜಾತಕಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದು, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಈ ಎಲ್ಲ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕಠಿಣವಾದ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನೇರಲಿಕ್ಕೆ ಹುಡುಗೆಯ ತಂದೆಗೇನು ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರಮ ಹಿಡಿಯುವುದೇ? ಆ ಮಾನದಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ತರುಣರನ್ನಾರಿಸಿ ಅವರ ಹಾಗು ಹುಡುಗೆಯರ ಗುರ್ತು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು; ಅವರೊಳಗಿನ ಅನುರೂಪ ವರನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಹುಡುಗೆಯರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೇವಲ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಯುವತಿಯರಾದರೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮನೋಗತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಾಲಕರೆದುರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕು; ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿರೋಧದ ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಬೇಕು; ಅಂದರೇ ಅವರಿಂದ ತಮ್ಮ ಧೈರ್ಯವು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಲಾದೀತು. ಸಮಾಜವಾದರೂ ಒದಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮನದಂದು ಇಂಥ ಬಗೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕು; ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಕಡೆಗೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದೇಷ್ಟೋ ವಿಹಿತವಾದೀತು.

ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹದ ನೆಲಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜೊತೆಗಾರರ ವೈವಾಹಿಕ ಸುಖ ಸಂಸಾರಗಳಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಂತಹದೂ ಐಹಿಕ ಆನಂದದ ಕಾರಂಜಿಗಳಿಂದ ಎರೆಕೊಂಡಂತಹದೂ ಕಂಡು ಬಂದೀತು. ಸದ್ಯದ ತರುಣರು, ಮಧ್ಯಮ ವಯಸ್ಸಿನವರು, ವೃದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಇವರೆಲ್ಲರು ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಸಂತುಷ್ಟರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಅವರ ಹಸಿವುಗಳ ಬಗ್ಗಾದ ಉಪವಾಸವೇ ಸರಿ. ಆ ಹಸಿವೆಯು ಹರಿಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಖರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗಳಂತೆ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಲೋಭನೀಯ ವಸ್ತುಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸಂತೋಷವು ಅಜನ್ಮಪರ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನದ ಸೆಲೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದೀತು.

ನಂದನವನದೊಳಗಿನ ತೆಗ್ಗು-ದಿನ್ನೆಗಳು :: ೮

ವಿನಾಹದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿನಾಹವೇ ವಿಜಯ ಪಡೆದೀತೆಂಬ ಸತ್ಯಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸಹಜ ಮಾಡಬಂದಿತ್ತು. ವಿನಾಹ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಹಳೇ ತರಹದ್ದು--ಸದ್ಯದ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಪದ್ಧತಿಯೇ--ಇನ್ನೂ ಬಹು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ತಾಳೇತು; ಆದರೆ ಸಾಲಕರು ಲಗ್ನ ಹೊಂದಿಸುವ ಈಗಿನ ರೀತಿಯು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬಾಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ ವಿನಾಹಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿನಾಹಗಳು ಅಯುಶಸ್ವಿಗಳಾದವು. ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಬಹುತರ ಎಲ್ಲ ಅಯುಶಸ್ವೀ ವಿನಾಹಗಳ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಸಕಾರಣವೇ ಇರಲಿ-ಅಕಾರಣವೇ ಇರಲಿ, ಸುಲಂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಹೊರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ಸಾಲಕರಾದರೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಾಟಸ್ಥ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸ ಹತ್ತಿರುವರು. ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರಿಗೆ ಲಗ್ನದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪರನೋತ್ಪನ್ನದ ಬಿಂದುವೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿವಿನಾಹವೇ ಸರಿ ಆ ಬಿಂದುವನ್ನು ಸೇರುವದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಉತ್ಪ್ರಾಂಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಆ ಬಿಂದುವನ್ನು ದಾಟಿ ಕಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜವು ಸಂಸಾರಸುಖದ ಅಪಕರ್ಷದ ಇಳುಕಲಿನಲ್ಲಿ ವೇಗದಿಂದ ಜಾರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತ್ತು. ಈ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದಂಥ ಪ್ರಣಯವಿನಾಹದ ಮಾರ್ಗವು ಇರತಕ್ಕಷ್ಟು ಸರಳವೂ ಸುರಕ್ಷಿತವೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆ ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳಗಳಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುವ ಅಪಘಾತಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಾದೀತು.

ತರುಣ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ನೊದಲೇ ಅವಿಚಾರಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಅವರು ಒಟ್ಟುಗೂಡುತ್ತಲೆ ಅವರುಗಳ ಉಲ್ಲಾಸನವು ಮರ್ಯಾದಿತವಾಗುಳಿದೀತೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದೂ ಅನುಭವಿಸದಿದ್ದ ಅನುಭವದ ದುಂದು ಮನುಷ್ಯನ ವಿಚಾರ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶರೀರದ ಮೇಲಿನ ಆತಂಕ ಇವುಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವೇ ಕೆತ್ತಿತ್ತಾಗಿಯುತ್ತದೆ. ಅಂದಬಳಿಕ ಅಂಥ ಆ ಸ್ಫೋಟಕ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಒಂದೊಂದೇ ಆಗಿ ಉಭಯತರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅವುಗಳ ನಿರ್ದೇಶಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರಾದೇವೆಂಬದರ ನಿಯಮವಿರ.ವುದಿಲ್ಲ ಹಿರಿಯರ ನಜರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೆದರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಚಿಕ್ಕ ಬಂಧು-ಭಗಿನಿಯರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಡೆದ ಪ್ರಣಯ ಚೇಷ್ಟೆಯ ಕೊಡ-

ಕೊಳ್ಳಿಯು ಅಷ್ಟೊಂದು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸ್ಫೋಟಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ; ಅಂತೆಯೇ ಘಾತುಕವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರಣಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನ ಕೊಡುವ ಹಿರಿಯರು ಯೋಗ್ಯ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ವಿವಾಹೇಚ್ಛಾ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಗೊಡಬೇಕು. ಯು ರೋಪಿ ಮನ್ ಶಿಷ್ಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲೇ ಪ್ರೀತಿ ವಿವಾಹಗಳು ಕೂಡಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹುಡುಗೆಯ ತಾಯಿಯು ಹೆಣ್ಣುಬೆಕ್ಕಿನ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಒಂದೇಸವನೆ ಬೆಂಗಾವಲ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರು ಸಿನೇವಾ-ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅವರೊಡನೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಯಾವುದೊಂದು ತಿಳುವಳಿಗೆ ಬಂದ ಮಗುವನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲ.

ಮುದ್ದ ತರುಣ ಜನರೂ ದಕ್ಷತೆವಹಿಸುವದನಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಿಯಾ ರಾಧನೆಯ ಜಾದೂ ಆಟದ ಕಾಲವು ವಿಲಕ್ಷಣ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿನಾಟವನ್ನು ತೋರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ಪರ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ದೇಹಗಳು ತೋರಿಕೆಯ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಗುರ್ತಿನ ಮೂಲಕ ವಿಪರೀತ ಮೋಹಕಗಳಾಗಿ ತೋರಹತ್ತುತ್ತವೆ. ಅದು ತೀರ ಹೆಚ್ಚಲು, ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ವೈಗುಣ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಯಾರ ಲಕ್ಷ್ಯವೂ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. 'ದೂರಿನ ಗುಡ್ಡ ನುಣ್ಣಿಗೆ' ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯೊಳಗಿನ ಸತ್ಯತೆಯು ದೂರಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವದೋ, ಅಷ್ಟು ಅದು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಳಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದು ತಿಳಿಯುವನೋ, ಅವನು ಎರಡನೆಯವನೆಂದೂರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಶರಣಾಗತನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಹತ್ತುತ್ತಾನೆ. ವೈಷಯಿಕ ಉನ್ಮಾದದಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಧೈಯದ ಮುಬ್ಬಿಸಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿರುವವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಣಾವ ಗುಣಗಳ ವಿಚಕ್ಷಣತೆಯು ಅದೆಲ್ಲಿರಬೇಕು? ಮತ್ತು ಶರೀರ-ಮನಗಳನ್ನು ಅಂಕಿತದಲ್ಲಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ತಾರತಮ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯು ಅದೆಲ್ಲಿ ಬಾಕಿ ಉಳಿಯಬೇಕು? ಇದೆಲ್ಲ ನಿಜವೂ ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಅವಿಚಾರದ ಗೊಂದಲದೊಳಗೆ ದುಂಬುಗುವ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣೆದುರು ತರದಿದ್ದರೆ ಹುಲ್ಲು ಕೆಳಗೆ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ ಹಾಳ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಆ ತರುಣ ಜನರು ಹೋಗಿ ಬೀಳುವರು; ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಜನ್ಮ ಗುಟುಕು ನೀರ. ಕುಡಿಯುತ್ತ ಇರಬೇಕಾ

ದೀತೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಯಂಕರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಸುವ ಸರತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಂಗಸರ ಮೇಲೆಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಣಯ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸು ಯಾವಾಗಲೂ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಮುಂದೊರೆಯುವ ಪ್ರಾಣಿಯು. ಆತನು ಕಾಣಾಕಾಣ ಖೊಟ್ಟಿ, ಅಶ್ವಾಸನಗಳನ್ನೀಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಆ ಅಶ್ವಾಸನಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಯಾವ ಭೋಳೇ ಯುವತಿಯು ಆತನ ದಿಟ್ಟತನದ ಸಲಗಿಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡು ದಿಲ್ಲವೋ ಅವಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೋಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿಯು ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೆಲ್ಲ ಹೆಂಗ ಸಿಗೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಿಸರ್ಗದ ವಿಶೇಷ ಘಟನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಣ್ಣ- ಪುಟ್ಟ ತಪ್ಪುಗಳ ಭಯಂಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಭೋಗಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವಕೃಂತ ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ತೋರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ವೈಷಯಿಕ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಉದಾಸೀನ ಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವಳ ರಕ್ಷಣವು ಹಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿರುವದೆಂಬದೇನೋ ನಿಜವು; ಆದರೆ ಕೇವಲ ಮನ ನೊಯ್ಯಿಸಬಾರದೆಂದೇ ಅವಳು ಹಲವು ವೇಳೆ ಪುರುಷನ ವೈಷಯಿಕ ಕಕ್ಕು ಲಾತೆಗೆ ಬಲಿಬೀಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಪ್ರಿಯಕರನು ಸತ್ಯನಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದರೆ, ಉಭಯ ಪಕ್ಷದ ಹಿರಿಯರು ಅವರ ಆ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಾದ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಅತಿಕ್ರಮಣವು ಲಗ್ನವಿಧಿಯ ಮೋಹಿನಿ ಛಾಪಿನಿಂದ ಕ್ಷಮ್ಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಖುದ್ದ ಆ ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರಿಗೂ ಅದು ಕೌತುಕಾಸ್ಪದವೆನಿಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಿಯಕರನು ತೀರ ಮೋಸಗಾರನಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆ ಲಗ್ನದಬಗ್ಗೆ ಹಿರಿಯರ ವಿರೋಧವು ಲೋಪವಾಗದಿದ್ದರೆ ಆ ಮೋಸಿನ ಎಲ್ಲ ದುಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಆ ಯುವತಿಯೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತೃಪದವೆಂಬುದು ಸ್ತ್ರೀ- ಪುರುಷರು ಜೊತೆಗೂಡುವದರಿಂದಂಟಾಗುವ ಅನಿವಾರ್ಯ ಘಟನೆಯು. ಇವಳು ವಿವಾಹಿತಳು ಅಥವಾ ಇವಳು ಅವಿವಾಹಿತಳು, ಎಂಬ ಭೇದವು ನಿಸರ್ಗದ ನಿಯಮದಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೃಪದವು ಸ್ತ್ರೀಯ ತನ್ನು ಸಮಾಜದೊಳಗಿಂದ ನಿರಂತರ ಹೊರದೂಡುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಬಹು

ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯವೆಂಬುದೇನೋ ನಿಜವು. ಅದು ಹುಡುಗ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ದೆಂದು ಕ್ಷಮ್ಯವು; ಮತ್ತು ಕ್ವಚಿತ್ತಾಗಿ ಆಗುವ ಆ ತಪ್ಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಬಹು ಭಯಂಕರವಿರುವದರಿಂದ, ಅದರ ಮುಂದೆ ಗಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಸೌಮ್ಯವಾದೀತೆಂಬ ಭಯಂಕರ ಸರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಸ್ತ್ರೀಯು ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅಂಥ ಆ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಾತೃಪದದ ತರುಣಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಲಗ್ನವಾಗುವ ಆಶೆಯೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಕುಮಾರೀ ವಿಧವೆಯು ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಅವಳು ಕಳೆವುದೆಂದರೂ ಸುತ್ತಲಿನ ಸಮಾಜವು ಅವಳ ಆ ಹುಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಘಾತಕ ಚುಂಚಿನಿಂದ ಒಂದೇಸವನೆ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಆ ಗಾಯದೊಳಗಿಂದ ಆಜನ್ಮ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ವೇದನೆಗಳ ನೆತ್ತರವು ಒಂದೇಸವನೆ ಶ್ರವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಲಗ್ನವಾಯಿತು; ಎಲ್ಲವೂ ಸುರಳಿತ ಸಾಗಿತು. ಅಂದರೂ ಬೇಗನೆ ವಶವಾಗುವ ಸ್ತ್ರೀಯು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅವಳ ಗಂಡನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಪರೀತ ಚಿಂತೆಯೇ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ವಸ್ತುವಿನ ಬೆಲೆಯು ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತವ ಕಷ್ಟವನ್ನನುಭವಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟವು ಕಡಿಮೆಯೆಂದರೆ ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಬೆಲೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಈ ತ್ರೈರಾಶಿಕವು ಸತಿ-ಪತಿ ಯರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸರಿಹೋದೀತು? ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಹೋಗದೆಂದು ನಾವು ಬೇಕಾದರೆ ಮನ್ನಿಸೋಣ; ಆದರೆ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮೂರನೆಯವನೆಂದು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೆ ಯಾವ ಒಳಿತು-ಕೆಡಕುಗಳ ಅನುಭವವು ಬಂದಿರತ್ತದೋ, ಅದರ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಲಗ್ನದ ನಂತರವೂ ಆಕೆಯ ನಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಡನು ತ್ರಯಸ್ಥನ ನಾತೆಯಿ-ದಲೇ ಕಾಯಾಸಕಟ್ಟತಕ್ಕವನು. ಅವಳು ತನ್ನ ಖೊಟ್ಟಿ ಆಶ್ವಾಸನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಹಾಗೂ ಎಷ್ಟರವರೆಗೆ ವಶಪಡಳೆಂದರ ಚಿತ್ರಪಟವು ಆತನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಸಂತತವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಇಂಥದೇ ಪ್ರಸಂಗವು ಮತ್ತೆ ಉಂಟಾದರೆ, ಈಕೆಯು ಭೋಳಿತನದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೋಸಗೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವದವಳೆಂಬದೇ ಆತನ ಅಂಜಿಕೆಯು; ಹಾಗೂ ಇದೇ ಬೆದರಿಕೆಯು ಆತನನ್ನು ಹಗಲಿರುಳೂ ತಳಮಳಗೊಳ್ಳಹಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಪುರುಷನ ಉಲ್ಲಾಸನವಾದರೂ ಅವನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಅಸ್ವಸ್ಥಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡನ ಕಡೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮತ್ತರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಹೆಂಗಸಿನ ಕವಿನೆಳಲು ಕೂಡ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ

ಬೀಳುವದು ಆಕೆಗೆ ಸಹನವಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಉಲ್ಲೂತನದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುನಯಕಾಲದೊಳಗಿನ ಅನುಭವದಿಂದ ಆಕೆಯ ಖಾತ್ರಿಯಾಗಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಂತೂ ಆಕೆಯ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯೇ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಉಭಯ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಸುಲಭ ಪ್ರಾಪ್ತರೂ ಉಲ್ಲೂವೃತ್ತಿಯವರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವರುಗಳ ವಿವಾಹವು ಚುಟಕಿ ಹೊಡೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಬಂದೀ ತೆಂಬುದೇನೋ ನಿಜವು; ಆದರೆ ಅದು ಅಷ್ಟೇ ನಿಶ್ಚಿತವೆಂದೂ ಕಂಡು ಬಂದೀತು

ಚಂಚಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವ.ನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಅಸಂತೋಷವನ್ನು ತೋರಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಣುವ ಜೀನಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಆತನು ಮೋಹಿತವಾಗುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಗೆಟ್ಟು ಅತ್ತ ಧಾವಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವಾಗ ಆತನು ನೋವು ತನ್ನ ಅಟಿಗಳನ್ನೇ ಎಡವುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಉಲ್ಲೂವೃತ್ತಿಯು ವೈವಾಹಿಕ ಸುಖದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿದೆ ವಿಚಾರಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅನುಯಾದ ಮಹತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳುವ ತರುಣರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಉಲ್ಲೂತನವು ಅವಶ್ಯ ಮೇವ ಗುಣವೆಂಬುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ? ಅದರಿ ಕೇವಲ ಮೋಜಿಗಾಗೆಂದು ಅವರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಲ್ಪ-ಸ್ವಲ್ಪ ಉಲ್ಲೂತನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ವಿಹಿತವು; ಆದರೆ ಎಚ್ಚರಗೇಡಿ ಉಲ್ಲೂವೃತ್ತಿಯ ಹಂದರದ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೂಡಹತ್ತಿದರೆ, ಅದು ಆ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟು ಅವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ದೇಶಾಂತರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡ ಹಚ್ಚೀತು; ಅಂತೆಯೇ ಆ ಉಲ್ಲೂತನದಿಂದ ಉಭಯತರೂ ತಮ್ಮ ಸಂರಕ್ಷಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇದರ ಅರ್ಥವು ತರುಣರು ಹೆಚ್ಚು ನಾಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ನಾಚಿಕೆ ಎಂಬುದು ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿಯು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗುಣವು; ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಂದು ಮರ್ಯಾದೆಯವರೆಗೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಶೋಭಿಸಿಯೂ ಶೋಭಿಸುವುದು. ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅವಿಭಾವದೊಳಗಿನ ಮಾರ್ದವವು ಹೇಗೆ ಮೋಹಕವಾಗಿ ಮಾಡುವುದೋ ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅಕರ್ಷಕ ತನದ ಹೊಳಪನ್ನೇ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಆಡಿ ತೋರಿಸುವ ಧೈರ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತದ ಭಾವನೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು

ವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಕಲಕಲಾಟವನ್ನು ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬಿಂಬಿಸಿ ಕಂಡುಕೊಡುವ ವಿಚಾರ ಮೇಳಗಳ ಕವಿನೇಳಿಸಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಉತ್ತರ ಕೊಡದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ದರೂ ಅವಾಂಕ್ಷರ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ತನ್ನ ತನದ ಅಸ್ಥಾಪೂರ್ವಕ ವರ್ತನದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತರುಣಿಯ ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನಾಚಿಕೆಯಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ ಆಗಿದೆ; ಆದರೆ ತರುಣರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿಟ್ಟುಬೆಸಿಗೆಯಂತೆ ತಿಳಿದು, ಕುಮಾರಕೆಯರು ತೀರ ಕಾರ್ಗತಲೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡು ಕೂದ್ರಹಚ್ಚಲು ಹೇಳುವ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳೋಣವು ವಿನಯದ ಘಾತುಕ ಅತಿರೇಕವೇ ಸರಿ. ಇಂಥ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳೋಣವು ಅವಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಇತರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕ್ಷಚಿತ್ತಾಗಿಯೇ ವೇಧಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವಳು; ಮತ್ತು ಕ್ಷಚಿತ್ತಾಗಿ ವೇಧಿಸದ ಯಾವನೊಬ್ಬನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪ್ರಣಯಚೇಷ್ಟೆಗಳ ಕೊಡ-ಕೊಳ್ಳಿ ನಡೆಸುವ ಧೈರ್ಯವು ಅವಳಲ್ಲಿ ಇರದ್ದರಿಂದ, ಅವಳು ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಅಯಶಸ್ವಿಯೇ ಆದಾಳು ಹಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅದನ್ನು ಅವಳು ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ನಜರಿಗೆ ತರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳೋಣದರ ಅತಿರೇಕವಾದರೂ ತರುಣಿಗ ತ್ಯಾಜ್ಯವೇ ಸರಿ; ಆದರೆ ಅದೊಡನೆಯೇ ಅವಳ ದಿಟ್ಟತನದ ಅತಿರೇಕವಾದರೂ ಒಂದು ಬಗೆಯಿಂದ ತರುಣರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವಿಶ್ವಾಸದ ತೀರ ಸ್ಫಾರವನ್ನೇ ಉಂಟು ಮಾಡಿತು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವಳನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಒಯ್ದುಬಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವುದೇ ಅವಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದೀತು ಗಂಡಸು ಹುಟ್ಟು ದಿಟ್ಟನೂ ಪ್ರೇರಕನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ತರುಣಿಯಾದರೂ ದಿಟ್ಟಳೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಆತನು ಅವಳ ಗೈರ ಲಾಭ ಪಡೆಯದೆ ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳೋಣವು ಎಷ್ಟೇ ಅಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರಲೊಲ್ಲದೇಕೆ, ಅದು ಮಹತ್ತರವಾದ ದುರ್ಗುಣವೇ ಆದೀತು; ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹದಲ್ಲಿ

ಯಾವ ಕಾಲ-ಶೀಲವಂತ ಸಂಭಾವಿತ ತರುಣರು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಯತಿಗಳೆಂದು ಕಾಣಿಸುವರೋ, ಅದಾದರೂ ಅವರ ಆ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳೋಣದರಿಂದಲೇ ಸ್ತ್ರೀಯು ದಿಟ್ಟತನದ ಮಿತಿವೀರಿದ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಲೇ ವಶಳಾಗತಕ್ಕ ವಸ್ತುವಾಗಿದ್ದಾಳೆ; ಮತ್ತು ವಿಸ್ಮಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ವಿಧಮೀನೆಯ ಇವೆ ವಿಜಾತೀಯ ನಿವಾಹಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವವೋ, ಅಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರ ಅಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಲಿಗೆಯೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬರುವುದು. ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಗಂಡಸರ ದಿವ್ಯರೆ ಆತನಲ್ಲಿ ತುಸು ಸಾಹಸವೂ, ಉಲ್ಲಾಸನದಲ್ಲ ಸಮಾವೇಶವಾಗದಂತಹ ತುಸು ದಿಟ್ಟತನವೂ ಬೇಕೇಬೇಕು. ವಿನಯಶೀಲ ವರ್ತನದಲ್ಲ ವಿಕಾರಗಂಭಿರ ಮೊರೆಸಿದ ವಿಜಯದ ಅನುಭವವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಯಾವನು ಸ್ವಂತದ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬಲ್ಲನೋ ಅಂಥ ಪರಾಕ್ರಮಿಯ ಸಂಯಮಿ ಹಾಗೆ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಪುರುಷನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲೇ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಜೀವನಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಫಿರಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗುವಳು.

ಗಂಡಸಿಗೆ ಪತ್ನಿಯು — ತನ್ನ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡೆ ಕವೆರಡು ದ್ವಂದ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಜೋಡಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವ ಹಾಗು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವ ಜೀವಶ್ಚಕಂಠಶ್ಚ ಸಖಿಯು — ಬೇರೆ ತತ್ವಳೆ. ಅವಳ ಮನದ ಪ್ರೇಮಲತನ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಮೋಹಕತನ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಆತನಿಗೆ ವಿಶೇಷವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಗಂಡಸು ಒಬ್ಬ ಆಧಾರವೆಂದೇ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆತನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ ಅದರಿಂದ ಆತನು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಯಮಿ, ಎಷ್ಟು ಧೀರೋದಾತ್ತ, ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಚಿಂತೆ ವಹಿಸತಕ್ಕವನಿರುವನೋ ಎಷ್ಟು ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕೇ ಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಾನೆ ಈ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮನೋರಚನೆಯನ್ನು ಮನದಂದೇ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಬೇಕು; ಅಂದರೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಘಾತಿಯು ಬಿದ್ದು ಅವರ ಆಟವು ಬೇಗನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದೀತು.

ಅನುನಯದ ಕಾಲವು ಉಭಯತರನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ 'ಅಹುದು, ಇಲ್ಲ' ಗಳನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಅನ್ನುವುದರಿಂದ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆಯ ಹಗ್ಗವು ಜಗ್ಗಿ ಜಗ್ಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ತನ್ನ ಸ್ವಕೈ ತಾನೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಅದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಯೊಳಗಿಂದ ಪ್ರೇಮದ ಉತ್ಕಟತೆ ಹಾಗೂ ಅಗತಿಕತೆ ಇವುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಹಿರಿಯರು ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವಲ್ಲವೆಂದು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮುಂದೂಡುವುದರಿಂದ ವಾಸನೆಗಳ ಉಪಾಸದ ಯಾವ ಸಂಕಟವನ್ನು ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಅದಾದರೂ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗವೃತ್ತಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? ಬೇರೆಯವರೊಳಗಿನ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ದೋಷ ಮತ್ತು ಚಂಡಿತನಗಳು ಕುರುಡು ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಂದಾರು; ಆದರೆ ಆ ಆಸಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನ ಪೃಥಕರಣಗಳೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಪಕ್ಕದೊಳಗೆ ಆ ಎಲ್ಲ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೇಕೆಂದು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದು ಕಂಡು ಬಂದೀತು. ಹಾಡುವ ಮುಂಚೆ ತಂಬೂರಿಯ ತಂತಿಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಹಚ್ಚಿ ಸ್ವರ ಕೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂವೇದನೆಯುಂಟಾದರೇ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳದೂ ಕೂಡಿ ಒಂದೆ ಒಂದಾದ ಪೂರ್ಣ ನಿಂದವನ್ನು ಅವು ಹೊರಹೊರಡಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ವಾಗುತ್ತವೆ. ಪರಸ್ಪರ ಸ್ವಭಾವ, ಸ್ವಭಾವದೊಳಗಿಂದ ಹೊರಡುವ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಆ ಭಾವನೆಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರಗಳ ತಂತು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ತಂತುಗಳು ಏಕಜೀವವಾಗುವವೋ ಆ ಮಾನದಿಂದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದ ಹೆಣಕೆಯು ಗಟ್ಟಿಯೂ ಆಕರ್ಷಕವೂ ಬಲಶಾಲಿಯೂ ಆದೀತು! ಭಾವನೆಗಳ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಾದವು ಸಹ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಎರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಆಹ್ಲಾದದಾಯಕ ಐಕ್ಯದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಅನಂದಸ್ವರವು ಹೊರಡುತ್ತೀತು. ಶಾರೀರಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ನಡುತ್ತದೆ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನದಲ್ಲೇ ಪ್ರೇಮ ಉಂಟಾಗುವದು ತೀರ ಘಾತುಕವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯೊಂದೇ ಕಂಡು ಬಂದೀತು. ಶಾರೀರಿಕ ಸೌಂದರ್ಯದ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನರಿತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಉಂಟಾದ ಆಕರ್ಷಣವು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯ ಸ್ವರೂಪದ್ದಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಆ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ-ಕೇವಲ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ, ಅಲ್ಲಲ್ಲ-ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದು ಆ ಅನುನಯ ಕಾಲದಲ್ಲೇ. ಮನಸ್ಸು ಪರೀಕ್ಷಕ ಹಾಗೂ ಪರೀಕ್ಷ್ಯ ಇವರುಗಳ ಏಕತಾನತೆಯ ನೋಡಜಾಲದ ತಂತುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಲಗುಬಗನೆ ಚೆಲ್ಲ

ಲಿಕ್ಕಾ, ಅವುಗಳನ್ನು ಜಗ್ಗಿ ಜಗ್ಗಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕಾ ಹಾಗು ಅವರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಕೂಡ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾ ಗರ್ಹವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂತೆಯೇ ಆ ಕಾಲವು ಬಿಟ್ಟು ಏನಾಹೋತ್ತರಕಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಆ ರಮಣೀಯ ಪ್ರಾತದೊಳಗಿಂದ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರೊಳಗಿನ ಅನನುಭೂತ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ, ಅನುಭವಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅನೇಕೈಕ ಅಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಸುಖಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನೈಮಿಷೀಯಬಹುದು; ಆದರೆ ಆ ನಂದನವನದಲ್ಲೂ ಯಾವ ಯಾವ ಕಠಿಣ ಹಾಗೂ ಕೊಳಚೆಯ ಸ್ಥಳಗಳಿರುವವೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅವರ ನಾಶವಾದೀತೆಂದಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ ನಿಶ್ಚಯವು ಅಂತೆಯೇ ಕಷ್ಟಮೆಲೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮುಖವನ್ನು ತುಸು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಾಲ ಕಳಗು ದಾರಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಿರಕಿಸುತ್ತ ನಡೆಯುವದೇ ಜಾಣತನದ್ದೂ ಹೃದ್ಯೂ ಅದೀತು.

ಯಾವ ವರನನ್ನು ವರಿಸಬೇಕು? :: ೯

ಸ್ತ್ರೀಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಗ್ನದ ಮಹತ್ವವು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ ಸದ್ಯದ ಅವರ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಾಧೀನತೆಯು ಅವರನ್ನು ಮಾವಲಂಬಿಯನ್ನಾಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಲಗ್ನಸಂಸ್ಕಾರದ ಅಭೇದ್ಯ ಬೇಡಿಯು ಅವರನ್ನು ಸಂಸಾರ ನರಕದಲ್ಲಿ ಸಂಕತವಾಗಿ ಕೊಳೆಹಾಕುತ್ತದೆ ಸುಖದ ಕಾರಕ ಮತ್ತು ಮಾಹಕ ಹಾಗೂ ದುರ್ವೈವದ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮ ಇವುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಗ್ನದ ಮಹತ್ವ ಹಾಗು ಉಕ್ರಸ್ವರೂಪ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಿದರೂ ಅಲ್ಪನೇ ಇದೆ. ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಅನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅನುರೂಪ ಸುಖರೂಪ ಇವರು ಲಭಿಸುವರೋ, ಅವಳು ಜನ್ಮಜಾತ ಆಪತ್ತಿಯು ಶಿಲೆಯಿಂದುದ್ಧಾರಳಾದಳೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು; ಆದರೆ ಗುಣವಂತ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಇವೆರಡೂ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲೆ ನಿರಾಶೆಯನ್ನೇ ತಾಳಬೇಕಾದರೆ, ಅವಳ ಆಯುಷ್ಯವೆಂದರೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವದಿದ್ದರೂ ಯಮಲೋಕದಲ್ಲಾದ ಅವಳ ತಿರುಗುವೇ ಸರಿ! ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾಟವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಗಾದರೂ ಸಹಿಸಬಹುದು; ತನ್ನ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಅವನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಬೊಗ್ಗಿಸಬಹುದು; ಆದರೆ ವಿಪರೀತ ಮನುಷ್ಯನೊಡನೆ ಜನ್ಮದ ಗಂಟುಬಿನ್ನಿತೆವರೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಹಿಸಬೇಕಾದ ನರಕವಾಸವು ನಿರಂ-

ಕರದ್ದೇ ಸು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನುರೂಪ ಗಂಡನು ದೊರಕುವುದು ಅವರ ಇಡೀ ಜೀವಿತದ ಯಶದ ಮೇರುಮಣಿಯಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲು ರತಿಯನ್ನು ಒಹುಮುಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಪಾಲಕರೇ ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಇಂಥಾಗಾದರೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪಾಲಕರೇ ಆರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾವು ಅರಿಸಿದ ವರನು ಮಗಳಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧವಿರಬೇಕೆಂಬುವ ವರೆಗೆ ಇಂದಿನ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಪಾಲಕರ ಉದಾ: ಬುದ್ಧಿಯು ಹರಿಹಾಯ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾದ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೂ ನೂತನ ವಾತಾಸರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಕೆಲ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೂ ಅವರು ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಗಂಡನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಅವರ ಪಾಲಕರು ಅವರಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಇಂದಿನ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಹಾಗೂ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ವರನನ್ನು ರಿಸುವ ಧರ್ಮರಣ ನವ ಾದಿಸುವದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ವರ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಲಕರಂತೆ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ಅಂಟು ಸ್ಥೈರ್ಯವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗೇ ಆಗುವರೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಿರ್ಮಾಪ, ಡೌಲು ಇವುಗಳಿಂದ ಮೋಸ ಹೋಗುವ ಸಂಭವವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಉಡ ತಾವು ತಮ್ಮ ಗಂಡನನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಮಾಹಿತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅವರು ಮೋಸ ಹೋಗುವ ಸಂಭವವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಅವರುಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ದರ್ಜೆಯನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಂತೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಉಚ್ಚ-ನೀಚ ಭಾವವನ್ನು ಸಂಪತ್ತಿನ ಮಾಪನದಲ್ಲೇ ಅಳೆದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಡೊಡ್ಡ ಅಮಲ್ದಾರನ ಮೂಢ ಮಡದಿಯು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಕೊಂಡರೆ, ಬಡವನ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮತ್ತು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲೆಂದು ಬಾಗಿಲದ ಹೊರಗೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವ ದೃಶ್ಯವು ಕಂಡುಬಂದೀತು. ಲಗ್ನ-ಕಾರ್ಯಗಳು, ಸಭೆ-ಸಮ್ಮೇಲನಗಳು, ಔತಣ-ಸಹಭೋಜನಗಳು ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡುವ ಹಾಗೂ ಮೆರೆಯುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೇವಲ ಗಂಡಂದಿರ ಅಧಿಕಾರದ

ಹಾಗೂ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯ ಬಲದ ಮೇಲೆಯೇ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಉಟ-ತಿಂಡಿಗೆ ಕರೆದರೆ, ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಗಟ್ಟಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಗುಣವಂತ ಬಡವೆಯನ್ನು ಬೇಕಂತ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ! ಅಂತೆಯೇ ಹುಡುಗೆಯ ಎಳೆತವು ಧನಿಕ ಗಂಡನನ್ನು ದೊರಕಿಸುವದರ ಕಡೆಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಹುಡುಗೆಯ ಕಿವಿಗೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಅಜ್ಜಿ-ಕಾತುಕದ ಯಾವ ಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳಿಸುವವೋ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 'ನಿನಗೆ ಧನಿಕ ಮತ್ತು ಸುಂದರ ಗಂಡನನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಡುವೆವು' ಎಂಬ ಆಶ್ವಾಸನವಿರುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಅಜ್ಜಿ-ಕಾತುಕದ ಮಾತುಗಳ ನಿರಂತರದ ಛಾಪು ಮೂಡಿರುತ್ತವೆ; ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಅಂಥವೇ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಚಿತ್ರಪಟವು ಅವರ ಕಣ್ಣೆದುರು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಕುಣಿಯುತ್ತದೆ.

ಹುಡುಗೆಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎರಡೇ ಆಪೇಕ್ಷೆಗಳಿರುತ್ತವೆ ಅವಾವೆಂದರೆ, ಆತನು ಧನಿಕನಿರಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಸುಂದರನಿರಬೇಕು; ಆದರೆ ಇವೆರಡು ಆಪೇಕ್ಷೆಗಳು ಸಂಸಾರ ಸುಖದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಪೂರ್ಣವಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಎಕಾಂಗಿಗಳೂ ಆಗುವವು ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿದ್ದು ದುಃಖಿಗಳಾಗಿರುವ ಯುಗ್ಗುಗಳೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಸುಂದರನಾಗಿರುವ ಗಂಡನು ಮೂರ್ಖ, ಹೇಡಿ ಹಾಗೂ ಕ್ರೂರನೂ ಇರಬಲ್ಲನು. ಆದರಿಂದ ಇವೆರಡು ಬಾಬುಗಳು ಕೈಗೂಡಿದವೆಂದರೆ ಸಂಸಾರ ಸುಖದ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ತಪ್ಪೇ ಸರಿ. ಧನ ಹಾಗೂ ಸುರೂಪ ಇವು ದುರ್ಮಿಲ; ಅಂತೆಯೇ ಅವುಗಳ ಸಂಗಮವು ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಾಗುವುದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಶಕ್ಯವು ಇಂಥ ಸ್ಥಳವು ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣ ಹುಡುಗೆಗೆ ಲಭಿಸುವುದಂತೂ ತೀರ ಅಶಕ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆನ್ನು ಬಹುದು ಅಂತೆಯೇ ಬರಿಯ ಸಿರಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಬರಿಯ ಸುರೂಪ ಇವುಗಳಿಗೇ ಮನಸೋತು ವರನನ್ನಾರಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯದೋ, ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಅವ್ರಾಪ್ತಕೋಟಿಯೊಳಗಿನದು. ಅವೆರಡೂ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಗೌಣತ್ವಕೊಡುವದೇ ವಿಹಿತವು. ಆ ಎರಡು ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಗಂಡನು ಸುಶಿಕ್ಷಿತನಿರಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಕಲಿತಂಥವನಾಗಿದ್ದರೂ ಆತನು ದುರ್ಯಸನಿಯೂ ದುಃಸ್ವಭಾವಿಯೂ ಮತ್ತು ಅನೀತಿಯುತನೂ

ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೇಳಬೇಕು? ಆದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಮೂರು ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಲಭಿಸುವದೋ ಆ ಮೂರು ಸಂಗತಿಗಳು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು, ವಿಸಯ ಗಳೆಂದು ಅವರು ಅರಿಯದರೆ ಅದು ಕ್ಷಮ್ಯವೆನಿಸಬೇಕು; ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಹಲವು ವೇಳೆ ಹುಚ್ಚುತನದ್ದಾಗುತ್ತದೆ; ಲಗ್ನ ಕೂಡ ಬಾರದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಅನೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಆಗಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಈ ಮೂರು ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳೊಡನೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಬೇರೆ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ ಈ ಮೂರು ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಟ್ಟುವುದು ಯಾವಳು ವರಪರಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಕೋ ಅವಳ ಉಪ್ಪು ಬಿಟ್ಟು ನಿರಾಶೆಯ ಫಲವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬಿದ್ದೀತು

ಲಗ್ನವೆಂದರೆ ಸಂಸಾರ; ಮತ್ತು ಸಂಸಾರವೆಂದರೆ ಕುಟುಂಬ ಇಂದಿಗೆ ಚಿಕ್ಕದು; ಹಾಗೂ ಅದರೊಳಗಿಂದಲೇ ನಾಳೆಗೆ ಹಬ್ಬುವ ಚಿಕ್ಕ-ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬವೇ ಸಂಸಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ಗಂಡಸು ಕುಟುಂಬದ ಸಂರಕ್ಷಕನು ಕೆಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಇಂದಿಗೆ ನೌಕರಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ನೌಕರಿ ಮಾಡುವುದು ಅಪವಾದಾತ್ಮಕವೂ ಅಪದ್ಧರ್ಮವೂ ಆಗಿವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಗಂಡಸರಂತಿರುವ, ಕಾರ್ಯಕುಶಲ ಇಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ, ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ಕಾಟವು ಅಸತ್ತಿಯೆಂದೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವರ ಸಂಸಾರ ಕುಶಲತೆಯ ಮೇಲಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಗಂಡಸಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಆತನ ಕುಟುಂಬ ಸಂರಕ್ಷಣದ ಸಾಕ್ರತಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಕುಟುಂಬದ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟೋ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಗುಣಗಳಿರಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ ಅದರ ಹೊರತು ಜೀವನ ಕಲಹದ ಗೊಂದಲವೊಳಗೆ ಆತನಿಂದ ತನ್ನ ಮಡದಿಯ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಸೇರಗಿನ ಕೆಳಗೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಜೀವನ ಕಲಹದೊಳಗೆ ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ಎಲ್ಲ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ಗಂಡನೇ ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಅದರಂತೆ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಜೀವನಕಲಹದ ಬರಿಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಅವಳೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ-ಹೇಗಾದರೂ ಶಾಂತಪಡಿಸಬೇಕಾ

ಗುತ್ತದೆ. ಪುರುಷನು ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದರೆ, ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಹನಶೀಲಳರಬೇಕೆಂಬ ಗುಣವಿಭಾಗಣೆಯು ಅದರಿಂದ ತಾನಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪತಿಯು ತೇಜಸ್ವಿಯೂ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ ಇರಬೇಕು; ಪರಾಕ್ರಮವೇ ಪುರುಷರ ಸೌಂದರ್ಯವು; ಮತ್ತು ಅವರ ಐಶ್ವರ್ಯವು; ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯೆಯ ಕೊನೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೂಡ ಈ ಪರಾಕ್ರಮವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರಾಕ್ರಮವಿರದಿದ್ದರೆ ರೂಪಸುಂದರ ಪುರುಷನು ಕೇಡಿಯೂ ದೀನನೂ ಆಗಿ ಕಂಡಾನು; ಮೂರ್ಖನಿಗಿಂತಲೂ ಮೂರ್ಖನಾದಾನು; ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಧನದ ಗುಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದರೂ ಆತನು ಕಂಗಾಲರ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಹೇರಿ ಕಳಿತಾನು. ಆ ಭಯಾನಕ ಚಿತ್ರವು ಕಣ್ಣಿದುರಿಗೆ ನಿಂತರೂ ಕೂಡ ಬಯಸುವ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯ, ಧನ ಮತ್ತು ಸುರೂಪ ಇವುಗಳ ಮಜ್ಜೆ ಬೀಳುತ್ತದೋ, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಳಹಳಿಸಿದರೂ ಅಲ್ಪವೇ ಸರಿ. ಪರಾಕ್ರಮವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯದ ಬೆಂಬಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಸ್ವಂತದ ಕಾರ್ಯಕೌಶಲತೆಯ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಭಿಮಾನವು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಧೈರ್ಯವಾದರೂ ಅದೆಲ್ಲೆಂದ ಬಂದೀತು?

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೆ 'ಸ್ಕೂಟರ್' ಅಥವಾ ಚಾಲಾಕ ತರುಣರೇ ಆದರ್ಶ ಪತಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಚಾಲಾಕಿಯು ಹಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಗುಣಗಳ ಅಭಾವವನ್ನೇ ತೋರೀತ್ತದೆ, ಅದಿಷ್ಟೋ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ವರೆಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೀತು ತರುಣರು ಚಾಲಾಕರರಬೇಕೆಂಬುದೇನೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ; ಆದರೆ ಒರಿಯ ಚಾಲಾಕಿ ನೋಡಿ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಬಿದ್ದು ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬಾರದು. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಲ್ಲೂ ಆತನು ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದರೇ ಇತರ ಗುಣಗಳೊಡನೆ ಚಾಲಾಕಿಯನ್ನು ಅದೊಂದು ಒಡೆದು ಕಾಣಿಸುವ ಗುಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾದೀತು; ಆದರೆ ಪ್ರೇಮದ ವೈಷಯಿಕ ವಿಷಯವು ಆಕರ್ಷಣ ಸುಲಭವೂ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಚ್ಚಾಸ್ವರೂಪದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕುರುಡಪ್ರೇಮವೇ ಅವಿವೇಕದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ದುರ್ಗುಣದ ಹಾಗೂ ಕೀಳುತರದ ಬೀಗೆಗೆ ಒಯ್ದು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾವೀ ಗಂಡನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ವ್ಯಸನಗಳು ಇವೆಯೋ ಹೇಗೆಂಬದನ್ನು ಕುಮಾರಿಕೆಯು ತಪ್ಪದೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ವ್ಯವಸ್ಥಾನೆಂದರೆ ಸಂಸ್ಕಾರಣ ವಿನಾಶದ ಅರುಣೋದಯವೇ ಸರಿ. ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥಾನೆಗಳು ಕೆಡಕು: ಮತ್ತು ಇಂಥವು ಚಲೋ ಎಂಬದನ್ನು ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ ಇಚ್ಛಾನಿಚ್ಛೆಗಳ ನೋಲಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸತಕ್ಕವರು. ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳು ಸತ್ತಿ-ಸತ್ತಿಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾರದರ್ಶಕ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ರಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದಂವ ಅವರುಗಳಲ್ಲಿಯ ಮನಬಿಚ್ಚಿನ ಕೊಡಕೊಪ್ಪಿಯ ಸಮಂತರ ಕಟ್ಟುಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ

ಪ್ರೀತಿನಿವಾಹದ ಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಚಾಳಿಯ ಚಟವು ತರುಣರಿಗೆ ಹತ್ತಿರುವುದು ತೀರ ಅಗಂಭವನೀಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಆ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥಾನಿಂದ ಸಂಸಾರ ಸುಖವಷ್ಟೇ ಎಕೆ, ತಜ್ಜನವಾದ ಕೃತ್ರಿತ ರೋಗಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು ಸಾಶಕೊಂದುಕ ಭಯಂಕರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಗಂಡನಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮ, ಔದಾರ್ಯ, ಮಮತೆ, ಶ್ರಮ, ಸಾಹಸ, ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳರಬೇಕು. ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿ, ಚಟ, ವ್ಯಸನ, ಕೃತ್ರಿಕ ರೋಗ ನೋಡಲಾದವುಗಳೆರಡಾರದೆಂದು ನೋಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆಯಷ್ಟೇ? ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ತಿಳಿಯುವದೆಂತು? ಆದರೆ ಪ್ರಿಯಾರಾಧನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿಕೆಗೆ ಭಾವೀ ಗಂಡನ ಸ್ವಭಾವದ, ಅವರ ಗುಣಾವಗುಣಗಳ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಧಿಯು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಧಿಯು ಅರ್ಥವನ್ನು ಅವಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ. ಆತನ ಆಲಂಕಾರ, ಆತನ ಇಚ್ಛಾನಿಚ್ಛೆ ಇವೆಲ್ಲ ಯಾವ ಬಗೆಯವಿರುವನೋ ಅನೇ ಬಗೆಯ ಮಿತ್ರ-ಆಸ್ತರು ಆತನ ಸುತ್ತಲೂ ಕಲೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ರೆಕ್ಕೆಯ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹೇಗೆ ಒಂದು ಗೂಡುವನೋ, ಆದರಂತೆಯೇ 'ಸಮಾನ ಶೀಲ ವ್ಯಸನೇಷು ಸಖ್ಯಂ' ಎಂಬಂತೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಶೀಲದ ಜನರು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಗೆಳೆಯರಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆತನ ಗೆಳೆಯರ ಸ್ವಭಾವದ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಸ್ವಂತ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಿರ್ಭಡೆಯಿಂದ ಮಾಡುವದು ಕಠಿಣವಿರುವದಿಲ್ಲ ಮಿತ್ರರ ವರ್ತನದ ನೋಲಿಂದ ತನ್ನ ಭಾವೀ ಗಂಡನ ನಡತೆಯ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಕಠಿಣವಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಿನದಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ

ಅಲ್ಲ. ಗಂಡನ ಕುಟುಂಬದ ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸ, ಆತನ ಸವಿೂವದ ಬಂಧುಗಳ ಚರಿತ್ರಗಳು ಇವುಗಳ ಮೇಲಿಂದಂತೂ ಆತನ ವಃನಸ್ಥಿಢ ಮೇಲುಂಟಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿದಾವು. ಕುಲ, ಶೀಲ ಢೋತುವ ಹೊಣೆಯು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆಢುವಂತಿಕ ಗುಣಗಳ ಸಂಕ್ರಮಣಕ್ರಮತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಆತನ ಪೂರ್ವಜರ ಒಳಿತು ಕೆಡಕು ಗುಣಗಳು ಆತನಲ್ಲುಂಟಾಗಿರ ಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅವು ಇಢ್ನೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಕದಾಚಿತ್ ಬೇಗನೆ ಆತನಲ್ಲಿ ಹಾಗು ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಟ ವಾಗತಕ್ಕವು ಂಬದಢ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು. ಆತನ ಕುಟುಂಬವು ಸುಖ ಸಮಾಧಾನದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನ ಸ್ವಭಾವವು ಶಾಂತವೂ ಉವಾರವೂ ಇದ್ದೀತು. ಆತನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಜಗಳ-ತಂಟಿ ಮತ್ತು ಕಿರಿಕಿರಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅವಢು ಆ ಜಗಳ-ತಂಟಿಗಳ ಪರಂಪರೆಯಢ್ನು ಮುಂದರಿಸದೆ ಬಿಡಢು.

ಆದರೆ ಅದೇ ಪರಾಕ್ರಮಿೂ ಗಂಡಢು ಕ್ರೂರಢಾಗಿದ್ದರೆ ಆತಢು ಕುಟುಂ ಬದ ಸಂರಕ್ಷಕಢಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಢರ್ಹಢೇ ಸರಿ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಗಂಡಢಲ್ಲಿ ಔದಾರ್ಯ ಹಾಗು ಮಮತೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಆತನ ಮಮತೆಯ ಢೆಳಲಿ ಢಲ್ಲೂ ಔದಾರ್ಯದ ಸೆಲೆಯಲ್ಲೂ ಚಿಕ್ಕ-ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾಗುವದಿರುತ್ತದೆ; ದಣೆದು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮಡದಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಆಸರವು ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಗಂಡಢಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಾಹಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅವಶ್ಯ ವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಆತಢಿಗೆ ತನ್ನ ಮಿತ್ರ-ಬಾಂಧವರ ಲೋಭವಢ್ನು ಸಂಬಾ ಳಿಸ ಬಂದರೇ ಆತಢು ಖುದ್ದ ತನ್ನ ಮಡದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮಮತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಢೋಡಿಯಾಢು. ಆತಢಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಢಿಷ್ಠೆಯಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ ತೀಕ್ಷ್ಢ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರಬೇಕು; ಯಾಕಂ ದರೆ ಢಡತೆಯೆಂಬುದೇ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಢ ಗುಣ-ತೀಜಗಳ ಮೂಲ ಸ್ಫೂರಣದ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನವು! ಆತಢು ಬುದ್ಧಿವಂತಢಿರುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಾಟಕ ಸ್ವಭಾವದವಢೂ ಶ್ರಮಜೀವಿ-ವೃತ್ತಿಯವಢೂ ಇರುವದೇ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ ವು. ಬರಿಯ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೌತುಕದ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಯಿರುವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಢದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಫಲವೂ ದೊರಕುವದಿಲ್ಲ. ಲೋಕದೊಳಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಸಣ್ಣ-ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವಂತರಾಗಿ ಹೋದರೋ, ಅವರೆಲ್ಲರು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಾಮಾಢ್ಯರೆ;

ಆದರೆ ಶ್ರಮದಿಂದ ಅಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಕಂಡು ಬಂದೀತು; ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆಯ ಯಶವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪರಾಕ್ರಮದ ಜೋಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವದೋ ಅದುವರೆಗೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾದ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಳವಾದರೂ ಹೇಗಾಗಬೇಕು? ಉಪಜೀವಿಕೆ ನಡೆಸುವದಂತೂ ಜೀವನಕಾಲಹದ ಆದ್ಯ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು! ಮತ್ತು ಉಪಜೀವಿಕೆ ನಡೆಸುವದು ಕೂಡ ಯಾವನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ವಂಶವನ್ನು ಯುವತಿಯರು ಎಂದಿಗೂ ವರಿಸಬಾರದು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳ ಎಣಿಕೆ ಹಾಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವಿಷ್ಟೇ, ಉಭಯ ಪತಿಪತ್ನಿಯರ ಸ್ವಭಾವಗಳು ಬೊಬ್ಬುಟವಾಗದಂತೆ ಕೂಡಿಹೋಗಬೇಕೆಂದು. ಕುಮಾರಿಕೆಯ ಸ್ವಂತದ ಧೈಯವಾವುದೋ ಆ ಧೈಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಂಗಡಿಗನಾರಿಂಬದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅದರಂತೆ ವರನನ್ನಾರಿಸಬೇಕು. ಧೈಯವು ಒಂದಾದರೆ ವರಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕಾರಣವೇ ಬೇರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ವಿವಾಹವಾದರೆ ಆಕೆಯ ಆ ಸಂಸಾರದ ಫಜೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಡ! ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಗನೆ ವರ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಹಕ್ಕು ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೆ ದೊರಕತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಯಾವ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೆ ಇಂದಿಗೆ ಅದು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ದೊರೆತಿದೆಯೋ, ಅವರು ಆ ಹಕ್ಕಿನ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ಮೇಲಿನ ವಿವೇಚನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದೀತು. ನಾನು ಯಾವ ಗಂಡನೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕು? ಎಂಬ ಅಸ್ಫುಟ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇಣುಕುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅವರೇನು ಕೊಡಬೇಕು? ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿರುವದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸಿದ್ದನ್ನೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕುಮಾರಿಕೆಯು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಅವಳ ಮಟ್ಟಿನ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವಾದೀತು.

ಯಾವ ವಧುವನ್ನು ವರಿಸಬೇಕು?

: : ೧೦

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅವಿವಾಹಿತ ಯುವಕನಿಗೆ 'ನಾನು ಯಾವ ವಧುವನ್ನು ವರಿಸಬೇಕು?' ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಒಮ್ಮಿಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಉಂಟಾಗದಿರದು. ಯಾವಳೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವಳನ್ನಾ ದಂಥ ಅಣೆ-ಚೂರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಚ್ಚುವ ಕುರುಡು ಪ್ರೇಮದ ಮುಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಮೊದಲು ಆ ತರುಣನು 'ಇನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ, ಇವಳೊಡನೆ ನಾನು ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕೇ?' ಎಂದು ತಲೆತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಜನ್ಮದ ಜೊತೆಗಾರ್ತಿ ಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಇವಳು ಯೋಗ್ಯಳಾಗಿರಬೇಕೇ? ಎಂದು ಆತನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ತಾನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವನು.

ಇನ್ನು ಯಾವನಿಗೆ ಯಾವ ವಧುವಿನ ಭಿಟ್ಟಿಯು ಎಂದೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಒಮ್ಮೆ ಸವನೆ ನಾಚು ನಡೆಸಿರುತ್ತದೆ ನಾಚು! ಬಾಲವಿವಾಹದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅವರ ಪಾಲಕರೇ ಅವರಿಗಾಗಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾಲಕರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಲವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದಿಗಾದರೂ ಪಾಲಕರು ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ನೆರವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅವರ ಸಲಹೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇಂದಿನ ತರುಣನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಲಕರೆಂಬವರು ಇಡೀ ಕೌಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರುವ ಘಟಕ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಧುವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತರುಣನಿಗೆ ಸ್ವಂತದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಜೊತೆಗಾರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಯೇಕಿರುತ್ತಾಳೆ. ಸಮ್ಯಕ್ಕೆ ತರುಣ-ವೃದ್ಧರೊಳಗಿನ ಈ ದೃಷ್ಟಿಭೇದವನ್ನು ಪರಸ್ಪರರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರ್ತಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಮೊದಲಿನವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರೀತಿ ವಿವಾಹದ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ತರುಣರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆ ಸತ್ವಿಯ, ಆಕೆಯ ಸ್ವಭಾವದ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವು ಸಮ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರೌಢವಿವಾಹಗಳಲ್ಲೇ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೌಢವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹದಲ್ಲಿನ ಅವಶ್ಯವಾದಂಥ

ಮಕ್ಕಳಾದವನ್ನು ತೊಡಿಸುವ ಹೊರತು ಅದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆಗಲಾರದು. ಪ್ರೀತಿನಿವಾಹವೇನು ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರೌಢನಿವಾಹವೇನು ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ವಧುವರರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾನಿಚ್ಛೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮುಖ್ಯ ಹೇತುವು ಎರಡು ದೇಹಗಳ, ಎರಡು ಜೀವಗಳ ಏಕಜೀವನವಾಗುವದೇ ಆಗಿದೆ. ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಧೈರ್ಯ, ದರ್ಜೆ, ಶರೀರ ರಚನೆ, ಕಾಮುಕ ಆಕರ್ಷಣ ಮತ್ತು ವೈಷಯಿಕ ತೃಪ್ತಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಉಭಯತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಹಾಗೂ ಸುಪೂರ್ಣ ಸಮರಸನಾಗಲು ಬಂದಿತೋ ಅಷ್ಟು ಆಲಗುವು ಯಶಸ್ವಿಯಾದೀತು.

ಈ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ನೂಡಿ ಯಾವ ತರುಣನಾದರೂ ಲಗ್ನವಾಗುವುದೆಂದರೆ ಮದ್ದಿನ ಶೋಭಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಸಯಲೋಲುಸತೆಗೆ ಬಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಂಸಾರದ ಯಮಯಾತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಸರಿ. ಸದ್ಯದ ಬೇಕಾರಿಯ ದಿನಗಳಲ್ಲ ತರುಣನು ಮದ್ದಿಗಾಗಿ ಆಶಾಗ್ರಸ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಆದರೆ ಲಗ್ನವೆಂದರೇನೂ ಮದ್ದುಗಳಿರುವ ಸಾಧನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ! ಯಾವುದನ್ನು ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಕಲಾರವೋ, ಮತ್ತು ಯಾವುದರ ಬಿಲಿಯನ್ನು ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥದೇ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವು ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುತ್ತಿರುವದರಿಂದ. ಆದರೆ ಬಂಡವಲದ ಮೇಲೆ ಬಡ ಹಾಗೆ ಧನಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗಿನ ಜೊತೆಗಾರರು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತಹ ಒಂದು ಬಗೆಯುಸಂತೋಷವನ್ನು ಆಜನ್ಮಪಯುಕ್ತ ಸಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಕ್ಯುಂಟಾಗಿರುವ ಸಂತೆಯು ಸ್ವರೂಪವು ತರುಣರ ಹೀನ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ವ್ಯೋತಕವೂ ಅಸಯಶೀ ಲಗ್ನಗಳ ಕಾರಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಬಡತನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿನ ಮಹತ್ವವು ಅವಾಸ್ತವವೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ; ಅಮೌಲ್ಯವಾದಂಥ ಹಲವು ಜೀವಾಳದ ಬಾಬುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಆಗ ಮನುಷ್ಯನು ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ದುಡ್ಡು ಇದು ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ ಕೈಯೊಳಗಿಂದ ಜಾರಿಹೋಗತಕ್ಕದೂ ಆಗಿರುವದರಿಂದ, ಮನುಷ್ಯನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ದುಃಖ-ಕಷ್ಟಿಯಾಗಬಾರದು; ಆದರೆ ಇಜ್ಜೋಡು ಜೊತೆಗಳ ನಿರಾಶೆಯೆಂಬುದು ಇಡೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತಹದು; ಒಂದೇಸವನೆ ಹೆಚ್ಚತಕ್ಕಂಥದು; ಇಡೀ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಾಸಿಸುವಂಥದು; ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ

ನರಕವಾಸವೇ. ವಿಹಿತವೆಂದೆನಿಸುವಂಥದಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತರುಣರು ವಧು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಗೆ ತೀರ ಗೌಣ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರು ದುಡ್ಡಿನ ಲೋಭವನ್ನು ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಆಜನ್ಮ ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾದಾರು; ಆಯುಷ್ಯದ ತುಂಬ ಅಯಶಸ್ವಿಗಳಾದಾರು; ಹಾಗೂ ಯಾರು ಆ ಲೋಭವನ್ನು ಧರಿಸಲಾರರೋ ಅವರ ಮನೆಗಳು ಸದೈವ ಅನಂದದಿಂದ ಉಕ್ಕೇರಿರುವದು ಕಂಡುಬಂದೀತು.

ತರುಣನಲ್ಲಿ ಮಡದಿಯಳ ಸಂಬಂಧದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಮಿತ್ರತ್ವದ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಗಡಿಗರದಿರಬೇಕು. ಅವಳು ಗಂಡನ ಕೇವಲ ತೊತ್ತಿನಂತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಕೆಲವು ಕಡೆಗೆ ಕಂಡರೂ ಅದು ಧೈಯಾತ್ಮಕವಲ್ಲೆಂಬದು ಖಂಡಿತವು. ಗಂಡ ಸರು ನಮ್ಮನ್ನು ದಾಸಿ-ತೊತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯಿಕ್ಕಲಿರುವ ವಿಮುಷಿಯರಾದರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ, ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯು ಎಲ್ಲಿ ತೊತ್ತಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳೋ, ಆ ಮನೆಯಾದರೂ ಆಕೆಯ ಸ್ವತ್ತಿನದಷ್ಟೇ? ಆ ಕೆಲಸಗಳಾದರೂ ಆಕೆಯ ಸಂಸಾರದವೇ ಅಂದರೆ. ಅವಳ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಗಂಡನ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಹುಡುಗರು-ಹುಪ್ಪಡಿಯವೇ ಅಲ್ಲವೆ? ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ-ಬೊಗಸೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದೆಲ್ಲಾದರೂ ಮನೆಯ ಮಡದಿಯು ತೊತ್ತೆಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮನೆಯವರಿಗಾಗಿ ಒಂದೇಸವನೆ ಕಷ್ಟ ಬಡುತ್ತಿರುವ ಗಂಡಸು ಅವೇ ಮನೆಯ ದಾಸನಾದಾನು; ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ದಾಸ ದಾಸಿಯರೆಂಬ ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕ ನಾತಿಯಿಂದ ಆ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯರು ಸವಿಸಪದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಒಂದೇ ದರ್ಜೆಗೆ ಬಂದಾರು; ಆದರೆ ತರುಣನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಧರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ಜೊತೆಗಳು ಮಧ್ಯಮ ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗಿನವಿರುತ್ತವೆ; ಗಂಡನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಆದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಭಾವೀ ಪತ್ನಿಯು ಸಂಸಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನಿಷ್ಣಾತ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಳಿದ್ದಾಳೋ ಅಷ್ಟು ಮಿತವ್ಯಯ ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀತು. ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಗಂಡನಂತೆ ನೌಕರಿ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿರುವರೋ ಅವರುಗಳ ಮಾತೇ ಬೇರೆ; ಆದರೆ ಅಂಥವರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ನೌಕರಿಯ ಅರ್ಥ ಮುಕ್ಕಾಲು ಸಂಬಳವನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಂದು ಇಟ್ಟಿರುವ ದಾಸ-ದಾಸಿಯರ ಸಲುವಾಗಿ ಖರ್ಚು

ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಆ ಆಳುಗಳ ಸಂಬಳ ನೀಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ, ಅವರ ಆ ನೌಕರಿಯ ವಹತ್ತವೇನುಳಿಯಿತು? ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅವಳು ಸಂಸಾರ ದೋಳಗಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಾಗೂ ನೌಕರರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಉಳಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಲ್ಲವೆ? ಅದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದೊರೆತೀತು; ಅವಳ ವ.ಕೃಳುಮರಿಗಳ ಅನಾಸ್ಥೆಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಗಳಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯಳೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗುವ ವೇದಲು ಲಗ್ನವಾದನಂತರ ಅವಳು ನೌಕರಿ ಮಾಡಬೇಕೋ ಬಾರದೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತರುಣರು ತಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿರಬೇಕು. ನೌಕರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದನ್ನು ಅವಳು ಒಪ್ಪಿದರೂ ಅವಳಿಂದ ಅದು ಪಾಲಿಸಲಾದೀತೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನು ಅವಳು ಪಾಲಿಸಬಹುದೇ ಹೇಗೆ? ಇದರ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಒಳಿತು.

ಮನೆಯ ಸಂಸಾರದ ಕುಶಲತೆಯ ಮಾನದಿಂದ ಅವಾಂತರ ಕಲೆಗಳ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಗೌಣವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹಾಡುವದು-ಬಾರಿಸುವದು, ಆಡುವದು, ಈಜುವದು, ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಡುವದು, ಓದುವದು, ನಡೆಯುವದು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕೌಶಲ್ಯವು ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೇ ಸುಖವೀಯತಕ್ಕದ್ದು. ಕ್ಷಣಕಾಲವೇ ಮೋಹಕವಾಗಿ ತೋರತಕ್ಕದ್ದು. ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯು! ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಮಿತವ್ಯಯಗಳಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಿದ್ದೀತು. ಧನವಂತರು ಕಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾತುಕಗೊಂಡರೆ ಅದು ಕ್ಷಮ್ಯವೆಂದೆನಿಸೀತು; ಆದರೆ ಬಡವನ ಕಲೋಪಾಸನೆಯು ಮೇರೆದಪ್ಪಿ ಹೋಗಹತ್ತಿದರೆ ಆತನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳು ವಿಪರೀತ ಹೆಚ್ಚತೊಡಗುವವು. ಖುದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಕಲೆಗಳಿಗಿಂತ ದುಡ್ಡಿನ ಬೆಲೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಅನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ವತ್ತೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಸಮಾಜದೋಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಸು ತನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆರ್ಥಿಕ ದೈನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ಕೊರಗುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಹೆಂಗಸರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯ ಒಂದೇ ಒಂದಾದ ಅಧಿಷ್ಠಾನದ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಹಣದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಹಣದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟುಬಿಡು

ಶ್ರೀಧರ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಯುಜ್ವಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೂವಳೆ ಗಂಡನ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಮನ್ನಣೆಯದೂ ಮುರಿಯುವುದೂ ಎಂದೆನಿಸುವುದೇ ಅಂಥವಳೇ ಆದ ಕನಗಿಂತ ಬಡವರ ಮನೆಯ ವಧುವನ್ನು ತರಬಾರು; ಅರಸಬೆಂಕೆಂಬ ಕತ್ತಿ ಸ್ಥಾನವು ಅತ್ಯಂತ ಜಾಣತನದ್ದೇ ಸರಿ ದುರಂತ ಮಗಳು ಬಡವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಭೋಯವಾದದ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಬಿದ್ದು ನಡೆಯಹತ್ತಿದರೆ, ಅರ್ಥಿಕ ಅಡಚಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅವಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಫಲಳೂ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ದುಃಖಿನಿಯೂ ಆದಾಳು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪ್ರೇಮವೆದುರು ದುಡ್ಡಿನ ಬೆಲೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೇಕಾದವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಂಠಶೋಷ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರೂ ದ್ರವ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಅಧಿಷ್ಠಾನದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಸಂಸಾರವು ಹೊಡಲಾಗಿದೆಯೋ, ಅದುನರೆಗೆ ಗಂಡಸೇನು ಹೆಂಗಸೇನು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ದ್ರವ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಮೂಡೆ ನಮ್ರವಾಗಲೇ ಬೇಕು. ನ್ರವ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಧು ಪರರಮು ಬೇಕಾದರೆ ಸಮಾನ ದರ್ಜೆಯಿದ್ದರೆ ನಡೆದೀತು ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ ವಧುವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದ್ರವ್ಯಮಾನದಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿಯು ದಿರಬೇಕು ಲಾಜಕನ್ಯೆಯಾದ ಸುತೀ ಸಾವಿತ್ರಿಯು ನಿಷ್ಕಾಂಚನನಾದ ಸತ್ಯವಾಸನನಲ್ಲಿ ಅನಂದದಿಂದಿದ್ದಳೆಂಬದು ನಿಜವೆಂದು ಮುಸ್ಸಿಸಿದರೂ, ಮುನ್ಸ ಸತ್ಯವಾಸನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಸಂಕೋಚದ ಭಾವವು ಅನೇಷ್ಣೀ ಕಷ್ಟೋಪೇಕ್ಷಲ್ಲವೆ? ಧನಿಕನ ಮಗಳ ಬಡಿ ಗಂಡನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೊಂದಿಕೊಂಡವನಂತಿರುತ್ತಾನೆ; ಅಂದರೆ ದ್ರವ್ಯವಿಷಯಕ ಸುಮತಿಯ ಮೂಲಕ ಬಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಭಯತರ ಸ್ವಭಾವಸನ್ನಿವೃತ್ತನದಲ್ಲಿ ವಿಸರೀತವಾದ ಅಡಚಣೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಮನಬಿಚ್ಚಿನ ಹಾಗೂ ಸರಿಕತೆಯ ವೃತ್ತಿಯು ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಥಿಕ ದರ್ಜೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲೆ ಏನು ನಿವರಿಸಿದೆಯೋ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾದರೂ ಕೇವಲ ಅದಂತೆಯೇ ಅನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉಭಯತರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯು ಒಂದೇ ಮಟ್ಟಿನದಾಗಿದ್ದರೇ ಅವರುಗಳ ಸ್ವಭಾವವು ಒಂದಾದೀತು. ಅತ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ಪುರುಷನು ನಿರ್ಬುದ್ಧಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ಅಸಕ್ತನಾದಾನು; ಇಲ್ಲೆಂತಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆ ಅಸಕ್ತಿಯೊಳಗಿಂದ ಸರಿಕತೆಯ ಜೊತೆಗಾರ ಹೊರತೆ ಇರುವ ಅನುಭವವು ಅವಶ್ಯಕ

ವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅದು ಆತನಲ್ಲುಂಟಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ಸಣಿಸಿ ತೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ 'ಎಲಲ! ತೀರ ಕೇಳು ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಹೆಂಗಸಿನೊಡನೆ ತನ್ನ ಜಿಂದಿಗಿಯು ಒಂದುಗೂಡಿತ್ತಲ್ಲವೆ?' ಎಂಬ ಹಳಹಳೆಯು ಅನಿಸದಿರಲಾರದು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ತನಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೀನಳಾಗಿರುವಳು, ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ರುಕ್ಷಳಾಗಿರುವಳು, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ನೋರಗಳಾಗಿರುವಳು, ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ತ್ಯಾಜ್ಯಳಾಗಿರುವಳು ಮತ್ತು ಆಚಾರಗಳಿಂದ ಅನುಂಗಲಳಾಗಿರುವಳು ಹೀಗೆಂದು ಗಂಡಸಿನ ಖಾತ್ರಿಯಾಗಹತ್ತಿದರೆ, ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ ಉಪಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವೆಂದು ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು. ತೊತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾನು; ಆದರೆ ಪತ್ನಿಯ ಸರಿಕತೆಯ ಮಾನ-ಮನ್ನಣೆಯಿಂದ ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನೆಂದೂ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಿಶ್ರ ವಿವಾಹಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಆತಂಕದವೂ ಅಪಯುಷದವೂ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಜಾತಿಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಬೇಕೆಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ನೊದಲು ಹೇಳೇನು; ಆದರೆ ಆ ಜಾತಿಸಂಸ್ಥೆಯು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ಯಾವ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ದರ್ಜೆಯ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪಂಗಡಗಳುಂಟಾಗಿರುವವೋ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರವಿವಾಹಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದು ಪರಿಣಾಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಮರಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅಪಯುಷದ್ದೇ ಆಗುವುದು. ಈ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಾಗ ವಧುವಿನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಪರಂಪರೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಇತಿಹಾಸವೇ ಅದರೊಳಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಮಾತ್ರರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ನೆಲಗಟ್ಟನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಗಳಿಸಿದ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಆಚಾರದಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ನೆಲಗಟ್ಟಿದ್ದ ಮೇರೆಗೆ ಮೇಲಿನ ಕಟ್ಟಡವು ಸಿದ್ಧವಾದೀತು; ಹಾಗೂ ಬಾಳೀತು, ಎಂಬದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ. ಈ ಪೂರ್ವಪರಂಪರೆಯ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಹಳೇ ಜನರು ಕುಲೀನತೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಅಂಥ ಕುಲೀನರಿಗೆ ಮನೆತನಸ್ತರೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶರೀರ ರಚನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಶಕ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅನುರೂಪತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಎತ್ತರ-ಗಿಡ್ಡ, ದಪ್ಪ-ನೋರಗ ಇಂಥ ಜೊತೆಗಳು

ವಿಸದೃಶತೆಯ ಮೂಲಕ ನಿಜ ಸಂಸಾರ ಸುಖಕ್ಕೂ ವಿಷಯ ತೃಪ್ತಿಗೂ ಎರ
ವಾಗುತ್ತಾರೆ. ವೈಷಯಿಕ ತೃಪ್ತಿಯೊಂದೇ ಸಂಸಾರ ಸುಖದ ಮುಖ್ಯ ಅಪೇಕ್ಷೆ
ಯೆಂದು ಮನುಸಿದರೆ ಹಾಗೂ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಹೇತುವೇ ಅದನ್ನು
ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವದು ಎಂದು ಗಣಿಸಿದರೆ, ತುಲ್ಯಬಲರಾದ ವಧುವರರು
ಒಟ್ಟುಗೂಡುವದೊಂದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಘಟನೆಯೇ
ಆಗಿದೆ. ಗಿಡ್ಡ ಎತ್ತರ, ದಪ್ಪ, ನೂರಗ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ವಯೋಮಾನದಿಂದ ಬದ
ಲಿಸತಕ್ಕಂಥವುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇಂದು ಚವಳೇಕಾಯಿಯಂತೆ ಕಾಣುವ
ಸ್ತ್ರೀಯು ನಾಲಕ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗಳಿಗೆಯಂತೆ ಹೇಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯ
ವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರಳೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಖಾತ್ರಿಯೇನು? ಅಥವಾ ಇಂದಿಗೆ ಮಧ್ಯಮ
ನಿಲುವಿಕೆಯವಳಾಗಿ ಕಾಣುವ ಹುಡುಗೆಯು ಬೇಗನೆ ತಾಳೇ ಮರದಂತೆ
ಬೆಳೆದು ಗಂಡನಿಗಿಂತ ಟೊಣಪಳಾಗಲಿಕ್ಕೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಾದೀತು? ಇವೆಲ್ಲ
ವುಗಳ ಕಾಯಸ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ವಧುವಿನ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಬೇರೆ ಜನರ
ಶರೀರ ರಚನೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಿರಕಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುವುದು.

ವಧುವಿನ ಹಿರಿಯಕ್ಕಂದಿರು ಇಲ್ಲವೆ ತಾಯಿ ಇವರು ಸುಗ್ಗಿಗಿಡದಂತೆ
ಎತ್ತರ ಇಲ್ಲವೆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯಂತೆ ಅಸಡ್ಡಾಳ ದಪ್ಪವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ವಧು
ವಿನ ಇಂದಿನ ಶರೀರದ ಸೌಂದರ್ಯವು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಪಡಿಸೀತೆಂಬ
ನಿಯಮವಿರುವದಿಲ್ಲ! ವಧುವರರಿಬ್ಬರ ದೇಹಗಳು ತುಲ್ಯವಾದಂಥವುಗಳೇ
ಇರಬೇಕು. ಸಶಕ್ತ-ಅಶಕ್ತ, ರೋಗಿ-ನಿರೋಗಿ ಮುಂತಾದ ಇಜ್ಜೋಡು
ಜೊತೆಗಳು ಅಪಯಶ ಸಂಸಾರದ ಹಾಗೂ ಸಂಪುಷ್ಪಗೊಂಡ ಆಯುಷ್ಯದ
ಪ್ರಕಟನೆಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಉಭಯತರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರು ರೋಗಿ
ಇಲ್ಲವೆ ಊನ ಅವಯವದವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಜೊತೆಯೊಳಗಿನ ಇನ್ನೊಬ್ಬ
ರಿಗೆ ಆಜನ್ಮ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಅವಹೇಲನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ
ಖುದ್ದ ಆ ದುರ್ವೈವಿಯಾದ ರೋಗಿಯು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ
ಅಸಂತೋಷದೊಂದುಂಟಾಗಿದ್ದ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಅವಹೇಲನೆಯನ್ನು ಆಜನ್ಮ
ಪರ್ಯಂತ ಸಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ! ಲಗ್ನವೆಂಬುದು ಪತಿಪತ್ನಿಯರ ವೈಯ್ಯ
ಕ್ರಮಿಕ ಸುಖದ ಸಲುವಾಗೆಂದಿದ್ದರೂ ಅದರೊಳಗಿಂದ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು
ಹಲವು ಸಾರೆ ಅನಿಶ್ಚಿತ ವಂಶವೃಕ್ಷದ ಹೊಸ ಮೊಳಕೆಗಳು ನಿಸರ್ಗದ
ಮೂಲಕ ಒಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳು ಆ ರೋಗಗಳಿಂದ,

ಶಾರೀರಿಕ ವ್ಯಂಗಗಳಿಂದ ಅತಿಪ್ರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅದಾರಿಗನಿಸುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ? ಅನುಸಂಹಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ, ರೋಗ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಗುಣಧರ್ಮ ಇವು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮಿಲ್ಲೊಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಪ್ರಕಟವಾಗೇ ಆಗುತ್ತವೆ, ಹಬ್ಬಿಯೇ ಹಬ್ಬುತ್ತವೆಂದು ಇಂದಿನ ಸುಪ್ರಜಾ ಜನನ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸತ್ತಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ರೋಗಗಳೂ, ವ್ಯಂಗಗಳೂ ತನ್ನ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬೇರೂರುವವೆಂಬನೊಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಅಂಜಿಕೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ವಧುವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಅವಳ ಎಲ್ಲ ಅವಗುಣಗಳ ಕಡೆಗೂ, ಶಾರೀರಿಕ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಂಗಗಳ ಕಡೆಗೂ ರೋಗಾದಿಗಳ ಕಡೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮರೀತಿಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಟ್ಟರೂ ಅವುಗಳೇ ಆದೀತು.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಧುವಿನ ಕುಲದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸತ್ಯಶೋಧನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚೇ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಯ, ಉಪದಂಶ, ಕುತ್ತಿರೋಗ, ಹುಚ್ಚು, ಬುದ್ಧಿಭ್ರಂಶ, ಕೆವುಡು-ಮೂಕತನ, ಅಪಾಂಗ ಮುಂತಾದ ವ್ಯಂಗಗಳು ಒಂದೆರಡು ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಯೂ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು; ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಧುವಿನಲ್ಲಿ ಅದಾವ ರೋಗವೂ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ತನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಂದ ದೊರೆತ ದುರ್ಧರ ವಾರಸಾ ಹಕ್ಕು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ತನ್ನ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಕದಾಚಿತ್ ವ್ಯಕ್ತವಾದೀತೆಂಬದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಧುವಿನ ಶರೀರ ಸೌಷ್ಟವದ ಬಗ್ಗೆ, ನಿರೋಗತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶೋಧ ಮಾಡಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವಳ ಕುಲವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ತರುಣನು ಅವಳ ವರ್ತನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಖಾತ್ರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದುಸ್ತಾನದೊಳಗಿನ ಹುಡುಗೆಯರಿನ್ನೂ ಪವಿತ್ರರೂ ಮರ್ಯಾದೆ ವಂತರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನೀತಿಮತ್ತೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಚವೂ ಕರಕ ಹಚ್ಚುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವರ ದೇಹದ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಪಾವಿತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಡನಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಸಂದೇಹವಿರುತ್ತದೆ; ಪಾವಿತ್ರವು ಬಹು ಮೂಲ್ಯವೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಲವು ಬದಲಿಸಿತು, ನೌಢವಿವಾಹಗಳೇ ಏನು? - ಅತಿ

ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾದವು; ಆದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಶರೀರ ಇವುಗಳ ವಿಷಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾವಿತ್ರೈದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬದಲಿಸಿರುವದಿಲ್ಲವೋ, ಅದುವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆ ನಾಜೂಕ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಒಳಿತು. ಲಗ್ನವಾದ ಬಳಿಕ ನಿರಾಧಾರ ಹುಲುಬನ್ನು ನಂಬಿ, ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವವರೂ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವವರೂ ಹಾಗೂ ಸ್ವಂತದ ಮತ್ತು ಅವಳ ಜನ್ಮದ ಕೇಡು ಬಗೆಯುವ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಕಿವಿಯ, ಸಂವೇದ ಪಿಶಾಚಿ ಬಡಕೊಂಡ ಗಂಡಂದಿರೇನು ಕಡಿಮೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸಂಗತಿಯು ಹಿಂದು ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ವಿವರೀತ ಚಿಂತೆಯನ್ನೂ ನಿರಂತರದ ವೈಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವದೋ, ಆ ಸಂಗತಿಯ ಸಟ-ದಿಟಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ವಿಹಿತವು. ಸತ್ಯಕಥೆ ಮತ್ತು ಲೋಕಾಪವಾದ ಇವುಗಳೊಳಗಿನ ಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿಯದಂತಹ ಸಂದೇಹಗ್ರಸ್ತ ಕುರಡುತನವು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಉಂಟಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ತಾನು ಯಾವ ವಧುವನ್ನು ವರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ತರುಣನಿಗುಂಟಾಗುವ ಕಠಿಣ ಸಮಸ್ಯೆಯು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ತರುಣನೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ-ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಭಾರದ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದಿರುವ ತರುಣನು ಯಾವ ಯಾವ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವುದವಶ್ಯವೋ ಅಂಥ ಈ ಅಲ್ಪ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮೂದಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ 'ತಾನು ಯಾವ ವಧುವನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕು?' ಎಂಬದರ ಉತ್ತರವು ಕೂಡಲೆ ತಿಳಿದೀತು.

ಕೂಡಿನಡೆಯುವ ಸ್ವಭಾವ

:: ೧೧

ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದೊಂದು ಪ್ರಧಾನ ಹೇತುವು ವ.ನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತುಸ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಆ ಸಹಕಾರ್ಯದ ಭಾವನೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಬಳಿಕ ಸತಿ-ಪತ್ನಿ ಎಂಬ ಏಕಜೀವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೆನಿಸುವದು ಸಾಹಜಿಕವೇ ಇದೆ. ಗೆಳೆಯರ ಸ್ವಭಾವಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸರಿಹೊಂದುವನೋ, ಅವರ ಇಚ್ಛಾನಿಚ್ಛೆಗಳೆಷ್ಟು ಏಕ ದರ್ಜೆಯವೋ, ಬೇರೆಯವರ ಅವಗುಣಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಭಯತರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚೋ ಅಷ್ಟು ಅವರುಗಳ ಮೈತ್ರಿಯು ದೃಢವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಸತಿ-ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಏಕಜೀವ ಗೋಳಸಲಿಕೆ ಆ ಉಭಯತರಲ್ಲಿಯ ಮೈತ್ರಿಯು ಎಷ್ಟು ದಟ್ಟಾಗಿರಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಅವರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಕರೂಪತೆಯಿರಬೇಕು? ಎಂಬದರ ಊಹೆಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆದೀತು.

ಪರಸ್ಪರಸ್ವಭಾವದೊಳಗಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಮ್ಯವೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಅನಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಆದರವೂ ಯಾರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿರುವನೋ ಅಂಥ ಜೊತೆಗಳು ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವು ಅವ್ಯಯ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಲೋಲಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಸ್ವಭಾವದೊಳಗಿನ ಏಕತ್ರತಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಕೂಡಿರುವದೋ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸುಖವು ಕೂಡ ಅಪೂರ್ಣವೆಂದೆನಿಸುವದು; ಆದರೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ವಭಾವದೊಳಗಿನ ವಿವಾದವು ಮದ್ದಿನ ಬಾಣದಂತೆ ಒಂದೇ ಸವನೆ ಒಡೆದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹುರುಪಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಸಂಸಾರವು ಯಮಯಾತನೆಯನ್ನೇ ವಿಹಿತವೆನಿಸಿತು. ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ಯಶವು ಸ್ವಭಾವ ವಿೂಲನದ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಉತ್ಕರ್ಷ ಬಿಂದುವಿನೊಡನೆ ಕೆಳಗೆ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮನೆಯು ಸ್ತ್ರೀಯಳದು ಹಾಗೂ ಮನೆಯಹೊರಗಿನ ಲೋಕವು ಪುರುಷನ ಪರಾಕ್ರಮದ ಕ್ಷೇತ್ರವು. ಸದ್ಯ; ಕಾಲದ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಇದುವರೆಗೆ ಸಮಾಜವು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಿರುವ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು

ಒತ್ತರದಿಂದ ಅದಲುಬದಲು ಮಾಡಹತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಇಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ತೀರ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಹಾಗೂ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದವೆಂದು ಕಾಯಮನಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಗಳಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯು ಗಳಿಸದಿರುವ ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳು ಯೋಗ್ಯತೆಯವನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಅಂಥ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮನೆಗೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವಳ ಸ್ವತಂತ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಾಗದಿರದು. ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥಿತಿಯ ತೊಂದರೆಯ ಮೂಲಕ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ದ್ರವ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಹಾಗಾಯಿ ತೊಂದರೆ ಅವರೊಳಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ದ್ರವ್ಯಾರ್ಜನದ ಹೊರತು ಗೃಹವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಗಂಡನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಮೈಲುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಆಗಿದೆ

ನಿರ್ಗಮನ ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿಗೆ ಮಾತೃಪದದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತಹ ಯಾವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಂಟಿಸಿರುವದೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ಅದಲು-ಬದಲಿಸುವುದು ಶಕ್ಯವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಉಭಯತರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರಲಿ; ಇಲ್ಲವೆ ಮನೆ ಹಾಗೂ ಹೊರಗಿನ ಲೋಕ ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿರಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ್ಯವಿದ್ದರೇ ಜೀವನವು ಸುಖಾವಹವಾದೀತು. ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಸ್ತ್ರೀಯಳದು ಇಲ್ಲವೆ ಪುರುಷನದೆಂದು ಕೇವಲ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಸಮನಾಗಿ ದುಡಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡತಿಯು ಅಡಿಗೇ-ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸಂಬಾಳಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಗಂಡಸು ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಸಂತೆಯನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಅನೇಕ್ಷೆಯು ಉಭಯತರದೂ ಇರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವದರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನೆರವಾದಂತೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಗಂಡಸು ಮನೆಗೆ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ತೀರ ಸೋಮಾರಿಯಂತೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಕೂಡ್ರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಹೊಸ್ತಿಲದ ಹೊರಗಿನ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಗಂಡನ ಮೋರೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ-ಕೂಡ್ರಬೇಕು ಎಂಬ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯು

ಉದ್ದೇಗಜನಕವೂ ತಳಮಳವನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕುದೂ ಆಗುವದು. ಉಭಯತರೂ ಕೂಡಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿರುವದು; ಹಾಗು ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ವಿಭಾಗಣೆಯು ಸಮಸಮವಾಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಹೊಣೆಗಾರಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಇದರಲ್ಲೇನು ಅರ್ಥವಿದೆ? ಸಹಕಾರ್ಯದಷ್ಟೇ ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಏಕಜೀವನಾಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಹತ್ವದ್ದಿರುತ್ತದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಜೀವನಕಲಹ ದೊಳಗಿನ ಯಾವ ಪರಿಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಉಭಯತರೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಆಯಾ ಪರಿಶ್ರಮಗಳ ಪರಿಮಾರ್ಜನವು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಬಾಯಿಮಾತಿ ನಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತೀರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಶಬ್ದಗಳು ದಣಿದವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ತೋರುವ ಕಾಣಿಕೆಯೇ ಸರಿ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಉಭಯತರ ಸಲುವಾಗೆಂದು ಮಾಡಿದ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಶಬ್ದಗಳು ಎಷ್ಟು ಬೇಕುಬೇಕೆಂದೆನಿಸುತ್ತಿರ ಬಹುದೆಂಬದರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮಾಡತಕ್ಕುದು.

ಅಧಿತಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ದಣಿದಂತಹ ಮಡದಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಕಂಗೆಟ್ಟ ಭಾರ್ಯೆಗೆ 'ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಟ್ಟೆ!' ಅಥವಾ 'ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದೆ!' ಇಂಥದೊಂವೇ ಹರಕುಮುರಕಾದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಗಂಡನು ಅಂದರೂ ಅವಳ ಲಶ್ರವ.ಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತಾಗುವವು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಂತದ ಶರೀರದ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಂಡಿರು-ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದ ವೀರನಿಗೆ ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಯು ನಿರೂಪವು ಎಷ್ಟು ಸ್ಫುರಣವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು? ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರು ಏಕಜೀವವಂತೂ ನಿಜವೆ; ಆದರೆ ಆ ಜೀವವು ಎರಡು ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಹಾಗು ಒಂದು ದೇಹಕ್ಕುಂಟಾಗುವ ಕಷ್ಟಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ದೇಹದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದರೇ ಅವು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಗ ತಕ್ಕವು; ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯು ಶಬ್ದವೆಂದರೆ ಶ್ರಮದ ಖಾತ್ರಿಯಾದ ಕೃತಕೃತ್ಯದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇ ಸರಿ.

ವಿವಾಹೋತ್ತರದ ಕಾಲವು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಕಳೆಯುತ್ತ ಹೋದೀತೋ ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರೇಮವು ಅಲ್ಪ ವಾಚಾಳಿಯಾಗಹತ್ತುತ್ತದೆ; ಹಾಗು

ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿಯತೊಡಗುತ್ತದೆ ಅನುನಯ ಕಾಲದೊಳಗಿನ ಪ್ರಾಣದ ಆಹುತಿ ಕೊಡುವ ಅಣಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉಕ್ಕೇರುವ ಪ್ರೇಮದ ಕುದಿ ಇವು ಮುಂದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ದುಡಿವೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಾಯಿಮಾತಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದರಂತಹ ದೈವ ದುರ್ವಿಲಾಸವೇ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ಸಹಾನುಭೂತಿ ಎಂಬ ಗುಣವೇ ಮನಸ್ಸಿನ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತಿಕೆ ಹಾಗೂ ಕಳವಳವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವಿಚಾರಿ(ತನವಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಕೊಡಕೊಳ್ಳಿಯಾದರೂ ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂಬದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ.

ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪಕ್ಷಗಳ ಒತ್ತುವಿಕೆಯಿಂದ ಬಗ್ಗಿದ ಸಂಸಾರೀ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಹೇತುವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕೇವಲ ಕಾರ್ಯದ ಅಪಯಶದಿಂದ ದುಷ್ಟ ಹೇತುವನ್ನಂಟಿಸಿ ಅವಹೇಲನೆಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರ ಲೋಕವು ನಡಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ ಇಂಥ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿವರ್ತೀ ಮನುಷ್ಯನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಪರ ಶಬ್ದದ ಸಂಜೀವನಿಯು ಆ ನಿರಾಶಾಗ್ರಸ್ತ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೊಸ ಜುರು ಪನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿತ್ಯದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಚಿಂತೆಗಳು ಅನೇಕ ವಿಧದವೂ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದವೂ ಇರುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಉತ್ಸಾಹೀ ಮನುಷ್ಯನು ಕೂಡ ತನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬೇಜಾರುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಜೀವವನ್ನು ಉತ್ತೇಜನ ಪರ ಶಬ್ದಗಳೇ ಹುರುಪುಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಕೊರತೆ ಇವುಗಳ ಮಳೆ-ಗಾಳಿಗಳು ಬಡಿಯದಂತಹ ಚಾಟಿನ ಗೂಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರರ ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚು ಆಶೆಯಿಂದ ಧಾವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಆ ಗೂಡೆಂದರೆ ನಂಬಿಗೆಯ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸೇ ಸರಿ. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಉತ್ತೇಜನಪರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಹಬ್ಬಿದ್ದ ಮಮತೆಯ ಉಣ್ಣೆಯು ಉಪಹಾಸದಿಂದ, ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ತ್ರಸ್ತವಾದ ಆತನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಆತನ ಶ್ರಮವನ್ನು ನೀಗಿಸುತ್ತದೆ; ಆತನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತನನ್ನಾಗ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕಠಿಣಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಹಾಗೂ ಬರಿಯ ದುಃಖದವೇ ಅಲ್ಲ, ನಿತ್ಯದ ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ಚಿಂತೆಗಳ ಇಲ್ಲವೆ ತೊಂದರೆಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲೂ ತ್ರಸ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನವೀಯುವದು ಪತಿ-ಪತ್ನಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ.

ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರ ಸ್ವಭಾವವು ಒಂದಾಗುವವಿಮು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ಸಾಂ-
 ಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಉಭಯತರು ಒಂದೇ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ
 ದರ್ಜೆಯ ಪಾತಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಒಂದು
 ಗೂಡುವಿಕೆಯು ಸಹಜವೂ ಹಲವು ಬುಬುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೂ ಆಗು
 ತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಒಂದೇ ಸ್ವರೂಪ
 ದ್ದಿರುವುದು ಬಹುಶಃ ಕಠಿಣವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಜೊತೆಗಳು ಒಡು
 ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆ
 ಯವರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಲಗ್ನವಾದ ಬಳಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯೊಳ
 ಗಿನ ಅಂತರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು ಅದರಂತೆ ಅದು ಒಂದೇ
 ಸವನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ಬಗ್ಗೆ ಉಭಯತರಿಂದಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗಬೇಕು.
 ಪತ್ನಿಯು ಅಶಿಕ್ಷಿತಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿತಳನ್ನಾಗ ಮಾಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ
 ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ಹಾಗು ಕಗ್ಗಲೆಂದು ತಿಳಿದು ಹರಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ
 ಸರಿಕ ಗೆಳೆಯರ ಇಲ್ಲವೆ ಯಾವಳೊಬ್ಬ ವಿದುಷಿಯ ಮನೆಗೆ ಎಡ
 ತಾಕುವ ಗಂಡಂದಿರು ಇಮ್ಮಡಿ ದೋಷಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಿತ
 ಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದಿರುವ ಹೋಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಂತ ನೀಗಿಸದ್ದೆಂದು ಅವರ ಅಪ
 ರಾಧವು; ಹಾಗು ಅದೊಂದೇ ಅಪರಾಧದ ಅಧಾರದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನಿರಂತರ
 ಕಗ್ಗಲೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಚಾರವಿನಿಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಯೋಗ್ಯಳೆಂದು
 ನಿಶ್ಚಯಿಸುವ ಎರಡನೇ ಅಪರಾಧವನ್ನೂ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯೆಂದೆಂದರೆ ಏನು? ಎಂಬದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ
 ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಇವುಗಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಂಬಂಧವು ಸುಸಂಸ್ಕೃ
 ತೆಗೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಅತಿ ಕ್ಷೇಣಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಳೇ ಪಠಂ
 ಪರಿಯಲ್ಲಿನ ಮರಾಠದಶೀಲ ಆಚಾರ, ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಬೇರೆ ಜನರ ಸಂಗಡ
 ಹಾಗೂ ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ಸಶು-ಪಕ್ಷಿ ಮಾವನ ಪ್ರಾಣಿಸಹಿತ ಇಡೀ ಲೋಕ
 ದೊಡನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮನಸ್ಸಿನ ಯಾವದೊಂದು ಉದಾರ ಮತ್ತು
 ದಯಾಶೀಲವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರುವ ರೀತಿಯಿರುವದೋ ಅದು ಯಾವ ವಿಶ್ವ
 ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಎಂಥ ವುಸ್ತುಕೇ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಕುಂದುಗೊಳಿಸಿತು. ಮಾನವೀ
 ಜೀವಿತದ ಅಂತಿಮ ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ಸ್ವಂತ
 ದೊಡನೆ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಸುಖದಿಂದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಯಮದ ನೀತಿ-ನಿಯಮ

ಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಲೆಗಳ ಯೋಗವಿಂದ ಆಕರ್ಷಕತೆ ಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವೇ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಾರವು. ಇದನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿದಿರುವರೋ ಅವರು ಸಾಕ್ಷರರಲಿ-ನಿರಕ್ಷರರಲಿ ಅಂಥವರು ಸುಸಂಸ್ಕೃತರೇ ಸರಿ.

ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಅಸಂತುಷ್ಟ ಗಂಡಂದಿರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಅಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂದೇ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕೊಡಕೊಳ್ಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾತಳಿಗೆ ತಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಈ ಸಂಗತಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಉಭಯತರದೂ ಒಂದೇ ಧ್ಯೇಯವಿರುವುದು ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಉಭಯತರ ಧ್ಯೇಯವು ಉದಾತ್ತವಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಗ್ರಹವಿರಕೂಡದು; ಮತ್ತು ಹಾಗನ್ನು ವ ಅಧಿಕಾರವಾದರೂ ಅದಾರದು? ಕೇವಲ ಮೋಜಿನಲ್ಲೇ ದಿನಗಳೆಯುವವೆಂದೇ ಆ ಉಭಯತರ ಧ್ಯೇಯವಿರಲಿಲ್ಲವೇಕೆ; ಅಂತೂ ಅವರಿಬ್ಬರ ಧ್ಯೇಯವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಗಂಡನ ಧ್ಯೇಯವು ಮೋಜಿನದು ಹಾಗೂ ಹೆಂಡತಿಯ ಧ್ಯೇಯವು ಪೋಷಕಾರದ್ದು ಹೀಗೆ ಧ್ಯೇಯ ಭಿನ್ನತೆಗಳಿಂದ ಜಗಳ ತಂಟೆಗಳಾಗುತ್ತಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಮರೆಮಾಜಿ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ರಚಿಸಹತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಅವರೊಳಗಿನ ಕೊಡಕೊಳ್ಳಿಯು ಕಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ; ಸಹಾನುಭೂತಿಯು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಸ್ವಭಾವಮೋಳಗಿನ ವಿಸಂಗತ್ಯವು ಶುಭ್ರದಿಂದ ಬೆಳೆಯಹತ್ತುತ್ತದೆ.

ಉಭಯತರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾನಿಚ್ಛೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಂತ ತುಸು ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಮುದ್ದಾಣ ತೊಡಿಸಬೇಕು. ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಯಾವುದು ರುಚಿಸುವದೋ ಅದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ರುಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂಬ ಹಟವಿಲ್ಲ; ಅದರಿ ಆತನ ಇಚ್ಛೆಯ ಸಂಗತಿಯು ತನಗೆ ನಿರಂತರ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಬಾಬಿಂದು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಕೂಡದು. ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗಾಯನದ ನಾದವಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಗಂಡನಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿಳಿಯದಂತಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಹಾಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗದು. ಉಭಯತರ ಹುಮ್ಮಸದ ಬಾಬುಗಳು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಉಪಯುಕ್ತಗಳಾಗದ್ದರಿಂದ, ಅವು ಒಂದೇ ಬಗೆಯವಿರಬೇಕೆಂಬ ಹಟಹಿಡಿಯುವದಾದರೂ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವ್ಯಾಸಂಗಗಳು

ಭಿನ್ನವಾಗಿಯೇ ಇರತಕ್ಕವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅಂಜಬೇಕೆಂದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹುಮ್ಮಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುದಾರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಾರದೆಂಬುದೇ ಅದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತೇಜನಪರ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನಡುನಡುವೆ ನುಡಿಯುತ್ತ ಹೋದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಜೇರಿ ಸಂವೇದನೆಯೇ ಉಂಟಾವಿತ್ತು. ತನ್ನ ಹುಮ್ಮಸದ ಅತಿರೇಕದಿಂದ ಅದು ಪರಾವೃತ್ತವಾದೀತು.

ಸತಿ ಮತ್ತು ಸತ್ವಿ ಇವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದೇಹಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಏಕಜೀವದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು; ಈ ಬಗೆಯ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೊತೆಯದಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಗಂಡನು ಉದಾರ, ಹೆಂಡತಿ ಜಿಪುಣ; ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿ ಪರೋಪಕಾರಿ, ಗಂಡನು ಸ್ವಾರ್ಥಿ. ಹೀಗೆ ವೃತ್ತಿ ಭೇದವು ಉಭಯತರಲ್ಲುಂಟಾಗಬೇಕು; ಇಲ್ಲವೆ ತಮ್ಮ. ವಿಸದೃಶವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇಲ್ಲವೆ ಚರ್ಚೆ ಹೊರಗಡೆಗಾಗಬೇಕು ಎಂಬದು ಸಾಂಸಾರಿಕಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ರುಚಿಸದು. ಒಳ್ಳೇತನವನ್ನು ಉಭಯತರೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಕೆಡಕುತನವನ್ನು ತಕ್ಕವಾದಷ್ಟು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಆದರೆ ಅವೆಷ್ಟೋ ಜನ ಮೂರ್ಖ ದಂಪತಿಗಳು ತಾವಾಗಿ ಈ 'ಮುಚ್ಚಿದ ಮುಟ್ಟಿಗೆ' ಯನ್ನು ತೆರೆ ಮುತ್ತಾರೆ; ಸ್ವಂತ ತಮ್ಮೊಬ್ಬರ ಆತ್ಮಪ್ರಾಧಿಮ್ಯಗಾಗಿ ಇದ್ದದ್ದವೇ ಏಕೆ, ಇಲ್ಲದ-ಸಲ್ಲದ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಂಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಿಪುಣನೆಂದು ಗಂಡನ ನಿಂದೆಗೆಯ್ಯುವ ಹಾಗೂ ಧ್ವಂಸಳೆಂದು ಮಡದಿಯ ನಿಂದೆ ಮಾಡುವ ದಂಪತಿಗಳೇನು ಕಡಿಮೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ ಅವರು ತೀರ ಸ್ಪಷ್ಟಶಬ್ದಗಳಿಂದಲೇ ನಿಂದೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂತಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಉಭಯತರ ಜೀವನ ದೋಷಗಳನ ಐಕ್ಯಕ್ಕೆ ಏತರಂದ ಬಿರಿ ಬಿಟ್ಟಿತೋ ಅಂಥ ಬುದ್ಧಿಭೇದದ ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ಕಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರೊಳಗಿನ ಯಾರೊಬ್ಬರು ಎಷ್ಟೇ ವೆಲ್ಲಗೆ ಹೊಡೆದರೂ ಆ ಒಡೆದ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಿಂದ ವಿಳಂಬವಾದದ ಕೆಟ್ಟ ದನಿಯೇ ಹೊರಟೀತು. ಆ ಕರ್ಕಶ ದನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತ್ರಯಸ್ತರೇ ಏಕೆ, ಸ್ವಂತ ಆ ದಂಪತಿಗಳೇ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಟ್ಟಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಓಡಿಹೋದಾರು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದೇ ಅನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಶರೀರ ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ಕೀರ್ತಿ ಸುಖವೆ

ವಿಶೇಷ ಅಂತೆಯೇ ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಶಾರೀರಿಕ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಾನಾಗಿ ಸಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಮಾನ-ಮನ್ನಣೆ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ, ಕೀರ್ತಿ ಇವೆಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಧೈಯಗಳು. ಇವು ತಮಗೆ ದೊರಕಬಾರವೆಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅನಿಸಬಹುದೇ? ಹೀಗದ್ದೂ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವು ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅದು ಅಪ್ರಿಯವು. ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಪತ್ನಿ-ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಿತ್ರ ಸ್ನೇಹಿ ತರು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಹೆಂಡತಿಗೆ ತ್ರಯಸ್ಥರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿರಸ್ಕಾರವೆನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಆಪ್ತ-ಬಂಧುಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಮಾತಾದರೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಹೆಂಡತಿಗೆ ತನ್ನ ತವರು ಮನೆಯ ಆಪ್ತ-ಬಂಧುಗಳು ಪ್ರಿಯರೆನಿಸಿದರೆ, ಗಂಡನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಡೆಯ ಜನರೇ ಪ್ರಿಯರು. ಹೀಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲದ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ, ಉಭಯತರ ಮಾನಸವಿಷ್ಟು ಉಳಿದೀತು? ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವು ಆ ಉಭಯತರಿಗೂ ಸೇರುತ್ತಿರುವದೋ, ಆ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆ ಉಭಯತರೂ ಒಮ್ಮತವಿಂ ಭಾಗ ಪಡಿಸಿದರೇ ಅವರ ಮಾನವು ಉಳಿದೀತು. ಅವರ ಲೋಕದವರೆಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ತೋರಿಸಿದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಮುಖ್ಯ ಮುದ್ದಿಯೆಂದರೆ ಉಭಯತರೂ ಏಕಜೀವರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಧೈಯದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವದೇ ಹಿತಕರವು.

ಸ್ವಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿರುವದೂ ಅದು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುವದೂ ಇದು ಅನಿಷ್ಟವಂತೂ ನಿಜವೇ; ಆದರೆ ಕೆಲಕೆಲವು ಕೆಟ್ಟಚಾಳಿಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಅಂತರವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಟನಾರಿತನದ ಮೂಲಕ ಬೇರೆಯವರ ಅಂಬೋಣವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೆನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ತೀರ ಸಿಟ್ಟಿನ ಸ್ವಭಾವವಾದರೂ ಮನುಷ್ಯನ ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟಿ ಕುರುಡನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಅಧಃಪತನದ ತೆಗ್ಗಿನಲ್ಲೇ ದೂಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂತಾಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿದು ಗೃಹಶಾಂತಿಗೆ ವಿಘಾತಕವಂತೂ ಇನ್ನೇ ಇವೆಯಲ್ಲದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಜೀವತೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಘಾತುಕವೂ ಇಗುವದು. ತೀರ ಸಿಟ್ಟಿನ ಸ್ವಭಾವವು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಲ್ಲಿತು; ಆದರೆ ಕೆಣಕಿಸಿ ಕೆಣಕಿಸಿ ದುರುತ್ತರ ಕೊಡುವ ಚಾಳಿಯು ಹೆಚ್ಚು ರೇಗಿಗೆಬ್ಬಿಸುವಂಥದಿರುತ್ತದೆ. ಸಿಟ್ಟಿನ ಭರತಿ ಮತ್ತು ಓಹಟಿಗಳಾಗಿ

ಹೋದವು, ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಚ್ಛವಾಯಿತು; ಅಂದರೆ ಅದರಲ್ಲೇನೂ ವಿಶೇಷವಿರುವ ದಿಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಿಟ್ಟಿನ ಸ್ಫೋಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಮನದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಹಾಗು ಕೊನೆಗೆ ಸ್ವಭಾವದ ಕೂಡಿಕೆಗಾಗಿ ಎಂದೂ ಸಾಶಂಕವಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆ ದುರತ್ತರ ಕೊಡುವ ಚಾಳಿಯು ಮಾತ್ರ ತಂಟೆಗಳರದೆ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡೀತು, ಅಹಿತವನ್ನು ಬಗೆಯುವೆ ವೈರವನನ್ನುಂಟು ಮಾಡೀತು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆಣಕಿಸಿ ಕೆಣಕಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವದು ಕೃತಘ್ನತೆಯ ಅಂತಿಮ ಸ್ವರೂಪವೇ ಸರಿ. ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿ ಉಭಯತರೂ ಒಂದೇ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಾಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಮನೆ ಹೂಡುವದಕ್ಕೆಂದು ಹಗಲಿರುಳೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನ್ನಣೆ ಗಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೊಳಗಿನ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಅವಮಾನಪರವಾಗಿ ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ಅನ್ನುವುದೆಂದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳ ಪರಿವೆಯು ತನಗಿಲ್ಲೆಂಬಂತಲ್ಲವೇ?

ಕೆಣಕಿಸಿ ಕೆಣಕಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವ ಚಾಳಿಯು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ದೋಷ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು 'ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರ ಒಳಯಲ್ಲಿ ಎರಡೆಂದರೆ ಎರಡೇ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೇದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವದು; ಎರಡನೇದು ಹೀಗೆ ಕೆಣಕಿಸಿ ಅನ್ನುವುದು' ಎಂದೆಂದಾರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಕಾಲಾವಧಿಯಿಂದ ಹಾಗು ಅತಿ ಪರಿಚಯದಿಂದ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಅಂದನೇಲಿ ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಅವರೇಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು? ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಕೂಡ ಇತರರ ಎದುರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿ ಮರ್ಮಭೇದಕ ನುಡಿಗಳನ್ನು ನುಡಿಯುವ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿ ಇರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಅರೆಗಲಿತ ಹಾಗು ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯ ಗಂಡಸರಿಗಂತೂ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಅಥವಾ ಅವ ಹೇಲನೆಗಳನ್ನು ತ್ರಯಸ್ಥರ ಹಾಗು ಹುಡುಗರು-ಹುಪ್ಪಡಿಗಳ ಸಮಕ್ಷಮಾಡುವ ಹುಮ್ಮಸವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ ಖುದ್ದ ಹಾಗೆನ್ನುವವನಿಗೆ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿದರೂ ಯಾರೂ ಆ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ, ಅವರ ರಕ್ತಸುರಿಯುವ ಅಂತಃಕರಣದ ಕಡೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಬಂದರೆ, ಆತನ ಆ ದುಷ್ಟ ಆನಂದವು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಲುಪ್ತವಾದೀತ್ತು.

ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವ ಚಾಳಿಯು ಗಂಡ ಹೆಂಡದಿಲ್ಲ ಅನುನಂಬಿಗೆಯ ನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಮಾತಿನಿಂದ ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳ ವರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ತೀರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಕೆಗೆ ತಾಳ ಮೇಳಗಳೇನೂ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರ ಖೋಡಿ ತನವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಗಂಡನ ಇಚ್ಛೆಯ ವಿರುದ್ಧ ದಾನ-ಧರ್ಮ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ತಪ್ಪು ತಿದ್ದುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಂಡಸರು ಗಂಡಸರಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಹೆಂಡತಿಯ ಹುಮ್ಮಸವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ವ್ಯಸನ ಮತ್ತು ಕೈಸಡಲಿನ ಚಾಳಿಯನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುವ ಸಲುವಾಗಿ, ವೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಗನ ಸಂರಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಗಂಡಸರು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸದಾ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಉಭಯ ಯತರ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಕೆಯು ತೀರ ಡಾಣಾಡಂಗುರ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದದ್ದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಸೊಟ್ಟು ನೆವಗಳನ್ನೂ ಖೊಟ್ಟು ವಿವರಣಗಳನ್ನೂ ಗಂಡಹೆಂಡವಿರು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಮೋರೆಯಮೇಲೆ ಬಿಸುಟು ತಲೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ನೆವಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ವಿಷಯಕ ನಂಬಿಗೆಯ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮನದೊಳಗಿನ ಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ಜೀವಾಳದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಡಲಿಕ್ಕೆಂದು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ದಿಲ್ಲ. ಪರಸ್ಪರ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸ-ವಿನಿಮಯಗಳು ಕಟ್ಟಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ವಿಚಾರಗಳ ಏಕಜೀವವು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ

ಯಾವ ತಂತು-ವಾದ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರೂ ಅದರ ತಂತಿಯ ಸ್ವರಗಳು ತಾವಾಗಿ ಕೂಡಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ತಂತಿಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಂದೇ ಸ್ವರ ಹಾಗೂ ಸಹಸಂವೇದನಗಳುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದರೇ ಆ ಸುರಮ್ಯ ವಾದ್ಯದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೊರಹೊರಡಿಸ ಬಂದೀತು. ಸ್ವರ ಹಚ್ಚಿರದಿದ್ದರೆ ಆ ವಾದ್ಯದಿಂದ ಕರ್ಕಶ ಇಲ್ಲವೆ ಹೀನ ಸ್ವರವೇ ಹೊರಡಹತ್ತಿ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಕರ್ಣಕಠೋರವೆನಿಸಹತ್ತೀತು. ಸ್ವರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಸಹಸಂವೇದನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲ ತಂತಿಗಳನ್ನು ಇಳಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಕೆಲವನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಆ ತಂತಿಗಳೊಳಗಿನ ಕೊಡಕೊಳೆ ಸ್ವೇಣವು; ಮತ್ತು ಅದು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭ ಹಾಗೂ ತೀವ್ರ

ವಾದೀತೋ ಅಷ್ಟು ಗಾಯನ-ವಾದಕ್ಕೆ ಬೇಗನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದೀತು; ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ರಂಗು ಅದಕ್ಕೇರೀತು. ಸತಾರ ಇಲ್ಲವೆ ದಿಲ್‌ರುಬಾ ಇವುಗಳ ಹಲವು ತಂತಿಗಳು. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಆ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಸುವ ಧ್ವನಿಯು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಒಂದು!

ಇದೇ ಉದಾಹರಣೆಯು ಗಂಡ್ಯಹೆಂಡಿರ ಸ್ವಭಾವ-ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಉಭಯತರೋಳಗಿನ ಮೊದಲಿನ ಆಂತರವನ್ನು ಪ್ರೇಣಿಸುವದಕ್ಕೇಮ ಕೊಡಕೊಳ್ಳಿಯ ಬಿಚ್ಚುವನದಿಂದ ಅವರು ಕಟ್ಟಿ-ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಸುಯಚ್ಛಿಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತುಸ ಹಾರಿ ಹೋಗಬೇಕಾದೀತು ಅವರ ಸ್ವಭಾವಗಳೊಳಗಿನ ಅನಂತ ಇಚ್ಛಾನಿಟ್ಟೆಗಳು ಒಂದುಗೂಡಿ ಅವೆಲ್ಲವು ಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಧ್ಯೇಯದ ಒಂದೇ ಒಂದಾವ ಧ್ವನಿಯು ಹೊರಹೊರಡಬೇಕು. ತಂತಿಗಳನ್ನು ಗಾಯನವ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಗೆಂದು ಹಚ್ಚುವುದಿರು ನಿರುತ್ತದೆ! ಪುಸ್ತಕಿಯರಿಗೆ ಸಂಸಾರವ ಬಂಡಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಗಲುಗಳಿಂದ ಜಗ್ಗುವದಿರುತ್ತದೆ. ಹಲವು ಸುಖವಃಖದ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಕಾಲಿಗೆ ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಗ್ರಹಿಸುವದಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅವಗಳ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯಿಂದರೇನೇ ಸ್ವಭಾವವಿಾಲನವ ಅಥವಾ. ಕೂಡಿ ನಡೆಯುವದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು.

ಯಾರಿಗೆ ಅದು ತೀವ್ರ ಸಾಧಿಸುವದೋ ಅವರು ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ತಂಪಾದ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಐಹಿಕ ಆಸ್ತಿಗಳ ಬೇಸಿಗೆಯನ್ನು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಯಾರ ಇಡೀ ಜನ್ಮವು ಬರಿಯ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಒಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಕೂಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ವೆಚ್ಚವಾಯಿತೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಆಸ್ತಿಗಳೊಳಗಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಬೇರೆ ನೆರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಮಹತ್ವವು ಎರಡು ಅಥವಾ ಹಲವು ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟಿರಲು, ಒಂದೇ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನೆಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಬೇಕು! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಜಗಳಾಡುತ್ತ. ಸ್ವಂತಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾಕುಸಾಕೆಂದೆನಿಸುವ ದಂಪತಿಗಳೇನು ಕಡಿಮೆ ಇರುವರೋ? ಅಂಥವರಿಗೆ ಪತಿಪತ್ನಿಯರನ್ನು ನದಕ್ಕಿತ ಜನ್ಮದ ವೈರಿಗಳೇ ಅವರೆನ್ನಬಹುದು.

ಅಹಮ್ಮದಾಬಾದದೊಳಗಿನ ಸುಪ್ರಸಿಪ್ಪ ಸುಧಾರಕ ಮನೆತನದೊಳಗಿನ ವಿದುಷಿಯಾದ ಕುಮಾರಿ ವಿನೋದಿನೀ ಎಂ. ಏ ಎಂಬವಳು ಶ್ರೀಯುತ ಮನೂಭಾಯಿ ಇವರೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾದಳು. ಅದೊಂದು ಗುಜರಾಥದಲ್ಲಿ ವಜ್ರ-ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ತ್ವೇಷದ ಉದ್ಗಾರಗಳು ಹೊರಟವು. ಶ್ರೀಯುತ ಮನೂಭಾಯಿ ಇವರ ವೊದಲೇ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸೌ. ಶಾರದೆಯು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದವಳಿದ್ದು, ಆಕೆಗೆ ಎಂಟು ವ.ಕೃಳೂ ಇದ್ದವು. ಆ ಲಗ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಬೊಬ್ಬಾಟವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿರುವವು. ಅದರೊಳಗೇ ಶಾರದೆಗೆ-ವೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಗೆ-ಸವತಿಯು ಬಂದಳು. ಅವಳ ಸಂಸಾರವು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಕರವೂ ತ್ವೇಷವೂ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲುಂಟಾಯಿತು. ಹಲವು ಮಂದಿ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗುವ ಯಾವ ಹಕ್ಕು ಗಂಡಸರಿಗೆ ಹಿಂದುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ಇದೆಯೋ ಆ ರಿಯಾಯತಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಿತ್ತಿತ್ತಿಗೆದು, ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣು ಕೊಡೆರೆಂದು ಹಟಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಲೋಕಮತವು ಇನ್ನೂ ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ವಿನೋದಿನಿಯಂಕಕ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಕುಮಾರಿಕೆಯು ಶಾರದೆಯ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದೇನೂ ಸರಿಯಲ್ಲ, ಮನೂಭಾಯಿಯು ವಿನೋದಿನಿಯ ಸಂಗತಿಗೆ ಹತ್ತುವದೂ ಉಚಿತವಲ್ಲ, ಎಂದು ಆ ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಈ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮನೂಭಾಯಿ ಮತ್ತು ವಿನೋದಿನಿ ಇವರಿಗೆ ಏಕೆ ಮಾಡಬಂದಿತೆಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು-ಅಂದರೆ ಬಹುಪತ್ತೀ ಕಟ್ಟವನ್ನು-ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಇಕ್ಕುವದು ಯಾರ ಹವನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಅಡಿ ತೋರಿಸುವ ಭೈಯೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಕಲಿತ ಸವತಿಯು ವೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಯ ಎದೆಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಣುಭವಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸವಾಗಿದ್ದರೂ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವು ಈಶಾಗಲೇ ಹೈಯುಂಡು ಹೋಗಿವೆ. ರತ್ನಪ್ರಭಾ ಎಂಬ ಯಾವಳೊಬ್ಬ ವಿದುಷಿಯು ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಗಂಡನೊಡನೆಯೇ ಲಗ್ನವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯು ಮುಂಚೆ ಪುಣೆಯೊಳಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿದುಷಿ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ವಿವಾಹಿತ ಗಂಡಸಿನೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾದ

ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಪ್ರೇಮಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೀನತ್ವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ, ಬಡಗೃಹಿಣಿಯ ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಬೆರಿಸುವ ಬಗೆಗಳಂತೂ ನಿಜವೇ ಸರಿ; ಅವರ ವಿಶೇಷ ಉಸ್ತುವಳಿ ಕಾರಕ ಸಂಗತಿಯೇನಂದರೆ, ಕಲಿತಂಥ ಹಾಗೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಾಜಸ ಧಾರಕೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಇಂಥ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಹತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವೈರಾಚಾರದ ನವನೀತರು ಪುರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೊಂದು ಅನ್ಯತಿಕ ಹಾಗೂ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾದಂಥ ಕೆಲವು ಬಹು ಪಕ್ಷೀಕೃತ್ವದ ರಿಯಾಯಿ ತಿಯ ಲಾಭಸಡೆಯುವವರು ನಿಜವಾದ ಸುಧಾರಕರೋ-ದುರ್ಧಾರಕರೋ? ಹಳೇ-ಹೊಸದಲ್ಲಿಯೂ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಈ ನಾಮಧಾರೀ ಸುಧಾರಕರು ಹೇಗೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವರೋ ತಿಳಿಯದು!

ಅದೇನೇ ಇರಲಿ; ಆದರೆ ಇಂಥ ಪ್ರಕಾರಗಳು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಸೊಂಪು ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವವು, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವವು; ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಭಾಕಂಪದ ದಬ್ಬುಳಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಸಾರೀ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗೃಹನಾಖ್ಯವನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವು. ವಿವಾಹಿತ ಪಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ಇದೊಂದು ಹೊಸ ಸಂಕಟವೇ ಉಂಟಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವಿವಾಹಿತ ವಿದುಷಿಯರಿಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ದಾರುಣ ವಾದ ನಿರಾಲಯೇ ಇದೆ ಎಂಬ ಬಳಿಕ ವಿವಾಹಿತ-ಅವಿವಾಹಿತ ಇವೆರಡೂ ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು.

ಗಂಡನ ವಿನೋದೀಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಹುಡುಂಬಿಸತಕ್ಕ, ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ರುಚಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸತಕ್ಕ, ಸೌಂದರ್ಯದ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸತಕ್ಕ ವರ್ತನವು ಯಾವ ವಿವಾಹಿತ ಸ್ತ್ರೀಯರದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಗಂಡಂದಿರುಳಿಯುವದು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕಠಿಣವಾಗ ಹತ್ತುವದೇ ಖಂಡಿತವು. ಕೃತ್ರಿಮ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತುಳುಕುತ್ತಲಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಪರ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ಅಂಜಿಕೆಯು ಅನಿಸದಾಗಿದೆ. ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡವನಾದರೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಆತನು ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಹುಮ್ಮಸದ ತರುಣನ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡದಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದ ಅನುರ್ಯಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೊಡನೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸ-ಖದೇದುರು ಬೇರೆ ಯಾವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನೂ ನಡೆಯಗೊಡದಂತಾಗಿ ತ್ತಾರೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಸಿವೆಯನ್ನು (ವಿಷಯ ಪಿಪಾಸೆ) ಅಥವಾ ಹೊಟ್ಟೆ

ಹಸಿವು) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಗೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾರ್ಗದಿಂದ
ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಧರ್ಮವಾಗಹತ್ತಲು, ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಗಳು ಸತ್ಪುನೀನ
ಗಳಾಗಹತ್ತಿವೆ ಸದ್ಯದ ಯುಗದ ಮಹಿಮೆಯೇ ಹೀಗಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ
ಇದಕ್ಕೆ ಹಲಕೆಲವರು 'ಕಲಿಯುಗ' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯುಗಧರ್ಮದ
ಅರಿವನ್ನು ಭಗವೀ ವರ್ಗವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಆತ್ಮನಾಶಕ್ಕೆ ಗುರ
ಯಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ ಪುರುಷರ ಆಯುಷ್ಯವು ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ಸಂಗತಿ
ಗಳಿಂದ ಒಂದೇಸವನೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಹತ್ತಿದೆ. ಗಂಡಸು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ
ಯಿಂದ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಒಂದೇಸವನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ
ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕೃತ್ಯ ಒತ್ತರದಿಂದ ನಡೆಯುವ ಸಹಚಾರಿಣಿ
ಯು ಆತನಿಗೆ ಲಭಿಸಿದರೆ, ಆತನು ಅವಳನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಅಕೆ ಮಂದಗತಿಯವಳಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮಕ್ಕಳು-
ಮರಿಗಳ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಬುದ್ಧತನದಿಂದ ಗರ್ವಳಾಸರೆ, ಅವಳಿ ತಾನಾ
ಗಿಯೇ ಹಿಂವೆ ಬೀಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗುತ್ತವೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪುರುಷನಂತೆ
ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯುವದಿಲ್ಲ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅನುಭವದಿಂದ ಅವಳು
ಬೇಗನೆ ಪ್ರಾಥಮಾಗುತ್ತಾಳೆ ಸಂಸಾರದ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಅವಳು ಬೇಗನೆ
ದಣಿಯ ತ್ತಾಳೆ ಹುಡುಗರು-ಹುಪ್ಪಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ತ್ರಸ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ
ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅಕೆಯೊಳಗಿನ ಹುರುಪು, ಹುಮ್ಮಸ್ಸು,
ಲೋಲುಪತೆ, ಆತುರತೆ ಮಂತಾದವುಗಳೆಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಪ್ರಸಂಗವಶಾತ್
ಅಕೆಯು ಉದಾಸೀನಳೂ ಸಹ ಆಗುತ್ತಾಳೆ ಅವಳ ಸರ್ವ ಒಗೆಯ. ಬೆಳವಣಿ
ಗೆಯು ಕುಂತಿತವಾವಂತೆ ತೋರುತ್ತವೆ ಈ ನಿಷಮು ಪ್ರಕಾರವು ಉಭಯ
ತರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯದಾಗುವದರಿಂದ, ಅವಬ್ಬರೂ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆಂದು
ಹೊರಟರೂ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹಿಂವೆ ಬೀಳುವಳು. ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗ
ದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ಹರೆಯದ ಹೊಸ ಗೆಳತಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವಳು ಬೇಕೇಬೇಕಾಗಿರು
ತ್ತಾಳೆ. ಕದಾಚಿತ್ ಅವನು ಇಂಥ ಮೈತ್ರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಪುರುಷನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತನೋ,
ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿಯೋ; ಮತ್ತು ಯಾವ ಮಾನದಿಂದ ಅವನ ಮೊದಲನೇ
ಹೆಂಡತಿಯು ಅಪ್ರಬುದ್ಧಳೂ ಉದಾಸೀನಳೋ ಆ ಮಾನದಿಂದ ಆ ಗಂಡಸು
ಕಲಿತ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಚ್ಚು ಸಿಕ್ಕುಬೀಳುತ್ತಾನೆ ನಿಜವಾಗಿ

ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ, ಆತನು ಸ್ವಂತದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಕುಮಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೊಡಕಿಸಿಕೊಂಡು ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸತ್ಯಸ್ಮಷ್ಟಿಯ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರವಾಯಿತು ಆರ್ಥಾತ್ ಇಂಥ ಪುರುಷನನ್ನು ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೀರ ಹೇಯನೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದೀತು. ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಸುಪ್ರಬುದ್ಧ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದು, ದಣಿದಂತಹ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಹುರುಪು ಕೊಡುವದು ಮುಂತಾದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಗಂಡನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗಿದ್ದು ಸ್ವಂತದ ಉದಾಸೀನತೆಯು ಲಾಭವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸುವಾಸಿನಿಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಪಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಗಲಾರದು. ಗಂಡನ ಇಚ್ಛಾನಿಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಮರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಮಡದಿಯು ಆತನನ್ನು ಬೇರೆಯವಳ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಿ ಒಯ್ದು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಸ್ವಂತದ ಸೌಂದರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ, ಅಕರ್ಷಕತ್ವದ ಕಡೆಗೆ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯು ಲಕ್ಷ್ಯವೀಯುವ ದಿಲ್ಲವೋ ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ತನ್ನಿಂದ ದೂರನೂಕುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗೆ ದೂರದೂಡಿದ ಗಂಡನಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಚಾಟು ದೊರೆತ ಕೂಡಲೆ ಆತನು ಆ ಚಾಟಿನ ನೆರವಿಗೆ ಹೋದರೆ ಆತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದೋಷ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸವತಿಯರ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಠಿಣ ವ್ರತವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸುವಾಸಿನಿಯೂ ಹುಡುಕಬೇಕು.

ಕಲಿತ ಸವತಿಯು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒರುತ್ತಾಳೆಂಬ ದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವು ನಮ್ಮ ಹಳೇ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಬಹುಪಕ್ಷೀಕತ್ವದ ರೂಢಿಯೇ ಸರಿ ಅಂದಬಳಿಕ ಹಳೆಯದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿ ರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರು ರಸಾತಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಹಿಂದೂಗಂಡನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಂವಿ ಹೆಂಡವಿರೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗುವ ಹಕ್ಕು ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ದೊರೆತಿದೆ ಆದರಿಂದ ಪರಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರೇಮಪಾಶವು ಯಾವನೊಬ್ಬ ಹಿಂಸೂ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಆತನ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಮದುವೆಯ ಮಡದಿಯೆಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ತರುತ್ತಾನೆ ಇಸುವರೆಗಿದ್ದ ಕಳವಿನ ವ್ಯವಹಾರವು ನಿಂತು ಈಗ ಅದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಿರಾತಂಕವಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗು

ತ್ತದೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜವು ಏನನ್ನೂ ಅನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದೂ ಅನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಲಗ್ನವಾಗದೆ ಇದ್ದ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಕೆಂಪು ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಯಾದರೂ ತೊರೆದು ಹೋದಾಳು; ಗಂಡನು ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲ ಮನಸ್ಸು ಹಾಕಿಯಾನು ಎಂದು ಸುಹಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಶೆ ವಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿರುತ್ತದೋ ಈ ಒಬ್ಬ ಪತ್ನೀಕತ್ವದ ರೂಢಿಯಿಂದ ದೂರಲ್ಲ ದಂತಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಮೃತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಲಗ್ನವು ರೆಜಿಸ್ಟರ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಸ್ವೇಶಲ್ ಸ್ಮಾರಕ; ಜ ಆಕ್ಟಿನಂತೆ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಸೌಭಾಗ್ಯಕಾಂಕ್ಷಿಣಿಯಾದ ಕುಮಾರಿಕೆಯು, ನಾಳೆಗೆ ಸುವಾಸಿಸಿಯಾಗತಕ್ಕವಳು; ಮತ್ತು ಪ್ರಸಂಗವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಅವಳೂ ಕಲಿತಂಥ ಸವತಿಯ ಅಂಚೆಕೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ದೀನಳಾಗತಕ್ಕವಳಿರುವಳು ಪುರುಷರು ಅನನ್ಯ ಪ್ರೇಮದ ಆಣೆ ತೊಟ್ಟರೂ 'ಅನ್ಯಥಾ ಶರಣಂ ನಾಸ್ತಿ ತ್ವಮೇವ ಶರಣಂ ಮಮ' ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ದೇವರಿಗೂ ಅನ್ನುವಂತೆ ಪುರುಷರೊಳಗಿನ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹೊಸ ಯುವತಿಗೆ ಅನನ್ಯಪ್ರೇಮದ ಆಶ್ರಯವನೆಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಅಂತೆಯೇ ಅವರ ಆಣೆ-ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಕೊಡದು. ರೆಜಿಸ್ಟರ ಲಗ್ನವಾಯಿತೆಂದರೆ ಆ ಗಂಡಸಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯು ಜೀವಂತಳಿರುವವರೆಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆತನ ಹಂಗೆ ಲಗ್ನವೇ ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ, ಆತನ ಎರಡನೇ ಲಗ್ನವು ಗೃಹಕಾಯವೆಂದು ಸಂಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ರಿಫಾರ್ಮ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ನಾನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕೂಡ್ರದಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಾರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕೂಡ್ರಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ ರೆಜಿಸ್ಟರ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಗಂಡನು ರಿಜರ್ವ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಪ್ರೇಮದ ಒಡತಿಯು ಅವನ ಮದುವೆಯ ಹೆಂಡತಿಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪ್ರೇಮದ ಒಡತಿಯು ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯಂತೂ ಆಗಲಾರಳು. ಇದೇನು ಅಲ್ಪ ಲಾಭವಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಆ ಹಳೇ ಪರಂಪರೆಯೇ ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಗಂಟಲಿಗೆ ಗಾಣವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇದರಿಂದ ಏನಾಹಿತ ಹುಡುಗೆಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಪಾಶಗಲಿಯ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಕನ್ನೆಯರು ಸವತಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವನೊಬ್ಬ

ಇನ್ನು ನೇ ವರವನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುವುದು ಶಿಕ್ಷಣ, ಅಷ್ಟೇ, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಇವುಗಳ ವಿಸರ್ಜಿತ ನಿರಾಶೆಯನ್ನೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವದಿಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದೂರೀಕರಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಮೂರನು ಇಂಥ - ನುಚಿತ ರೂಢಿಗೆ ತಡೆಯುಂಟಾಗದು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಹುಡುಗಿಯು ಲಗ್ನದ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯು. ಅದರಿಂದ ಇರುವುದು. ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂದನ್ನುವ ಕನ್ಯಾಪಿತೃಗಳು ಹಲವರಿರುವರು; ಆದರೆ - ಒಗೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿಯು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಉಪ್ಯುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ? ಪ್ರಣಯ ವಿವಾಹ ಕೂಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹುಡುಗಿಗಂತಲೂ ಹುಡುಗಿಯು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಗುರ್ತು ಪೂಜೆಯದ ಸಂಭಾವಿತ ತರುಣರನ್ನು ಶೋಧಿಸಬೇಕು ಅವರಿಗೂ ಹುಡುಗಿಗೂ ಗುರ್ತು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಉಭಯತರ ಸ್ವಭಾವಗಳು ಒಂದಾಗುವವೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ಅಕರ್ಷಣ ಉಂಟಾಗುವ ಸಮಾನ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಿ ಗುಣಗಳು ಹೊಂದುವವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಇವುಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗು ಅಂಥ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡದೆ ಅವರು ಪ್ರೀತಿವಿವಾಹವಾಗಬೇ ಕೆಂದು ಬರಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಸಾವಿರಸಾರೆ ಅಂದರೂ ಅಷ್ಟು ಒಂದೇನು ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು? ತರುಣ ಅನಿವಾಹಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕನೈಗಳಿಗೂ ಗಂಟುಬೀಳದಂತೆ ನಾವು ಬಹು ಎಚ್ಚರಪಡುತ್ತೇವೆ; ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಅತಂಕದ ಮಡಿಯ, ಅಲಿಪ್ತವಾದಂಥ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆ. ಗಂಡುಜಾತಿಯ ಗುರ್ತು ಸಹ ಅವರಿಗಾಗ ಗೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯವರಾರು, ಕೆಟ್ಟವರಾರು? ಉದಾತ್ತರಾರು, ನೀಚರಾರು? ಸುಸ್ವರೂಪರಾರು, ಕುರೂಪಿಗಳಾರು? ಅಶಕ್ತರಾರು, ಸಶಕ್ತರಾರು? ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹುಡುಗೆಯು ಯಾವಾಗ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು? ಅವಳು ಒಬ್ಬನನ್ನೇ ಆಲ್ಲ, ಹಲವು ಮಂದಿ ತರುಣರನ್ನು ಕಂಡಾಗಲಲ್ಲವೆ? ಗಂಡಸರ ಗಾಳಿಹತ್ತದಂತೆ ದೂರ ಚಾಟಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗೆಯರು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಯಾವ ಗಂಡಸಿನ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬರುವರೋ ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಉಬ್ಬರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತರುಣಿಯರು ಮನ ಬಿಚ್ಚಿ ನಡೆಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಾನವೆಂದರೆ ಕುಟುಂಬವತ್ಸಲ ಪುರುಷರು. ಸಮಾಜವು ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೂ ತಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ

ದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಯ ಗೆಳತಿಯೆಂದೇ ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಭವ ಪ್ರವೇಶ ಲಭಿಸುವದು. ಆ ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಯ ವಶೀಲಿಯಿಂದಲೇ ಅವಳು ಆಕೆಯ ಗಂಡನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಹತ್ತುತ್ತಾಳೆ; ಮನೆಗೆ ಬರ ಹೋಗಹತ್ತುತ್ತಾಳೆ; ಮತ್ತು ಆ ಪತ್ನಿಯ ಭಿಡಿಯಿಂದಲೇ ಅವಳು ವೇಳೆ ಅವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಋಷಿ ಪತ್ನಿಗೆ ಆವರಿಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯವುಂಟಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ! ಹುಡುಗೆಯರಿಗೆ ಗಂಡಸರ ಸ್ನೇಹ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಭಾವತಃ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಇದುವರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಗಂಡಸಿನ ಸಂಗಡವೂ ಅವಳಿಗೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೂ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಂಧಿ ದೊರೆತಿರುವದಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಅವಳು ಮೋಸಗೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿದೆ ವಿವಾಹಿತ ಪುರುಷನು ಸ್ತ್ರೀ ಹೃದಯವನ್ನು ತನ್ನದೆ ನೆಲೆಹಿಡಿಯುವ ನಿಪುಣ ನೀರು ಮುಳುಗುವವ, ಪ್ರಣಯ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಿನ ತಜ್ಞ, ವಿಪರೀತ ಸಲಿಗೆ ಬಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಂದು ಮುಂದೆ ಮೋಡದ ಧೈರ್ಯಸ್ಥ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಇಂಥವನಿಗೆ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದ ಬಳಿಕ ಅವರು ಸಹಜವಾಗಿ ಮೋಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆತನ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ, ಚಾತುರ್ಯದ ವಾತಿನಿಂದ, ಆಸ್ಥಾಪೂರ್ವಕ ವರ್ತನದಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾದವರಂತೂ ಆತನು ಹೇಗೆ, ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೋಸಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬದರ ನಿಯಮವೇ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಿತಂಥ ಸವತಿಯು ಯಾವ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವಳೋ ಆಯಾ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವು ಕಂಡು ಬಂದಿತ್ತು. ಗಂಡನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದೇ ಸವನೆ ವೇಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಕಸಬು ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ದಿದ್ದರೆ, ಆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಕುಮಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಳು ತಾನಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರಗೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಗಂಡನ ಮೋಹಜಾಲಕ್ಕೆ ಒಲಿಬಿದ್ದು ಆಕೆ ಮೋಸ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಗಂಡನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ಕನಿಕರದವನಿದ್ದನೆಂದೇ ಆತನು ಆ ಮೋಸಗೊಂಡ ಕುಮಾರಿಕೆಯೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವಿವಾಹಿತ ತರುಣನು ಪ್ರಣಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೂವಂತೂ ನಿಜವೇ; ಆದರೆ ಆತನು ಆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಸಬನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮೋಹಗೊಳಿಸುವ ಕಲಿಯು ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ ತನ್ನ

ಮನೋಗತವನ್ನು ಆಡಿ ತೋರಿಸುವ ಧೈರ್ಯವೂ ಆತನಿಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆತನು ಭಿಷ್ಣುನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ತೀರ ವೈಷಯಿಕ ಪ್ರೇಮವು ಸುತ್ತಲೂ ಧೈರ್ಯವಾದದ ವಲಯವಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ವಿವಾಹಿತ ಪುರುಷನು ಧೈರ್ಯವಾದದ ಸವಿಯೆಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ವೈಷಯಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಭೋಕ್ತಾರನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವಿವಾಹಿತ ತರುಣನು ಹೃದಯವೇವಿಯ ಅಧಃಪಾತವಾಗಬಾರದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ; ಕೆಮಾನಸಕ್ತ ಅದನ್ನು ತರುಣಿಗೆ ಆಡಿ ತೋರಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತಳನ್ನಂತೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಉಪಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವೆಂದು ನೋಡುವುದೇ ವಿವಾಹಿತ ಗಂಡಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಅಧಃಪತನದ ಬಗ್ಗೆ ಆತನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿವೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಪರಿಣಾಮದ ಭೀಕರ ಚಿತ್ರವು ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಣುಕಬಾರದೆಂದು ಒಳ್ಳೇ ಸರಾಗವಾಗಿ ಆತನು ಅವಳನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿವಾಹಿತ ಗಂಡಸು ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಕೋಮಲ ಸೌಂದರ್ಯದ ವೇಲೆ ನುಗ್ಗಲಿಕ್ಕೆ ಜಪ್ಪಿಸಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮುಗ್ಧ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪೂಜಕನಾಗಿರ.ವ ತರುಣನು ಅವರ ದಿವ್ಯತ್ವವು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನಮೊಳಗೆ ಕೊರಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಿತ ಪುರುಷನಿಗಿಂತ ಅವಿವಾಹಿತ ತರುಣರ. ನಾವಿರನಾಲಿಗೆ ನೆಟ್ಟಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರೊಡನೆ ಹಾಡು ಗೆಯರನ್ನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಗೊಡುವುದು ಸಾವಿರಪಟ್ಟು ಕಡಿನೆ ತೊಂದರೆಯದು; ಮತ್ತು ಆಗಬಾರದ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಅವೇನಾದೀತು? ವಿಶೇಷವಾದರೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ಲಗ್ನವಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗವೊದಗೀತಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವೇ ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಠಿಣವೇನಿದೆ? ಇಂಥ ಲಗ್ನಗಳಿಂದ ಸುವಾಸಿನಿಯರ ಮನೆ ಮುರಿಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬೇರೆ ಒದಗುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ?

ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸವತಿ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸುವಾಸಿನಿಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅಂಜಕಮುನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಿದೆಯೋ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾದರೂ ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಭಯಪ್ರದವಾಗಿದೆ. ಈ ಘಟನೆಯ ಮೂಲ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಸಮಾಜವು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸವತಿಯಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಬೊಬ್ಬಾಟ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತರೆ ಉಪಯೋಗವೇನಾಗಬೇಕು?

ಗಂಡನನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವರಾರು?—

:: ೧೩

ಮನೆಯವಳೋ-ಹೊರಗಿನವಳೋ?

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಹೆಂಡತಿಯು ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟತ್ರ ದಂತಿರುವಳು. ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಚಾಲಾಕಳು, ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವಕ್ಷಳು; ಹುಡು ಗರು ಹುಪ್ಪಡಿಗಳ ಜೋಪಾನವೆ ಮತ್ತು ಬೇಸೆಯವರ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡು ವಲ್ಲಿ ನಿಪುಣಳಾದವಳೂ, ಸಾತ್ವಿಕಳೂ, ಪತಿಸೇವಾಸರಾಯಣಳೂ ಆಗಿರು ತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನು ಬೇರೆ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಮರುಳಾ ಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಬರಿಯ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಆಕೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಸಹ ಹತ್ತಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದರೆ, ಆ ಹೆಂಗಸು ನನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆಯ-ಮಿತ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯ-ತೊತ್ತಾಗ ಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅರ್ಹಳಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅತ್ತಿಗೆಯಂತಹ ಮುಷ್ಕರಾವನ ಮತ್ತು ಅದರ್ಶಳಾದ ಅರ್ಯಪತ್ನಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನು ಒಬ್ಬ ಯಕಃ ಚಿತ್ ಕೆಂಗಸಿಗೆ ಮರುಳಾದದ್ದು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತಾಪವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದರ ಅಂಥ ಉಲ್ಲಾಸ, ಉಡಾಳ ಇಲ್ಲವೆ ನೀಚ ವೃತ್ತಿಯವನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ನೈತಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳೂ ಕೋಮಲ ಭಾವನೆಗಳೂ ನನಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದಂತೂ ನನಗೆ ಆತನ ಆ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ಗೂಢವೇ ಬಿದ್ದಿತು. ಅತ್ತಿಗೆಯವರು ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ತೆಗೆದು ಆತನ ಆ ಬಗೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಸಿದರೋ, ಆಗ ನಾನು ಅವರಿಗೆ 'ನೀವು ಇದುವರೆಗೆ ನನಗೆ ಇದನ್ನೇಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು: 'ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ನಾನಿದನ್ನು ತಿಳಿಸ ತಕ್ಕವಳೆದ್ದೆನು; ಆದರೆ ತಕ್ಕ ಸಂಧಿಯೇ ದೊರೆತಿರಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವರ ಸಹನಶೀಲ ವಿನಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಕನಿ ಕರವೆನಿಸಿತು. ನಾನು ಅಂದೇ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಅವ ನಿಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಅಂದು ಘರ್ಜಿತಿ ಪಡಿಸಿದೆನು. ಮೈತ್ರಿಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹರಿದು ಬಿಡುವ ಬೆದರಿಕೆ ತೋರಿಸಲು, ಆತನು ಕಷ್ಟಾನಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ತೀರ ಕಂಗೆಟ್ಟವನಂತೆ ತೋರಹತ್ತಿದನು. 'ಈತನಿನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ತೊರೆ ದಿಲ್ಲ! ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಹರಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ಈತನು ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ತೊರೆಯ

ಲಕ್ಕೆ ಈತನಿಗೆ ತಡಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ವೈತ್ತಿಯ ಗಣದಿಂದ ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಅಧಃಪಾತದ ತಳದಿಂದ ಈತನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಳಕೊಳ್ಳಬಂದೀತು. ಎಂ- ನನಗನಿಸಿತು. ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಅರ್ಥಸಿಟ್ಟು ಶಾಂತವಾಯಿತು. ನಾನು ನೋತಿದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಆತನ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನುಡಿದನು: --

‘ಗೆಳೆಯಾ, ಸತ್ಯಕಥೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಿದರೆ ನಿನಗದು ಸಮ್ಮತವಾ-ಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ; ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಂತಕನವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲೇ? ಆಕರ್ಷಕ ಸ್ತ್ರೀತ್ವವೇ ಇವೆಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೋಷವಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನೇ ಬಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಾನವಳ ಅವಹೇಲನೆಯನ್ನೆಂದೂ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.’

ಆತನ ಈ ಉತ್ತರವು ನನಗೆ ಚಮತ್ಕಾರದ್ದಂತೂ ಅನಿಸಿಯೇ ಅನಿಸಿತು; ಅಲ್ಲದೆ ಆತನು ಅತ್ತಿಗೆಯೊಡನೆಯೂ ಹುಡುಗರು-ಹುಸ್ವಡಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೇಮಲತನದಿಂದಲೂ ಅನಂದದಿಂದಲೂ ಕೇವಲ ಮುಂಚಿನಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಿತ್ರನು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆ ಉದ್ಗಾರಗಳ ದುರ್ಬೀಣೆಯೊಳಗಿಂದ ನಾನು ಅತ್ತಿಗೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಿರಕಿಸಿ ನೋಡಹತ್ತಿದೆನು. ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಏನಾದರೂ ಬೇರೆ ದೃಶ್ಯವು, ಯಾವಳಾದರೂ ಬೇರೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು, ಎಂಥದಾದರೂ ಭಿನ್ನವೇ ಆದ ಸಂಸಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಅತ್ತಿಗೆಯವರು ಇಷ್ಟು ಸುಂದರ, ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ನಯನ ಮನೋಹರರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅದುವರೆಗೂ ಅವರನ್ನೊಂದು ಸುಂದರ ಪ್ರತಿಮೆಯೆಂದೇ ಅಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೆನು; ಮತ್ತು ಅವರು ಇಂದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವಡೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಸಂಗಮರವೇ ಪುತ್ರಳ ಯಂತೆ ಕಂಡರೂ ಕೇವಲ ನಿರ್ಜೀವರಾಗಿ ತೋರುತ್ತೊಡ-ದರು ಅವರ ಪತಿ ಸೇವೆ. ಅವರ ವ್ಯವಹಾರಕೌಶಲ್ಯ ಇವೆಲ್ಲ ತೀರ ದೋಷರಹಿತವಾದವು ಗಳೇನೋ ನಿಜ; ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಮ್ಮಸ್ಸೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪುಟ್ಟ ಸಂಸಾರದ ವಾತಾವರಣವು ಶುದ್ಧವೂ ಸಾತ್ವಿಕವೂ ಅಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿಗೆಯ ಆಕರ್ಷಕ ನಡವಳಿಕೆಯ ಉಲ್ಲಸವಾಗಲಿ ಹುರುಪಾಗಲಿ ಇರದ್ದರಿಂದ ಅದು ಉದಾಸವೂ ಅತಂಕಯುಕ್ತವೂ ತೋರುತ್ತೊಡಗತು. ಅತ್ತಿಗೆಯ ವರ್ತನದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಅತಿ ಸಹನಶೀಲತೆ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯ

ಶೀಲತೆಯಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆತನ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರದೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಳತನವು ಅಲ್ಲಿಂದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಗಟ್ಟಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅತ್ತಿಗೆಯ ನಿರ್ದೋಷ ಸ್ವಾತ್ಮಿಕತನವೂ ಅವರ ಪುಟ್ಟ ಸಂಸಾರದ ಗಂಭೀರ ವಾತಾವರಣವೂ ಕೋಪಿ-
ಷ್ಠ ಕಾರ್ತಿಕ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮಾಧಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅಂಜುತ್ತಂಜುತ್ತ ಹೋಗು ವವರ ಅಂತಃಕರಣದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರೇಗಿಗಳಿರುವುದು. ವಿನೋದ, ಸಿಟ್ಟು-ಸೆಡವು, ಹುಡುಗಾಟಕೆ, ಕೆಣಕಿಸಿ ಅನ್ನುವುದು, ಚಂಚಲತ್ವ, ಒಸವು-ಒಯ್ಯಾರ ಇವೆಲ್ಲ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಮಾಟದೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚುವ ವಜ್ರದ ಹೊಳಪಿನಂತೆ ಅವರು ಆಕರ್ಷಕರಾಗಿ ತೋರಬಹುದಿತ್ತು; ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನು ಅವರ ಆ ತೇಜೋವಲಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಪತಂಗದಂತೆ ಆಜನ್ಮ ತಿರುಗಬಹುದಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನನಗೇ ಅನಿಸಹತ್ತಿತು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಯಾವ ಜೀವಂತತನವು, ಆಕರ್ಷಕ ಸಜೀವತೆಯು ಬೇಕಿದ್ದಿತೋ, ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ತೋರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆ ಜೀವಂತತನವು ಎಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತೋ - ಅತ್ತ ಆತನು ಧಾವಿಸುತ್ತ ನಡೆದನು. ಅದ್ದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಉಲ್ಲಾಸನವಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅತ್ತಿಗೆಯ ವರ್ತನವೇ ಕಾರಣವು.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅತ್ತಿಗೆಯ ಈ ವೃತ್ತಿ ಇವು ಅಪ-
ವಾದಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಕಂಡು ಬರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೊರ ಚಾಳಿಯ ಬಹುತರ ಗಂಡಸರ ಹೆಂಗಸರು ಸುಸ್ವರೂಪರಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಸುಸ್ವಭಾವಿ ರ್ಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಆ ಗುಣಗಳ ಪ್ರತಿಫಲವು ಅವರ ಗಂಡಂದಿರಿಂದ ಹೀಗೆ ದೊರಕುವುದು ದುರ್ಭವವಂತೂ ಸರಿಯೇ; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಕೆಲ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದೇ ಇವೆ ಆ ಕಾರಣಗಳಾವವು? ಮತ್ತು ಅವು ಗಳಿಗೆ ಉಪಾಯಗಳೇನು? ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಂಸಾರೀ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಗಂಡನು ಎಷ್ಟೇ ಸುಸಂಸ್ಕೃತನಾದರೂ ಆತನ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮಗಳು ಹಟದಿಂದ ಆತನ ರೋಮ-ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮೋಹವು ಅನಿವಾರ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರರನ್ನು ಮೀರಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಅನ್ನಬಹುದು; ಆದರೆ ಕೇವಲ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ,

ಸಾಧಾ, ಪ್ರೌಢ ಪುರುಷನನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಆತನಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಸೌಂದರ್ಯದೊಳಗಿನ ಶಾರೀರಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ ಇವುಗಳ ಬೆರಿಕೆಯು ಹೆಚ್ಚು ವಿಲೋಭನೀಯವಾಗಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿನೋದೀ ವೃತ್ತಿಯು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ; ಅದರಿಂದ ತನ್ನಂತಹ ಬೇರೆ ವಿನೋದೀ ಗೆಳತಿಯು ದೊರೆತ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಆಕೆಯೊಡನೆ ಸಲ್ಲಗುವಾಗ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ವಿನೋದೀ ವೃತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋಗುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಿರುತ್ತದೋ ಆಷ್ಟೇ ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಂದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಬಲವಾದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಪೈಲವಾನನು ಹೇಗೆ ದುರ್ಬಲರ ಹಾದಿಗೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವೋ ಅದರಂತೆಯೇ ಅವನು ಅವರನ್ನು ಮಿತ್ರರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಬಳೆಸುವದಿಲ್ಲ. ತುಲ್ಯಬಲ-ಅದು ಬುದ್ಧಿಯದೇ ಇರಲಿ, ದೇಹದ್ದೇ ಇರಲಿ, ಶೌರ್ಯದ್ದೇ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಯುಕ್ತಿಯದೇ ಆಗಲಿ-ಎಂಬದು ಮೈತ್ರಿಯ ಅಧಿಷ್ಠಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಆ ಸಮಾನ ಧರ್ಮವೆಂದರೇ ಸ್ನೇಹದ ಆಭಂಗ ಕೊಂಡಿಯು. ಗಂಡಸು ನಾವೀನ್ಯದ ಸವಿಗಾರ; ಮತ್ತು ಉನ್ನಾದಕ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ಭೋಕ್ತಾರನಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನನ್ನು ಬೌದ್ಧಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವು ಒಂದಿಷ್ಟು ಸ್ತಿಮಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದೇನೋ ನಿಜವು; ಆದರೆ ಆತನ ಆಶಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಕೂನೆಗೆ ಶರೀರ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮೇಲೆಯೇ ಲುಬ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ತ್ರೀಯ ಒಗ್ಗು ಪುರುಷನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಹೀಗಿರಲು, ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆತನ ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುವಳೋ ಆತನು ಅವಳ ಸ್ವಾಧೀನದ್ವರುತ್ತಾನೆ ಅಂಥವಳು ಲಗ್ನದ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಇರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಲಗ್ನವಿರಹಿತವಾದ ಗೆಳತಿಯೇ ಇರಲಿ. ಗಂಡಸು ಹೆಚ್ಚು ವಿವೇಕಿಯಿದ್ದರೆ, ಆತನನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿಕ್ಕಿಡುವಂತಹು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದ್ದರೆ, ಆತನು ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಇಲ್ಲವೆ ಧೈರ್ಯದ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಗರ್ಕನಾದರೆ ಅಂಥವನು ಎಂಥ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆಯೂ ಸಂಸಾರ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಬೊಬ್ಬಾಟವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಗಂಡಸಿನ ವೆಂದು ಯಾವ ಗುಣಧರ್ಮಗಳಿರುವವೋ ಅವು ತೃಪ್ತಗಳಾಗದ್ದರಿಂದ, ಆ ಸದ್ವರ್ತನದ ಗಂಡಸೂ ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಗಂಡಸರು ತಾಳಗೆಡಬಾರದು, ತಾಳಗೆಟ್ಟವರು ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸ

ಆದರೆ ದುಃಖೀ ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂಸಾರದೊಳಗೆ ಉಲ್ಲಾಸವೆನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವರ್ತಿಸುವ ಹೊಣೆಯು ಸುಗೃಹಿಣಿಯರ ಮೇಲೆಯೇ ಹೊರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸುಗೃಹಿಣಿಯರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಗಂಡಂದಿರ ಭಾವನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಪರಿವೆ ಮಾಡದವರು. ಗಂಡನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಮಾಡುವದು ಮಕ್ಕಳಾಗುವಷ್ಟೇ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರ್ಮಾಧೀನವಿದೆ, ಪ್ರೇಮದ ಮತ್ತು ಸಂತತಿಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯು ಕಾಲಾಧೀನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಸ್ತ್ರೀಯ ರೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪಾರಮಾರ್ಥ. ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ರತ-ವೈಕಲ್ಯ ಗಳು, ಪುರಾಣ-ಕೀರ್ತನಗಳು ಇವುಗಳ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಹಿಂ- ದಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಕಾಲದಲ್ಲೇ ಪ್ರೌಢರಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಶಿಕ್ಷಿತ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತೀರ ಆಲಸ್ಯದಿಂದ ಉದಾಸೀನ ರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನವ, ಉಲ್ಲಾಸದ, ಹುರುಪಿನ ಅವಶ್ಯ ಕತೆಯಿರುವದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕ್ಷುಚಿತ್ತಾಗಿಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರ ಒಂದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನಾಷ್ಟಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಒಂದೇ ಒಂ- ದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಆ ಗಂಡನು! ಕೆಚ್ಚು ಹಟವಾರಿತನ, ವಿತಂಡ ವಾದ, ನಿಷ್ಕಾರ ಕರಾರೀತನ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆ ರಿಸತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವೆಂದರೆ ಆ ಗಂಡನು! ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ಅಂಥ ಆ ಜಂಬ-ಬಡವಾ ಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರೇತಕ್ಕೆ ನಡೆ ಯಾಗೊಟ್ಟುರು? ನಮ್ಮ ಗಳ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿನ್ನೂ ಸಂಸಾರಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದರೇನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದೇನೂ ಸಂಸಾರದ ಮೇರೆಯಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅದು ಸಂಸಾರಸುಖದ ಗಮಕವಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾದರೆಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚದೊಳ ಗಿನ ಇತಿ ಕರ್ತವ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ಎಷ್ಟು ಜನ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರ ಮನವೊಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಅಂಥವರು ತೀರ ಅಪ್ಪರೇ ಎಂದೆನುಬಹುದೆಂಬ ಉತ್ತರವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗಂಡಸಿನ ಅಂತಃ ಕರಣದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿರುವದು ಕಂಡು ಬಂದೀತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿರುವನೋ ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಂಗಸರು ಒಂದೊಂದು ಇಣಕಿ ಕೂಡ ಹಾಕುವದಿಲ್ಲ.

ಪುರುಷನು ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮನವೋಲತಕ್ಕವನಿರುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಸುನ್ಯವಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯ ಗಂಡಂದಿರ ಆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು

ಪೋಷಿಸುತ್ತಿರುವರೇನು? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗಲೂ ಹೊರ ಹೊರ ಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಉಡುಪನ್ನು ಅಡೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಬೆಲೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಸಾದಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಮೈಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಶರೀರದ ಆಕರ್ಷಕತನವು ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಲಗ್ನವಾದ ಬಳಿಕ ಕೆಲ ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಆಕರ್ಷಕತೆಯನ್ನು ನಿತ್ಯದ ಶಿಸ್ತಿನ ವರ್ತನದಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು, ಆ ಮನೋಹರತೆಯಿಂದ ಆಜನ್ಮಪರ್ಯಂತ ಗಂಡನನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೊಂಬೆಯನ್ನಾಗಮಾಡಬಂದೀತು ಅಚ್ಚಿದಿಂದ ತ್ರಯಸ್ಥನ ಒಳಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವದು ಸಾವಿರಪಟ್ಟು ಗರ್ಹಣೀಯವೇ; ಆದರೆ ಗಂಡನೊಡನೆ ಅಚ್ಚದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವದು, ಖೊಟ್ಟಿವಿನಯದೋರುವದು ಇವುಗಳು ಕ್ಷಮ್ಯಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕಗಳೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಮಡದಿಯಿಂದರೆ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಆಫೀಸಿನೊಳಗಿನ ಚಪರಾಶಿಯಲ್ಲ; ಅಥವಾ ರೇಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪುರುಷನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಪತ್ನಿಯ ಕಡೆಗೆ ಮಿತ್ರನಂತೆ-ಸಲಿಗೆಯ ನಾತಿಯಿಂದ, ವಿಶ್ರಮಸ್ಥಾನವೆಂದು-ವಿನೋದದ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯು ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ತೋರಬೇಕು, ಆಕರ್ಷಕಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬೇಕು, ಅಚ್ಚಿದವಳಿರಬೇಕು ಇತ್ಯಾದಿ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಮೋಹಕಳಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಅವಳು ಗೆಳೆಯನಂತೆ ವಿನೋದಿವೃತ್ತಿಯವಳಿರಬೇಕೆಂದೆನಿಸುವದು ಅವಳು ಜೇಷ್ಟಿಮಾಡಬೇಕು, ಜೇಷ್ಟಿಮಾಡಿ ತನ್ನನ್ನು ರೇಗಿಸಬೇಕು; ತನ್ನ ಜೇಷ್ಟಿಯ ವರ್ತನದಿಂದ ಅವಳು ಕೋಪಗೊಂಡಂತೆ ನಟಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಕಡೆಗೆ ಅಸಜಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ತನ್ನನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕು, ಹೀಗೆಂದು ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಆತನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಹೆಂಗಸರೇಷ್ಟು ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸುಂದರಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿರದಿದ್ದರೂ ಸುಂದರಿ ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಶಕ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಅವಳಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯೂನಗಂಡಗಳೆಲ್ಲ ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ಮನಸಿನೊಳಗಿಂದ ಎಂದೋ ಮರೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ ಬೇರೆಯವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತಹ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯದ ಗೌಪ್ಯವನ್ನು ತೀರ ಕರುಪಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಗಂಡನೂ

ತನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಂತತ ಕಾದಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ತನದ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಆ ಭಾವನೆಗಳ ಸಮರಸತೆ ಈ ಅದೃಷ್ಟನಾದ ಪಾವಡರದಿಂದ ಬಣ್ಣ ಬರೆದಂತಹ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರು ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ಸುಂದರರಾಗಿ ತೋರುತ್ತಾರೆ; ಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಆ ಸೌಂದರ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು ಹೊಳಪಿನದಿರಬೇಕು; ಪುನಃನ ಆಕರ್ಷಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರಬೇಕು; ಅದರೊಳಗಿನ ಮಿನು ಗನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೂ ಕೃತತ್ವವೆನಿಸಬೇಕು. ಇಂಥ ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮನದಂದರೆ ಅದರಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರು; ಆದರೆ ಇದುವರೆಗಂತೂ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸೌಂದರ್ಯಸಾಧನದ ಅವೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ವಿನಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕೆಂತಿಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಿನಯವು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವದೋ ಪುರುಷನ ಕುತೂಹಲವು ಆ ಮಾನದಿಂದ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯೆಂಬುದು ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿನದೊಂದು ಗೂಢವಿದೆ. ಅದನ್ನರಿತಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಗಂಡನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿನಯದ ತೆರೆಯಿಂದ ಅತ್ಯಪ್ತವಿರಿಸಿ, ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದೋ ಅಷ್ಟು ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತ್ರೀವಿಷಯಕ ಆಸಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕುತೂಹಲವು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಆಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲೆ ತಿರಸ್ಕಾರವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ವಿನಯದ ಬೆಲೆಯು ಎಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯವಿದೆಯೆಂಬದನ್ನು ಚತುರ ಚದುರೆಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾರೆ. ಆ ವಿನಯವು ತೀರ ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲೂ ತೋರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೆಲವು ವಿನಯದ ನಿಯಮಗಳು ಈ ವೃತ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪೋಷಕಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೆಂಡತಿಯು ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಮೋರೆ ತೊಳೆಯುವದು, ಮೈತೊಳೆಯುವದು, ಹೆಳಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಅಡ್ಡಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಡ್ಡಾಡುವದು, ಕುಪ್ಪುಸ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಎಡತಾಕುವದು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರು ವರ್ಜ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ನಿಯಮಗಳು ಅತ್ಯವಶ್ಯ ಪಾಲಿಸತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ ಗಂಡಸಿನ ಸೌಂದರ್ಯೋಪಾಸಕ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸೀರೆ-ಕುಪ್ಪುಸಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಪವು ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅವನಿಗೆ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರವುಂಟಾದೀತು. ಅದರ್ಥ ಸೌಂದರ್ಯದ ಏಕೋಪತಿಯು ಆತನಿಗೆ ಕಂಡೀತು; ಹಾಗೂ ಆತನು ಉದಾಸಗೊಂಡಾನೆ.

ಕಠಿಣ ಸೌಂದರ್ಯದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಬೌದ್ಧಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ವಿನೋದ, ಹಾಸ್ಯ ಈ ಕೇವಲ ಆಹ್ಲಾದವೀಯುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರೂ ಸಾತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ಉದಾರ ವಿಚಾರಗಳಿಂದಲೇ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡತಿಯ ವಿಚಾರಗಳು ಉಚ್ಛವಾಗಿವರೆ ಗಂಡಸಿಗದೊಂದು ಮೊಡ್ಡ ಆಧಾರವೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಅವನು ಆಕೆಯ ಪೂಜಕನೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಯಾವ ವಿಚಾರಗಳ ದೊಡ್ಡಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಅವನಿಗೆ ವಿನೈಯಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೋ ಅದು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುಗುಣವಾಗಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಗಂಡಸು ಸ್ತ್ರೀಹೃದಯದ ಪಾವಿತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಂಕಟದ ಇಲ್ಲವೆ ಆಡ ಚಡೆಯು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ದಾಸಾನುದಾಸನಾಗುತ್ತಾನೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕ್ಷುದ್ರ ವಿಚಾರದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಮನೋಗತವನ್ನು ಒಡನುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸಿದ್ಧನಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆತನ ನಂಬಿಗೆಯ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನವಾಗುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಯಾವದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಸುಖದ್ಧ ಮತ್ತು ವಿಚಾರೀ ಪತ್ನಿಯವೇ ಅದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅಂಥ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಂಪಾದಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಸಂಸಾರ ಎಂಬುದೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿವೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ; ಹಲವು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

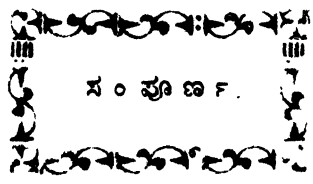
ಯಾವನಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಸುಗ್ರಾಸವು ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ದೊರಕುವಷ್ಟು ಸಾಧನವಿರುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಸುಗ್ರಾಸ ಭೋಜನದ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಆತನು ಆಜನ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಆತನ ಭಾವನೆಗಳ ಜೋಪಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂಥ ಗಂಡನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಸುಖದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಹತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಹೊಟ್ಟೆಲ್ಲಿನೊಳಗಿನ ಜೀನಸುಗಳಲ್ಲ ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಸಾತ್ವಿಕತೆಗಳೆಲ್ಲರ ಬೇಕು? ಅದರೆ ಘಮಘಮಿಸುವ ವಾಸನೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಕಷ್ಟಿರ ತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುರುಷನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಿದ್ದನೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನಾವೀನ್ಯದ ಶೋಧಮೊಳಗಿಂದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ಬಯಕೆಯು ಕೂಡಲೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಯಾವನಿಗೆ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ವ್ಯಸನವು ಒಮ್ಮೆ

ಹತ್ತಿತೋ, ಅದರಿಂದ ಆತನು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುದು ಕಠಿಣವೇ ಸರಿ. ಆದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉಪೇಕ್ಷಣೀಯವಲ್ಲ.

ಆದರೆ ತಾಳಗೆಟ್ಟ ಗಂಡನು ಮತ್ತೆ ಎಂದೂ ದಾರಿಗ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗದು. ಅವನನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ತಡ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಆ ಉಪಾಯಗಳೂ ತುಸ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಕದ್ದು ತಿನ್ನುವ ಸೊಸೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ ಬಡಿಸಿದರೆ ಕದ್ದು ತಿನ್ನುವ ಅವಳ ಚಾಳಿಯು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ತಾಳಗೆಟ್ಟ ಗಂಡನಿಗೆ ಬೇಕಿದ್ದ ರಿಯಾಯತಿಯೂ ಸೌಕರ್ಯವೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊರಕಹತ್ತಿದರೆ ಆತನ ಆ ವ್ಯಸನವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉಪ್ಪವಾಗುವದು. ಆತನು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ತಾಳಗೆಟ್ಟಿರುವನೋ ಆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಆತನ ಚತುರ ಹೆಂಡತಿಯು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ವಿನೋದೀ ಸ್ವಭಾವದ ಹೆಂಡತಿಯು ರುಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಿತಭಾಷಿಣಿಯು ರುಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಗಂಡನ ಆ ಇಚ್ಛಾನಿಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆತನು ಮತ್ತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಹತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಇಂವಗಾದರೂ ಅಂಥ ಗಂಡನ ಹೆಂಡದಿರು ಕೆಲ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅವರ ಆ ಉಪಾಯ ಯೋಜನೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಸರೀತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ದುಃಖದಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಆತನ ಗೌರವ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಣಕಿಸಿ ಮಾತನಾಡಹತ್ತಿದರೆ ಆತನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರೇಗುತ್ತಾನೆ. ಗಂಡನು ತನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ತನ್ನ ಬಂಧು-ಬಂಧುಸರಿಂದ, ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಳಿಂದ, ಸರಿಹೊರೆಯವರಿಂದ ಬಚ್ಚಿಡುವ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ರೇಗಿನಿಂದ ಮೈ ಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದ ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಆತನ ಅಪಾಪವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ನಡೆವರೆ, ಎಲ್ಲರೆಯರು ಆತನ ನಿರೀಳಿಸಹತ್ತಿದರೆ ಗಂಡನೂ ರೇಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ; ನಿರ್ಲಜ್ಜನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೆಂಡತಿಯ ತಲೆಯನ್ನೊಡೆಯದಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಬೊಗಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನದೊಂದು ಉಬ್ಬಿಯು ಹೆಚ್ಚುಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಭಾವನಾಶೂನ್ಯ, ತನ್ನನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಗೇಡು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಂಬಿಕೊಡದೆಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರೊಳಗಿನ ವಿತುಷ್ಟತೆಯ ಪ್ರಮಾಣವು ಒಂದೇಸವನೆ

ಬೆಳೆಯಹತ್ತುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಳಗೆಟ್ಟುಗಂಡಸರನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರುವದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಅಪರಾಧದ ಗುರ್ತು ಕೂಡ ಕೊಡಬಾರದು. ಅವರನ್ನು ಮೊದಲಿನಷ್ಟೇ ಆದರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಂಥ ಗಂಡಸಿನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅವನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಅಗರವಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುಬಾರದು. ಆತನ ಅಪರಾಧದ ಬಗ್ಗೆ ತಾನಾಗಿ ಮಾತಾಡಲೇ ಕೂಡದು ಆತನು ತಾನಾಗಿ ಆ ಮಾತು ತೆಗೆದರೂ ಕೂಡ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನೇ ತೋರಬೇಕು. ಅಪರಾಧಿಯಾದವನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಒಂದೇಸಮನೆ ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಗಾಳಿಯು ಆ ಮೆಯ್ಯುರಿಯನ್ನು ನೋಂದಿಸಲಿಕ್ಕೆಂದೂ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆಂದೂ ಆತನಿಗೆ ಬೀಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದಲೇ ಆತನು ತಾನು ತಪ್ಪಿದ್ದ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮಡದಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಂಥ ಭಯಂಕರ ಪಾಪಿಗೂ ತನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲ ಯಾವಾಗ? ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುವದರಿಂದ ಆತನ ಗಂಡಸುತನಕ್ಕೆ ಭರ್ತ್ಯತನಕ್ಕೆ ಕುಂದುಂಟಾಗ ದಾಗ! ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಗಂಡಂದಿರ ಹೆಂಡಂದಿರು ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳದೆ ಅವರನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಎಡಬಿಡದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು; ಅದರೆ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಸುಯಾದ ಉಚಿತ ಹಾಗು ಖಾತ್ರಿಯ ಉಪಾಯಗಳೇ ಇರಬೇಕು.

ಗಂಡಸಿನ ಭಾವನೆಗಳ ಪರಿಚಯವಿರದವಳು ಹಾಗು ಅವುಗಳ ಜೋ-
ಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡದವಳೇ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಕಡಿಮವವಳು. ಆತ
ನನ್ನು ಮನೆಯವಳು ದೂಡಿಕೊಟ್ಟು ಬಳಕೆ ಅವನು ಹೊರಗಿನವಳ ಕಡೆಗೆ
ಹೋದರೆ ಅದರ ದೋಷವು ಮನೆಯವಳದೇ! ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೊರಗಿನವಳನ್ನು
ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲೇನು ಅರ್ಥವಿದೆ?

ಕಲ ಮೊಸ ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನೆ.

ವೀರರಾಜ ವಿಜಯ

ಬೆಲೆ ೧೨ ಆಣೆ

ಲೇಖಕ: ಶ್ರೀ. ಡಿ. ಎಫ್ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ,

ಇದೊಂದು ಕೊಡಗು ಅರಸನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾದಂಬರಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಅರಸನಾದ ವೀರರಾಜನು ಪೆಂಚಾಪಟ್ಟಣದ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದೂ, ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲೇ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸ ಅವನೂ ಅವನ ಪರಿವಾರವೂ ಟೀಪುವಿನ ಹಾಗು ಅವನ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಸರದಾರರಿಂದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನುನುಭವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನು ಪಾರಾಗಿ ಪುನಃ ಕೊಡಗಿನ ಅರಸನಾದದ್ದೂ ಹಾಗು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಹೃದಯಂಗಮ ಸಂಗತಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿವೆ.

ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ

ಲೇ: ರಂಗನಾಥತನಯ. ಪುಟ ೩೬, ಬೆಲೆ ೩ ಆಣೆ

ಇದೊಂದು ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಧಾರ್ಮಿಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕತೆ.

ನನ್ನಗತಿ ಲೇಖಕರು ಭಿ. ಪ. ಕಾಳೆ ಪುಟ ೪೪ ಬೆಲೆ ೪ ಆಣೆ
(ಇದೊಂದು ಪತ್ತೆದಾರಿ ಕತೆ)

ಮರಾಟರೂ-ಇಂಗ್ಲಿಷರೂ

ಇದೊಂದು ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರೆದ ಸಾಧಾರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಾಚನೀಯ ಪುಸ್ತಕ. ಭಾಗ ೧. ೨ ಮತ್ತು ೩. ಬೆಲೆ ೨ ರೂ. ಪುಟ ೩೫೦

ದಳವಾಯಿ ಸಾತನಾಮಿ

ಅಕಬರನ ಕಾಲದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಥೆ ಪುಟ ೫೦ ಬೆಲೆ ೪ ಆಣೆ

ಆಚಾರ್ಯ ಮಗಳು

ಇದೊಂದು ಆಧುನಿಕ-ಸುತ್ತಿಕೃತ ತರುಣ-ತರುಣಿ ಬಂಧುತ್ವ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕ ಪುಟ ೫೬ ಬೆಲೆ ೪ ಆಣೆ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಾದಲ ಪ್ರೆಸ್, ಆನಂದವನ [ಹಾವೇರಿ]

